

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

**PREGLED RAZVOJA PLAVANJA,
VATERPOLA IN TRIATLONA V KAMNIKU
OD 1995 DO 2008**

DIPLOMSKO DELO

PETER KLEMENC

Ljubljana, 2010

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

Športno treniranje
Plavanje – vaterpolo

**PREGLED RAZVOJA PLAVANJA, VATERPOLA IN
TRIATLONA V KAMNIKU OD 1995 DO 2008**

Diplomsko delo

MENTOR:

izr. prof. dr. Venceslav Peter Kapus, prof. šp. vzg.

SOMENTOR:

asist. dr. Igor Štirn, prof.šp.vzg.

RECENZENT:

doc. dr. Tomaž Pavlin, univ. dipl. zg. in soc.

KONZULTANT:

Miro Kregar

AVTOR DELA:

Peter KLEMENC

Ljubljana, 2010

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem, ki so pripomogli k izdelavi diplomskega dela. Posebej se zahvaljujem Vladimirju Hanžekoviču, Daretu Homarju ter Miru Kregarju za prijaznost in informacije, ki so mi jih posredovali. Zahvaljujem se tudi dr. Venceslavu Kapusu ter somentorjema mag. Igorju Štirnu in dr. Tomažu Pavlinu.

Še zlasti se zahvaljujem moji družini in mojemu dekletu Sanji, ki so mi stali ob strani skozi leta mojega študija, me podpirali pri vseh mojih odločitvah in verjeli vame.

Ključne besede: pregled delovanja, plavanje, vaterpolo, triatlon, rezultati, delovanje klubov, prireditve, ženske v posameznem športu, primerjava in odnosi.

PREGLED RAZVOJA PLAVANJA, VATERPOLA IN TRIATLONA V KAMNIKU OD 1995 DO 2008

Klemenc Peter

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2010

Športno treniranje, plavanje - vaterpolo

Število strani: 110; število preglednic: 27; število slik: 16; število virov: 40.

IZVLEČEK

Poznavanje preteklosti se mnogim zdi nepomembno. Vendar je le to običajno ključ za načrtovanje svetlejše in boljše prihodnosti.

V diplomskem delu bomo predstavili delovanje treh klubov, ki so zelo neposredno povezani z vodo in aktivnostmi v in ob njej. Zgodovina plavanja in z njim povezanih športov v Kamniku je dolga. Od divjih plavališč, postavitve enega najmodernejših bazenov v sedemdesetih letih do danes je bila dolga pot. Vmes so se dogajali uspehi plavalca Toneta Cererja, vzpon vaterpolskih dosežkov ter pojav novega športa – triatlona.

Pregled klubov je pokazal njihovo delovanje v ožjem in širšem okolju z vsemi svojimi prednostmi in slabostmi. Vsi so žrtve nezgrajenega zimskega pokritega bazena, kar pomeni več dela in naporov ter financ za izpeljavo kakovostne vadbe. Tudi zastopanost starejših tekmovalcev v mladinskih, še posebej v članskih vrstah klubov, je z nekakšno izjemo triatloncev skoraj nična. Osip tekmovalcev in nezmožnost uskladitve terminov in obveznosti je na prehodu v srednje šole in univerze zelo visoka.

Vseeno uspehi na državni in mednarodni ravni dokazujejo dobro delo. Z dodajanjem vsebin se klubi trudijo razširiti svojo bazo in delovanje ter oboje prenesti na višjo raven.

Key words: activity overview, swimming, water polo, triathlon, results, performance of the clubs, events, women in a particular sport, comparison and relationship

REVIEW OF THE DEVELOPMENT OF SWIMMING, WATER POLO AND TRIATHLON IN KAMNIK FROM 1995 TO 2008

Klemenc Peter

University of Ljubljana, Faculty of sport, 2010

Sports training, swimming – water polo

Number of pages: 110 ; number of tables: 27; images: 2; number of sources: 40.

ABSTRACT

Knowledge of the past seems trivial to many. However, this is usually the key to shaping a brighter and better future.

In this thesis I will present the work of three teams that are very directly related to the water and activities in and around it. The history of swimming and related sports in Kamnik has a great tradition. It has been a long road from wild swimming areas and the building of one of the most modern swimming pools in the seventies to today. In the meantime, the town witnessed successes of Tone Cerer, the rise of water-polo achievements and the emergence of a new sport - triathlon.

The study focused on the teams' activities in the local as well as wider environment with all its advantages and disadvantages. They all suffer from the absence of a sport facility which has been the greatest problem for all the clubs. That means more work, effort and funds needed to carry out quality training. Representation of older competitors in older categories is, with the exception of some triathletes, almost nil. The dropout rate, together with the inability to meet the schedules and commitments, is very high especially at the transition to secondary schools and colleges.

However, success on the national and international levels is living proof of that good work. By adding content, the clubs are trying to expand their base and the range of activity. Their aim is to upgrade both to a higher level.

KAZALO

UVOD	8
PREDMET IN PROBLEM.....	9
CILJI	9
METODE DELA	10
1. PLAVANJE	10
1.1. KAMNIŠKI PLAVALNI ŠPORT	13
1.2. PLAVALNI KLUB KAMNIK.....	17
1.2.1 OBDOBJE 1995/2000	17
1.2.2. OBDOBJE 2001/2005	20
1.2.3 OBDOBJE 2005/2008	23
1.3 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ PKK	24
1.4 INTEGRACIJA PKK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE	26
1.5 REZULTATI: NAJBOLJŠI OSEBNI ČASI KAMNIŠKIH PLAVALCEV IN PLAVALK TER UVRSTITVE NA DRŽAVNIH PRVENSTVIH V 50 METRSKIH BAZENIH.....	27
1.5.1 MOŠKI	28
1.5.2 ŽENSKES.....	38
1.5.3 UVRSTITVE NA PRVENSTVIH SLOVENIJE V 50 METRSKIH BAZENIH V OBDOBJU OD 1995 DO 2008	46
2. VATERPOLO.....	63
2.1 VATERPOLO V JUGOSLAVIJI IN V SLOVENIJI	66
2.2 VATERPOLSKO DRUŠTVO KAMNIK OZIROMA VATERPOLSKA SEKCIJA PLAVALNEGA DRUŠTVA KAMNIK.....	67
2.2.1 OBDOBJE 1995/2000	67
2.2.2 OBDOBJE 2001/2005	69
2.2.3 OBDOBJE 2006/2008	72

2.3 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ VDK	74
2.4 INTEGRACIJA VDK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE.....	77
2.5 USPEHI KAMNIŠKIH VATERPOLSKIH EKIP	78
3. TRIATLON.....	83
3.1 TRIATLON V SLOVENIJI.....	85
3.2 ZAČETKI TRIATLONA V KAMNIKU.....	86
3.3 TRIATLONSKO DRUŠTVO TRISPORT	86
3.4 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ TRIATLON KLUBA TRISPORT	91
3.5 INTEGRACIJA VDK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE.....	93
3.6 REZULTATI.....	94
4. SPLOŠNA VKLJUČENOST ŽENSK V ŠPORT	95
4.1 VKLJUČENOST ŽENSK V PLAVALNIH, VATERPOLSKIH IN TRIATLONSKIH VRSTAH.....	97
5. MEDSEBOJNI ODNOSI IN PRIMERJAVA	100
6. ZAKLJUČEK	105
7. VIRI	107

KAZALO SLIK

Slika 1: Zdravilišče zraven katerega je bilo kopališče Neptun na sotočju reke Nevljice in Kamniške Bistrice (Kamniški zbornik, 2004)	14
Slika 2: Pregrajeno kopališče na reki Nevljici leta 1931 (Kamniški občan, 2007)	15
Slika 3: Tone Cerer na vadbi pred olimpijskimi igrami v Londonu leta 1948 (Hieng, 2007).....	15
Slika 4: Plavalci funkcionarji in trener Plavalnega kluba Kamnik leta 1996 (Hieng, 2007).....	18
Slika 5: Demeter Sadnikar prejema plaketo Plavalne zveze Slovenije leta 2006 iz rok predsednika Plavalne zveze Slovenije Jureta Prosenca (Kamniški občan, 2006).....	23
Slika 6: Eden izmed prvih načinov vaterpola, London, 1876, Water polo legends [Legende vaterpola]	63
Slika 7: Najuspešnejša ekipa kamniških vaterpolistov leta 2007 (Kamniški občan, 2007).....	71
Slika 8: Bodoči vaterpolisti leta 2007 (H2O polo Novice, 2007).....	74
Slika 9: Vaterpolska tekma Kamničanov na Dnevu vaterpolistov leta 2004 (arhiv Dare Homar, 2004)	76
Slika 10: Udeleženci prvega kvadratlonu v letu 2008 (Kamniški občan, 2008).....	76
Slika 11: Miro Kregar leta 2007 ob osvojitvi treh zmag v sprint akvatlonu, duatlonu in triatlonu v veteranski kategoriji (Kamniški občan, 2007)	87
Slika 12: Šola triatlona POS Elektronček Trisport 2007 (Kamniški občan, 2007)	89
Slika 13: Akvatlon v Snoviku leta 2004 (Kamniški občan, 2004)	91
Slika 14: Vaterpolistke Kamnika leta 2000 (H2Opolo novice, 2001)	98
Slika 15: Kamniški bazen pred poletnim čiščenjem leta 1997 (Hieng, 2007).....	102
Slika 16: Kamniški bazen sredi priprave na poletno sezono 1997 (Hieng, 2007).....	103

KAZALO TABEL IN PREGLEDNIC

Tabela 1: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 50 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	31
Tabela 2: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	33
Tabela 3: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 800 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	33
Tabela 4: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 1500 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	34
Tabela 5: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	35
Tabela 6: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	36
Tabela 7: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	37
Tabela 8: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	38
Tabela 9: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 50 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	40
Tabela 10: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	41
Tabela 11: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 800 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	42
Tabela 12: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	44
Tabela 13: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 200 metrov delfin (http://www.pzsana.net)	44
Tabela 14: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	45
Tabela 15: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net).....	45

Preglednica 1: uvrstitve plavalcev na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	47
Preglednica 2: uvrstitve plavalcev na 1500 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	50
Preglednica 3: uvrstitve plavalcev na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	51
Preglednica 4: uvrstitve plavalcev na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	53
Preglednica 5: uvrstitve plavalcev na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	54
Preglednica 6: uvrstitve plavalcev na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	56
Preglednica 7: uvrstitve plavalk na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (http://www.pzsana.net)	57
Preglednica 8: uvrstitve plavalk na 800 metrov prosto v letih 1995 - 2008 (http://www.pzsana.net)	58
Preglednica 9: uvrstitve plavalk na 200 metrov prsno v letih 1995 - 2008 (http://www.pzsana.net)	58
Preglednica 10: uvrstitve plavalk na 200 metrov delfin v letih 1995 - 2008 (http://www.pzsana.net)	60
Preglednica 11: uvrstitve plavalk na 200 metrov hrbtno v letih 1995 - 2008 (http://www.pzsana.net)	61
Preglednica 12: uvrstitve plavalk na 400 metrov mešano v letih 1995 - 2008 (http://www.pzsana.net)	62

UVOD

Šport je dandanes eden izmed gradnikov splošne kulture. Preko njega se posredno oblikuje človekova osebnost, medsebojni odnosi, osebne navade in rast ter še mnogo drugih naravoslovnih kot družboslovnih dejavnikov življenja posameznika. Pogosto šport in športne prireditve narekujejo način našega preživljanja vsakdana. Obisk tekme, vadbe ali kakšne druge oblike športnega udejstvovanja nam pomaga krepiti naša prijateljstva, znanstva ter nam ponujajo zdravo obliko skupnega preživljanja prostega časa.

V urbanem svetu, kjer prevladuje hiter tempo življenjskih procesov ter vedno večja odvisnost ljudi od tehnološkega napredka, se vse več ljudi odloča za določeno športno aktivnost. V zadnjih letih se je število aktivnih rekreativcev zelo povečalo. Razlogi za to so različni, vsem je enaka potreba po gibanju in boljšem počutju ter zdravju. Aktivnosti, ki jih ljudje izberejo, so različne od ekipnih do posamičnih, od bolj zahtevnih do manj zahtevnih. Slednje velja tako za opremo kot gibalno pripravo in stopnjo napora. Kljub porastu rekreativnega športa je zanimanje za tekmovalni šport nekoliko upadlo. Klubi in društva morajo sedaj ponuditi tudi netekmovalne oblike vadbe, da se kasneje razvije tudi želja po tekmovanju in tekmovalnem športu, ki je precej zahtevnejši od rekreativnega v vseh pogledih. Tako pridemo do odločitve, kateri šport izbrati.

Pri tej odločitvi veliko vlogo odigra naklonjenost določenega okolja do določenega športa. Ta naklonjenost družbe se pridobi z nekim uspešnim in dolgoročnim delom v športni panogi. Prepoznavnost slednjega omogočajo tudi popisi in orisi delovanja klubov, sekcij, ekip in posameznikov.

Zato smo se tudi odločili za kratek oris delovanja treh različnih klubov v Kamniku, ki jih v neko skupnost povezuje gibanje/plavanje v vodi. Plavalni klub Kamnik, Vaterpolsko društvo Kamnik ter Triatlonsko društvo Trisport povezuje gibanje/plavanje v vodi in ob njej.

Plavalni šport je v Kamniku imel svoja zlata leta v dvajsetih in tridesetih letih prejšnjega stoletja. Z daljšimi in krajšimi prekinitvami se je ohranil do današnjega časa, ko ima ponovno lepo število sodelujočih (Hieng, 2007). Glavnino le teh predstavljajo člani omenjenih treh klubov, ki ponovno osvajajo lepe rezultate na različnih tekmovanjih v državi in v tujini. Zato se nam zdi vredno in pomembno orisati njihovo delovanje v dobrih in slabih trenutkih, saj se iz tega

delovanja lahko veliko naučimo in stremimo k še boljšemu delovanju športnih društev in klubov v Kamniku.

PREDMET IN PROBLEM

V tem diplomskem delu se bomo ukvarjali z razvojem in delovanjem treh kamniških klubov, ki so po svoji naravi odvisni od vode. Predstavil in pregledal bom delovanje v obdobju med letoma 1995 in 2008. Preteklo delovanje plavalnega športa v Kamniku je namreč že proučevano s strani večih avtorjev v različnih publikacijah kot so knjiga 75 let Plavalnega kluba Kamnik, članki v Kamniškem občanu, prispevki v Kamniškem zborniku, v diplomskem delu Sretena Stanišiča Zgodovina vaterpola v Sloveniji in verjetno najbolj podrobno v diplomskem delu Darka Petkoviča Zgodovina plavalnega športa v Kamniku. Tam je opisano delovanje kamniškega plavalnega športa do leta 1995. Predmet diplomskega dela bo torej zgodovinsko orisati klubske dejavnosti, organizacijske oblike in delovanje ter športne uspehe.

Namen dela je orisati delovanje v plavalnem športu v Kamniku po letu 1995 in tako nadaljevati pregled te dejavnosti v Kamniku. V delu bomo zajeli osnovne podatke o klubih in podrobneje predstavili njihovo delovanje, ustroj, socialno sestavo in tekmovalne uspehe. V teoriji je zgodovinski pregled dogodkov vedno ena izmed osnovnih prvin določenega področja. Če hočemo vedeti, kam gremo, je potrebno poznati tudi našo preteklost. Ker pravijo, da se zgodovina ponavlja, takšno delo predstavlja tudi nekakšno popotnico za prakso, le tako se bodo lahko prihodnji rodovi oprli tudi na izkušnje, ki so se zgodile že v preteklosti.

IZ PRIKAZANEGA SMO POSTAVILI NASLEDNJE CILJE

- Nadaljevati zgodbo o plavanju in drugih plavalnih dejavnostih v kamniški občini.
- Ugotoviti povezanost in medsebojne odnose posameznih klubov.
- Pridobiti vpogled o prisotnosti obeh spolov v omenjenih športih.
- Pregledati športne uspehe v obliki doseženih rekordov in uvrstitvami športnikov in športnic ter ekip na državnih prvenstvih in večjih mednarodnih tekmovanjih v obravnavanih športih.

METODE DELA

Podatke smo pridobili v večini z razgovori z glavnimi športnimi strokovnjaki v vseh treh športnih organizacijah. Prav tako smo pregledali lokalni časopis Kamniški občan, nekaj biltenov, arhivov in knjig s področja plavanja, vaterpola in triatlona. Seveda ne gre niti brez vse bolj uporabnega in priljubljenega svetovnega spleta in podatkov, ki so tam na voljo.

Vse te podatke smo nato uredili po obravnavanih športih in kronološkem vrstnem redu.

1. PLAVANJE

Plavanje predstavlja človekovo obvladovanje vode z lastnimi silami, ki mu omogočajo varno gibanje v želeni smeri na vodni gladini ali pod njo (Kapus, V., Štrumbelj, B., Kapus, J., Jurak, G., Šajber Pincolič, D., Vute, R., Bednarik, J., Kapus, M., & Čermak, V., 2001). Znanje in uporaba plavanja oziroma gibanja na in pod vodno gladino se pojavlja najverjetneje že od nastanka človeka. Poznamo vrsto načinov gibanja v vodi. Od najbolj enostavnih kot je lazenje, ki se navadno uporablja pri kopanju, do najbolj kompleksnih kot je tekmovalno plavanje. Cilj takšnega plavanja je optimizacija gibanja in rezultatov, ki so športnikovim lastnostim in sposobnostim glede na čas ali tekmece primeren (Kapus idr., 2001).

Plavanje je eno najstarejših znanj in sposobnosti človeka, kar je znano že od prazgodovinske dobe. Ljudje so znanje plavanja uporabljali za zagotavljanje vsakodnevnega prehranjevanja in osebne obstoja, drugi pa za obrambo svojih ali osvojenih dobrin. Že v kameni dobi so bile najdene poslikave v »jami plavalcev« blizu Wadi Sora (ali Sora) v severozahodnem delu Egipta (Zgodovina plavanja). Zapise o plavanju lahko najdemo že v starem veku pri vseh velikih civilizacijah od Kitajske, Indije, starih držav na področju Mezopotamije, Egipta in srednjeameriških starih državah (Šugman, 1997)

V starem veku so plavanje učili v vojaških šolah in tudi v gimnazijah. Pri Grkih in Rimljanih so bili bazeni sestavni del njihovih toplic. Človek je v antiki veljal za neizobraženega, če ni znal plavati (Prešern, Trbovc, 1995).

V srednjem veku je človek pod vplivom cerkvenih in družbenih pravil srednjeveškega življenja začel zanemarjati svoje telo in se izogibati zadovoljstvu ter radosti, kar je izviralo iz različnih vrednostnih vidikov telesne aktivnosti (Stepišnik, 1968). V celoti poznavanja plavanja v srednjem veku ne moremo zanikati, saj je bilo plavanje tudi del viteškega vzgojnega sistema (Stepišnik, 1968).

Šele pozneje, ob prehodu iz 15. v 16. st., se je začel prepoved človeškega razmišljanja s težnjo po zavračanju, večinoma cerkvenih smernic o pohujšljivosti in odvrčanju človeka od duhovnega sveta z gibalno aktivnostjo. Slednjemu se pridruži želja po vračanju k naravi. Začeli so se boljši časi tudi za plavanje (Stepišnik, 1968). Vendar je to plavanje še vedno na ravni znanja in sposobnosti posameznika. Tekmovanja so mogoče bila, vendar tega z gotovostjo ne moremo trditi (Tomaž Pavlin, komunikacija, 2010).

Tekmovalno plavanje se je v Evropi začelo v prvi polovici 19. stoletja, predvsem so uporabljali prsno. Prvi notranji bazen je bil zgrajen v Angliji leta 1843 in slednji veljajo za prve, ki so plavanje začeli obravnavati kot šport. Leta 1867 je bilo ustanovljeno prvo plavalno društvo v Angliji. Plavanje se je hitro razširilo po Angliji ter nato tudi na celinsko Evropo in v Ameriko. Kravl, takrat še poimenovan »trudgen«, je leta 1873 pokazal John Arthur Trudgen. Tehniko je povzel od domorodcev iz Amerike, kjer jo je prvič videl in jo nekoliko prilagodil. Z leti so se tehnike razvijale dalje do tekmovalnih tehnik kot jih poznamo danes. Konec 19. stoletja se je prvič pojavilo skladnostno plavanje in leta 1891 je bilo v Berlinu prvo tekmovanje v tej disciplini, a le za moške (The Origins and roots of swimming – facts and information about collegiate swimming and diving. [Izvori in korenine plavanja - dejstva in informacije o kolektivnem plavanju in potapljanju]).

Plavanje je bilo tudi del tekmovalnega sporeda na prvih olimpijskih igrah moderne dobe leta 1896 v Atenah. Tekmovali so na 100 in 1500 metrov (The Origins and roots of swimming – facts and information about collegiate swimming and diving. [Izvori in korenine plavanja - dejstva in informacije o kolektivnem plavanju in potapljanju]). Leta 1908 je bila ustanovljena FINA (Federation Internationale de Natation de Amateur) oziroma Mednarodna plavalna zveza (Zgodovina plavanja).

V Sloveniji naj bi začetki organiziranega plavanja bili na Bledu, saj so bili plavalci tam najbolj aktivni in so priredili tudi prvo tekmovanje in sicer na kopališču Louisenbad leta 1911. Na njem so sodelovali tudi člani Ljubljanskega športnega kluba (LSK), ki je pomagal tudi pri organizaciji na do tedaj še ne preveč poznanem področju organizacije takšnih prireditev. To je bila prva plavalna tekma na slovenskih tleh (Pavlin, 1997). V predvojnih letih in letih po prvi svetovni vojni so imeli v plavanju v Sloveniji največ veljave LSK in Primorje. V tridesetih letih dvajsetega stoletja je to vlogo prevzela Ilirija (Pavlin, 1997). Najboljše pogoje med vojnoma je še vedno ponujal Bled. Tam je bilo leta 1893 kar 19 kopališč. SK Ilirija je na Bledu ustanovila svoj prvi plavalni odsek in za tem 12. septembra 1920 v Ljubljani organizirala veliko plavalno prireditev na Ljubljani, ki jo imamo za prvo uradno prvenstvo Slovenije. Leto 1921 je med plavalci znano po tem, da se je v Sloveniji zvrstilo veliko plavalnih tekmovanj. V avgustu tega leta so bila tekmovanja organizirana vsako nedeljo, 28. avgusta pa je bilo na Bledu prvo prvenstvo na Slovenskem ozemlju v tedanji Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev (Prešern, Trbovc, 1995).

Takrat v Sloveniji še ni bilo plavalnih bazenov, zato je bilo rezultate na tekmovanjih težko primerjati. Nekatera tekmovanja so se odvijala na rekah v tekoči vodi ali pa na jezerih v stoječi vodi. Tudi dolžine niso bile natanko izmerjene in tako so se pojavljale razlike v času na različnih tekmovanjih. Vendar to takrat ni imelo velikega pomena. Časi so se začeli natančneje primerjati šele potem, ko so bila plavalna tekmovanja organizirana v plavalnih bazenih (Prešern, Trbovc, 1995).

V Ljubljani se je plavalno življenje takrat odvijalo na dveh mestih: na Ljubljani, kjer so bila tri naravna kopališča in na kopališču Kolezija.

Pomembno za slovensko plavanje je bila ustanovitev skupščine Ljubljanske plavalne podzveze (današnja Plavalna zveza Slovenije) 16. junija leta 1922. V zvezo so se takrat vključili LSK, Primorje, Ilirija, Jadran, Žensko telovadno društvo svoboda in SK Celje, s skupno okoli 200 člani (Prešern, Trbovc, 1995).

Velik napredek so dosegli leta 1929 z otvoritvijo kopališča Ilirija. Ilirija je z izgradnjo tega bazena velikosti 50 metrov x 17 metrov x 1.7 – 2 metra, ki je imel tudi pokriti del velikosti 20

metrov x 6 metrov, kjer se je vadilo pozimi, sčasoma privabila v svoje vrste vse najboljše plavalce iz Slovenije (Prešern, Trbovc, 1995). Med drugimi tudi Kamničana Toneta Cererja. Izgradnja bazena na Iliriji je vzpodbudila tudi druge slovenske kraje, da so pričeli z gradnjo letnih kopališč. V naslednjih desetih letih je bilo v Sloveniji zgrajenih 6 velikih kopališč (Zgodovina plavanja v Sloveniji, 2009).

Od generacije Toneta Cererja in prve povojne generacije naprej je slovensko plavanje najprej izgubilo stik z drugimi jugoslovanskimi republikami, še bolj s svetovno elito (Prešern, Trbovc, 1995). Nato se je počasi, z večjimi vzponi in padci, vztrajno približevalo oziroma v nekih primerih že doseglo svetovni vrh (Venceslav Kapus, osebna komunikacija, 2010).

1.1. KAMNIŠKI PLAVALNI ŠPORT

Na območju, kjer danes stoji Kamnik, so bila prva naselja že v pradavnini. Za to obstajajo arheološki dokazi v njegovi okolici, ki spadajo v mnogo različnih časovnih obdobj. Posledično so prebivalci Kamnika in okolice že dokaj zgodaj spoznali pomen ukvarjanja s športom. Prvi zapisi segajo v srednji vek in opisujejo strelišče in kopališče (Hieng, 2007).

Plavalni šport oziroma vadba in ostale aktivnosti povezane z vodom je imel v Kamniku bogato in dolgo tradicijo. Začetki segajo že v 14. stoletje s kopališčem na Prosu. Le tega je v 16. stoletju odnesla voda, vendar so Kamničani kmalu postavili novega. Nato se je nadaljevalo v devetnajstem stoletju pod vodstvom podjetnika in gradbenika Alojza Prašnikarja, ko so odprli prvo zdravilišče imenovane Kurhaus. Na sotočju Nevljice in Kamniške Bistrice je v sklopu omenjenega zdravilišča deloval tudi manjši bazen imenovan Neptun. Zdravilišče in bazen ter dobro ozračje je privabljal lepo število obiskovalcev, predvsem petičnežev iz vse Evrope. Kamničani pa so se v poletnih mesecih hladili in plavali v okoliških tolmunih že omenjenih rek Nevljice in Kamniške Bistrice. Seveda to takrat še ni bilo plavanje, a začetki uspešne poti so bili ustvarjeni (Hieng, 2007).

Slika 1: Zdravilišče zraven katerega je bilo kopališče Neptun na sotočju reke Nevljice in Kamniške Bistrice (Kamniški zbornik, 2004).

Pojav športa kot ga poznamo danes, to je tekmovalni in rekreativni, se pojavi proti koncu 19. stoletja tako kot v veliki večini naše takratne države. Takrat so prevladovala telovadna društva. Predvsem Sokol in nasprotna orlovska društva ter Planinsko društvo so krojili športno udejstvovanje pred prvo svetovno vojno (Pavlin, 2005). Vse to in nadaljnji razvoj je preprečila prva svetovna vojna.

Po njej so se na športnem področju najbolj izkazali plavalci, nogometaši, smučarji, tenisači in atleti (Pavlin, 2005).

Zgodovina plavanja in tekmovalnega plavanja se ponovno začne z letom 1929, ko se z odkupom zemljišča za izgradnjo bazena in njegovo otvoritvijo v letu 1931 ustanovi plavalna sekcija pri Športnem klubu Kamnik. Bazen je bil velik 100 metrov po dolžini, 17 metrov po širini ter je segal 2 metra v globino (Hieng, 2007) .

Slika 2: Pregrajeno kopališče na reki Nevljici leta 1931 (Kamniški občan, 2007).

Plavalci so se lahko najbolj pohvalili z uspehi njihovega najboljšega plavalca Toneta Cererja¹. To obdobje, ki je bilo zelo plodno, je ponovno prekinila vojna. Tokrat druga svetovna.

Slika 3: Tone Cerer na vadbi pred olimpijskimi igrami v Londonu leta 1948 (Hieng, 2007).

¹ Tone Cerer je bil eden najboljših plavalcev v slovenski zgodovini, vsekakor pa najuspešnejši Kamničan. Svojo plavalno pot je začel v rodnem Kamniku in se kmalu dokazal kot eden boljših plavalcev v Sloveniji. Leta 1934 je po posredovanju ing. Bloudka iz kamniškega Športnega kluba Kamnik prestopil v Plavalni klub Ilirija, ki je bil takrat eden najmočnejših v Jugoslaviji (Hieng, 2007). Kmalu se je uvrstil v jugoslovansko reprezentanco. Leta 1936 je sodeloval na olimpijskih igrah v Berlinu, a je tam nastopil le v jugoslovanski štafeti na 4x200 metrov prosto. Na evropskem prvenstvu leta 1938 je v Londonu osvojil tretje mesto na 200 metrov prsno. Vrhunec kariere je doživel leta 1948, ko je bil najboljši plavalec v Sloveniji in je na olimpijskih igrah v Londonu osvojil peto mesto na 200 metrov prsno (Prešern, Trbovc, 1995). To je bil daleč največji uspeh kateregakoli slovenskega plavalca do uspehov plavalcev v osemdesetih, devetdesetih let prejšnjega stoletja in po osamosvojitvi.

Po njej se je leta 1947 ustanovilo Sindikalno športno društvo Kamnik in pozneje leta 1950 tudi njegova plavalna sekcija. Leta 1951 se je slednja preselila na že skoraj novo zgrajeno kopališče pod Starim gradom. Slednji je bil zgrajen pod taktirko Toneta Cererja in njegovih prijateljev ter s prostovoljnim delom mladih združenih v delovnih brigadah. Treba je pripomniti, da tako pri bazenu kot pri ostalih športnih objektih kamniška oblast ni prispevala ne razumevanja kot tudi ne finančnih sredstev. Sicer je bazen zasnoval ing. Stanko Bloudek in njegov kolega diplomirani arhitekt Marjan Božič (Hieng, 2007).

Na njem so nato nekaj let uspešno tekmovali tako plavalci kot vaterpolisti in celo skakanje v vodo je bilo omogočeno, saj se je skakalnica zgradila leta 1952. Vse je nato potekalo do leta 1955, ko so se začele prve težave in v naslednjih letih so se le še stopnjevale. Težave so bile z glavnimi trenerji in financami. Nato se je poskušalo v naslednjih letih na različne načine ponovno pripeljati plavalno sekcijo na pota stare slave, vendar je to z več ali manj uspeha nato leta 1974 povsem zamrlo. Vmes se je poskušalo z raznimi prijemi v letih 1960 – 62 ter 1969 – 74 vendar brez velikega uspeha. V tem času se je nato močno razvil vaterpolo in doživel svoj največji vzpon. Nekdanji plavalci so opustili plavanje in se pridružili vadbi vaterpolistov. Vaterpolisti so se nato na republiških tekmovanjih borili z ostalimi klubi iz Slovenije in večkrat dosegli lepe uspehe. Seveda so bila tudi tu nihanja, spet pa se je pokazalo, da je odsotnost lastnega bazena velika pomanjkljivost. Ko pa klub zapustijo še nekoliko sposobnejši ljudje, se vse obrne navzdol. Finance in organizacija sta močno padla in tako se odmiranje vaterpola začne z letom 1983 in konča leta 1988. Vmes se vaterpolo igra le še za zabavo in Kamničani občasno nastopijo na kakšnem tekmovanju (Hieng, 2007).

Leta 1988 se ponovno začne vzpon kamniškega plavanja. Bivši mariborski plavalec diplomirani arhitekt Marko Feguš je imel službo v Kamniku ter se hitro spoznal z razmerami za plavanje v mestu. S prihodom Darka Petkoviča prof. šp. vzg. sta postavila nove temelje kamniškemu plavanju in ponovno se v Kamniku začne plavati. Istega leta je na sestanku staršev izvoljen upravni odbor, predsednik postane dr. vet. med. Demeter Sadnikar. Tako se je pod taktirko športnega strokovnjaka Darka Petkoviča plavanje začelo razvijati vse do sezone 1994/95, ko vadbo prevzame drug plavalni strokovnjak Vlado Hanžekovič, prof. šp. vzg. (Petkovič, 1996)

1.2. PLAVALNI KLUB KAMNIK

1.2.1 OBDOBJE 1995/2000

Plavalni klub je v obdobju, ki ga opisujemo, prihajal v svojo novo pomlad. S prihodom novega glavnega trenerja se je začelo še strokovnejše delo s kamniškimi plavalci. Vlado Hanžekovič je kamniške starše nase opozoril že s svojim delovanju pri PK Ljubljana. Po njegovem razhodu z ljubljanskim klubom so ga pripeljali v svojo okolje.

Tako je okrog sebe počasi začenjal sestavljati skupino športnih strokovnjakov, ki so nato s strokovnim delom polagali temelje za kasnejše uspehe svojih plavalcev. Skupino so sestavljali vodja trener plavanja, Vlado Hanžekovič prof. šp. vzg, trener plavanja Rado Ogrin, prof. šp. vzg, učiteljica plavanja Alenka Pirc, prof. šp. vzg, učiteljica plavanja Srebra Milenkovič ter vaditelja plavanja Renata Bohinc in Vlado Vučko. Začetki pravzaprav niso bili tako vrhunski, saj so plavalci z veliko težavami premagovali prve skupne vadbe in tako je bilo potrebno vse skupaj postaviti na neko nižjo stopničko in tako nadaljevati praktično z ničle (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Vendar se je na področju izvajanja vadbe in načrtovanju le te veliko stvari za kamniške plavalce drastično spremenilo. Strokovna skupina je začela v proces vadbe uvajati priprave v tujini, maserko, sodelovanje s strokovnjaki iz laboratorijev in katedro za plavanje UL Fakulteta za šport. Prav tako so občasno k sodelovanju povabili tudi strokovnjake za prehrano, posamezne plavalne tehnike in fitness. (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Skladno delovanje med strokovno skupino in upravo kluba je omogočilo za takratne razmere in tisti čas optimalne vadbe. Starši plavalcev, na čelu s dolgoletnim predsednikom Demetrom Sadnikarjem, so uporabili vsa svoja poznanstva in zveze ter v klub pripeljali nekaj pokroviteljev, ki so omogočili tudi nekaj denarja, ki ga je strokovna skupina trenerjev dobila na voljo, da je izvajala zgoraj omenjene programe po svojih lastnih neodvisnih odločitvah. Takšno sodelovanje med upravo in strokovno skupino je še danes bolj izjema kot pravilo.

V tem času so se začeli organizirati tudi poletni plavalni tečaji, ki so bili namejeni predvsem učenju plavanja otrok in posledično odkrivanju talentov, ki so jih pozneje povabili k sodelovanju

v plavalnem klubu. Tako se je število aktivnih plavalcev v klubu vztrajno večalo in je v nekem obdobju doseglo številko 86, kar je bilo za klub take velikosti ogromno število (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Slika 4: Plavalci funkcionarji in trener Plavalnega kluba Kamnik leta 1996. Na sliki so: na skrajni desni vodja strokovne skupine Vlado Hanžekovič, klubski funkcionar Aco Jončeski, predsednik kluba Demeter Sadnikar. Vmes so plavalci med katerimi sta tudi Vojko Jončeski in Luka Prodnik, ostali so neznani. Funkcionarja na skrajni levi sta neznana. (Hieng, 2007).

Plavalna sezona 96/97 je bila po ocenah vseh sodelujočih uspešna tako v rezultatskem kot v organizacijskem smislu. Plavalci so osvajali medalje v različnih kategorijah na državnih prvenstvih, domačih in mednarodnih mitingih ter izpolnjevali norme za večja mednarodna tekmovanja, ki so se jih tudi udeležili (Euroigre mladih in evropska prvenstva).

Prav tako so se člani kluba izkazali pri prirejanju tekmovanj, saj so v tej sezoni organizirali kar štiri. To so bila mladinsko in kadetsko prvenstvo Slovenije, odprto absolutno prvenstvo

Slovenije, veteransko prvenstvo Slovenije ter šprintersko prvenstvo Slovenije decembra v Kranju (Hieng, 2007).

Večina plavalcev je pod vodstvom strokovne skupine vadila šestkrat tedensko. Večino vadbe so opravili v Kranju v poletnih mesecih pa se je izvedba vadbe preselila na domači bazen Pod skalco. Za uporabo slednjega so se starši tekmovalcev zelo potrudili in s prostovoljnim delom uredili vse potrebno za normalno obratovanje bazena.

Leto 1996 je zaznamoval še en dogodek. Ob praznovanju kamniškega občinskega praznika so z nazivom častni občan okitili Toneta Cererja. Ta naziv je prejel zaradi izjemnih dosežkov na področju plavalnega športa v letih pred in po drugi svetovni vojni ter prispevka k ugledu in razvoju Kamnika in Slovenije.

V naslednji sezoni so plavalci dosegli nekaj izvrstnih uvrstitev ter se prebili v reprezentance. Luka Prodnik se je uvrstil v reprezentanco Slovenije za Svetovne igre mladih v Moskvi, Vojko Jončeski se je prebil v člansko reprezentanco za nastop na Interlandu v Splitu in mednarodnem mitigu v Pragi. Nastopal je v disciplinah 50 in 100 metrov prosto.

Tudi ostali plavalci so bili zelo uspešni saj so vsi pridno izboljševali svoje osebne rekorde in dosegali lepe uvrstitve na državnih prvenstvih ter mitingih doma in v tujini, štafeta je s slovenskega prvenstva prinesla medaljo (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Vendar kljub ambiciozno in natančno pripravljenemu letnemu načrtu dela zaradi šolskih in drugih obveznosti delo vendarle ni potekalo čisto gladko. Izpad vadbe je bil zaradi prej omenjenih težav dokaj velik in pogosto je bilo potrebno načrte spremeniti.

Mlajša skupina plavalcev je imela za seboj dokaj uspešno sezono, vendar je skupina po sposobnostih plavalcev še vedno zelo raznolika in posledično vadba ni vedno zadovoljila vseh potreb plavalcev. Nekaj plavalcev je bilo v tem letu prehodnih, vendar je število plavalcev ostalo približno enako.

Z odlično strokovno skupino se je napredek plavalcev v vseh kategorijah še vedno vidno dvigal. V konkurenci kadetov in članov je vrh slovenskega plavanja krojilo kar nekaj kamniških plavalcev. To so bili Luka Prodnik, Tanja Marentič ter Blaž Bajc, ki so s članskih državnih

prvenstev prinesli kar sedem kolajn. Vendar so tudi mlajši osvajali kolajne na posameznih prvenstvih in mitingih, vendar je ta bera kar prevelika, da bi vse omenjali poimensko.

Posebno pozornost so v letu 1999 namenili tudi pridobivanju plavalnega podmladka, katerega so na osnovi poletnih plavalnih tečajev povabili k sodelovanju. To leto se jih je odzvalo kar 23 in nekateri so pokazali znatno mero nadarjenosti. Pozornost se je slednjemu namenila še posebej zato, ker je v prejšnjih letih ta proces v klub privabil vedno manj mladih, bodočih plavalcev.

V letu 2000 je Luka Prodnik dosegel največji članski uspeh z osvojitvijo najvišjega mesta na 50 metrov delfin v članski konkurenci in tako potrdil dobro delo v klubu ter dal zgled in prepotrebno motivacijo ostalim plavalcem (Hieng, 2007).

Ti uspehi so bili doseženi kljub vsakdanji vožnji na vadbo na oddaljena bazena v Kranj in Ljubljano, pozne termine vadbe in še bi lahko naštevali nevšečnosti, ki hromijo razvoj ne samo plavalnega, ampak tudi ostale klube, ki se ukvarjajo z vodnimi športi in aktivnostmi. Manjka namreč domači pokriti zimski bazen, ki bi omogočal celoletno sistematično vadbo.

V tem obdobju je bil predsednik plavalne sekcije Plavalnega društva Kamnik Franc Prodnik, predsednik celotnega kluba, torej tudi vaterpolistov, je bil Demeter Sadnikar. Slednji je prevzel predsedniško vlogo pri Plavalnem klubu Kamnik tudi v naslednjem obdobju, ko so se vaterpolisti in plavalci leta 2001 razšli vsak v svoj klub oziroma društvo. Prodnik se je takrat poslovil od funkcije, ki jo je prevzel leta 1994.

1.2.2. OBDOBJE 2001/2005

Tudi v tem obdobju je bilo nekaj dobrih pa tudi slabih strani. Poleg že običajnih problemov s prevozi ter vadba na tujih bazenih, je bilo vedno več težav z osipom plavalcev zaradi prehoda v srednje šole oziroma na univerze.

Vadba je sedaj potekala na dveh lokacijah in sicer na bazenu v Kranju ter v termalnem kopališču Snovik. Na prvem so vadili starejši plavalci, torej člani in članice, mladinci in mladinke in kadeti ter kadetinje, na drugem pa mlajši dečki in deklice.

Ker se je strokovni kader pred začetkom sezone odločil, da skupine razdelijo na štiri skupine glede na sposobnosti, so posledično prilagodili tudi vadbo tako po številu kot po intenzivnosti.

Poleti, ko se je vadilo na domačem bazenu, se je število vadbe vsem povečalo za eno vadbo dnevno. Najmlajši so se seveda bolj kot ne šele učili prvih korakov v plavalnem svetu in se spoznavali z različnimi tekmovanji.

Uspehi kljub nekemu trenutnemu zastoju v razvoju niso izostajali. Pri članih se je vrha slovenskega plavanja še vedno držal Luka Prodnik, ki se je redno udeleževal stopničk na 50 in 100 metrov delfin. Nekaj stopničk je osvojila tudi Tjaša Breznik, ki je pred to sezono prestopila v kamniški klub iz ljubljanske Olimpije. To je bilo nekaj, kar se ne dogaja prav pogosto. Poleg omenjenih so tudi drugi plavalci dosegli nekaj stopničk in lepih uvrstitev na državnih tekmovanjih, tako letnih kot zimskih. Velja omeniti še vzpon mlade plavalke Teje Koželj, ki je takrat predstavljala morebitno novo zvezdo na kamniškem plavalnem odru.

V tej sezoni so se zgodile tudi prelomne zadeve v delovanju, financiranju in upravljanju kluba. Različni pogledi na finančnem področju in nezadovoljstvo s potezami vodilnih v obeh sekcijah Plavalnega društva Kamnik je pripeljalo do konca društva in ločitve obeh sekcij. Zaradi ločitve plavalne in vaterpolske sekcije plavalnega društva so se plavalci, podobno kot vaterpolisti odločili za lastno pot. Ustanovljen je bil Plavalni klub Kamnik (Hieng, 2007).

Leto 2002 je zaznamovala uvrstitev Luke Prodnika na Univerzijado v Daeguju v Južni Koreji. To je bil verjetno največji uspeh kamniškega plavanja po legendi Tonetu Cererju. Z osvojenim trinajstim mestom je dosegel lep uspeh, ki ga je dopolnil še s tremi medaljami na državnih prvenstvih. V svoji disciplini je zaostal le za velikim šampionom Petrom Mankočem.

To je tudi prvo leto, ko so izvedli plavalni miting Veronika, ki je z leti postal stalnica v koledarju PZS.

Prav tako so svojo nadarjenost prikazali tudi že mlajši. Timotej Pirc Podobnik ter Nejc Zupan sta osvojila kar pet kolajn pri mlajših dečkih in tako nakazala, da se v klubu razvijajo tudi dobri mladi plavalci. Lep uspeh je s tretjim mestom naredila tudi štafeta 4x100 metrov mešano v isti kategoriji.

Vadba, njen razpored in lokacija le teh je ostala enaka. Vadeči so bili razdeljeni na štiri skupine, ki so bile prilagojene starosti in sposobnostim posameznikov. Mlajši so vadili v Snoviku, starejši v Kranju. Seveda so težave, ki zadevajo prevoze in vadba na drugih bazenih, ostale. Še vedno so

se vsa prizadevanja za pridobitev lastnega pokritega bazena končala le pri idejah. Vendar so to leto imeli plavalci dobro letno sezono, kar se tiče bazena in njegovega obratovanja. Zato so si lahko privoščili tudi večji obseg vadbe plavalcev na suhem.

Omeniti velja še pogosto sodelovanje z UL Fakulteto za šport in njenimi strokovnjaki z različnih področij, kateri so pomagali vrhunskim kamniškim plavalcem.

Kot vedno nobena stvar ne traja v nedogled. Počasi so se začele težave tam, kjer jih prej ni bilo – v številu starejših plavalcev. Osip je bil dokaj velik za tako majhen klub, prav tako niso dosegli velikega uspeha pri odzivu najmlajših iz poletnih tečajev, ki so že imeli dovolj plavalnega znanja za začetek vadbe (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Prav tako se je od kluba poslovila trenerka plavanja Alenka Pirc, ki je odšla v Plavalni klub Triglav. Svojo aktivno plavalno kariero je zaključil tudi najboljši plavalec kluba Luka Prodnik in sicer na najboljši možni način. Osvojil je namreč štiri medalje, dve v zimski in dve v poletni sezoni (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Vendar se tudi v slabših časih najdejo svetle točke. V mlajših kategorijah je namreč prišlo do pravega razcveta, saj so v kategorijah kadetov in dečkov in mlajših dečkov osvojili kar 31 medalj na raznih tekmovanjih. Omeniti velja Timoteja Pirc Podobnika ter Nejca Zupana, ki sta skupaj osvojila kar 23 medalj. Prav tako je plavalka Teja Koželj v kategoriji kadetinj v letni sezoni osvojila dva državna naslova v prsnem plavanju.

Seveda so bile tu še vedno težave s prevozi na vadbo na tuje bazene ter s tem posledično manjšim obsegom in kakovostjo vadbe. Udarec so doživeli tudi zaradi izgube bazena v Snoviku, saj so tako najmlajši izgubili objekt, kjer so lahko vadili v bližini doma. Spet so se pojavile tako finančne kot organizacijske težave. Tokrat se vodilni iz Term Snovik in Plavalnega kluba Kamnik niso dogovorili o načinu plačevanje uporabe termalnega bazena. Kakovost vadbe kljub manjšemu številu ni padla.

Štafetno palico, ki jo je predal Luka Prodnik, so torej dostojno prevzeli mlajši plavalci. V svojih kategorijah sta se izkazala že tudi prej omenjena plavalca Timotej Pirc Podobnik in Teja Koželj, ki sta osvojila naslov državnega prvaka. Nekaj uspešnih trenutkov so dodali tudi ostali plavalci. Posebej moramo omeniti Špelo Colnar, ki je v tem letu v kategoriji kadetinj osvojila kar pet

kolajn. Vsi ti uspehi mladih plavalcev so bili še vedno doseženi v težkih pogojih za vadbo. Še vedno so bili težava prevozi na vadbo ter odsotnost primerne pokritega bazena v lastnem kraju, ki omogoča boljšo pripravo na tekmovanja in zmanjša stresna stanja plavalcev – tako telesnih kot duševnih (Hieng, 2007).

1.2.3 OBDOBJE 2005/2008

V sezoni 2005/06 se je v reprezentanco, poleg že prejšnje leto vključene Teje Koželj, uvrstil tudi Timotej Pirc Podobnik – seveda sta bilavsak v svoji kategoriji. Nosilci medalj na različnih tekmovanjih so bili večinoma isti kot v prejšnjih letih. V to družčino se je po letih trdega dela uvrstil tudi Aleš Kuhar in sicer v mladinski konkurenci.

Za dolgoletno delo v klubu in športu nasploh je plaketo Plavalne zveze Slovenije dobil dolgoletni predsednik kluba Demeter Sadnikar.

Slika 5: Demeter Sadnikar prejema plaketo Plavalne zveze Slovenije leta 2006 iz rok predsednika Plavalne zveze Slovenije Jureta Prosena (Kamniški občan, 2006).

Maj leta 2006 je prinesel žalosten dan za kamniško in slovensko plavanje. V 90. letu je umrl veliki plavalec Tone Cerer. Mnogo let je preživel v ZDA in zato morda mlajšim plavalcem ni bil poznan. Nastopil je na olimpijskih igrah v Londonu leta 1948. Prav tako je bil v veliki meri zaslužen za izgradnjo nekaterih kamniških športnih objektov. Zato je ob obisku v Sloveniji ob svojem 80. letu dobil naziv častni občan Kamnika. V juniju leta 2006 je kot častni občan našel večni počitek na kamniških Žalah.

Leta zadnjega obdobja so zaznamovali večinoma podobni uspehi istih plavalcev kamniškega kluba, ki so vadili pod taktirko Vlada Hanžekoviča. V klubu je bil prisoten več kot deset let in izkazalo se je, da je to njegova zadnja sezona v tej sredini. Delo, vožnje in pomanjkanja motivacije je bilo dovolj, da se je popularni »Hanžo« umaknil iz kluba (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

V sezoni 2007/08 je trenersko palico prevzel dolgoletni vodja mlajših selekcij trener plavanja Vladimir Vučko. Še naprej je vadba potekala na tujih bazenih. Še vedno je delovala Plavalna akademija in na novo so bili dodani dvomesečni tečaji učenja plavanja najmlajših. V plavalni akademiji, v kateri so v prejšnjih letih delali vaditelja plavanja Petra Jončeski in Peter Klemenc ter učitelj plavanja Luka Godec, so to nalogo prevzeli bivši plavalci kluba. To so bili vaditelji plavanja Špela Močnik, Anže Kumar, učitelj plavanja Aleš Kuhar in tako dalje. V tej sezoni je klub zapustilo nekaj plavalcev, ki so se preselili v druge klube v Ljubljano in Kranj.

1.3 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ PKK

Kamniški plavalni klub vsako leto organizira plavalno tekmovanje Plavalni miting Veronika. Poimenovali so ga po legendarni kamniški grofični Veroniki, kateri naj bi se noge prelevile v kačo. Prvi miting je bil izveden leta 2002 in je največji organizacijski zalogaj kamniškega kluba od prve izvedbe. To je bila ideja vodje trenerjev Vlada Hanžekoviča prof. šp. vzg. in predsednika kluba Demetra Sadnikarja. To je bilo v tistem času nekaj novega v slovenskem okolju, saj je trener Hanžekovič idejo za takšno prireditev dobil na neki podobni tekmi v Nemčiji. Tekmo sestavljajo zgolj plavalne razdalje na 50 metrov. Kot po navadi so dopoldne potekala predtekmovanja popoldne finala. Na teh mitingih se je z leti zbiralo vse več tekmovalcev iz različnih držav (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009). Najštevilčenejša in najbolj slovita tuja zasedba je bila na tekmi, ko je ob ostalih tekmovalcih sodelovala poljska izbrana vrsta z olimpijsko prvakinja Otylio Jedrzejczak in kasnejšimi nosilci kolajn s svetovnih in evropskih prvenstev kot so Bartosz Kizierowski, Slawomir Kuczko, Pawel Korzeniowski in Katarzyna Baranowska. Za bolj napeto tekmovanje je takrat poskrbela tudi številčna slovenska reprezentanca. V začetnih letih je nato razglasitev tekmovalcev potekala na glavnem kamniškem trgu, kasneje se je to preselilo nazaj na prizorišče tekmovanja, torej na bazen. Seveda je vse

skupaj vsako leto spremljala tudi glasba različnih slovenskih izvajalcev, ki so bili v tistem trenutku v vrhu popularnosti (Vlado Hanžekovič, osebna komunikacija, 2009).

Na odru so se zvrstili BePop, Alya, Omar Naber, Eva Černe in drugi in sicer v letih, ko je bila njihova popularnost zelo velika. Slednje dokazuje, da so se organizatorji Veronike zares potrudili s svojo angažiranostjo ter predanostjo sodelovanju na tem mitingu. Ena izmed stvari, ki je kvarila ta plavalni praznik, je bila nizka udeležba gledalcev, ki s plavanjem praktično nimajo nič. Čeprav je miting namenjen tudi popularizaciji plavanja v Kamniku, tega namena ne izpolnjuje v celoti. Seveda je to hkrati priložnost za vse pridne delavce in starše in plavalce, da se na svoji domači tekmi pozabavajo.

Vsako leto organizirajo tudi tako imenovano plavalno kolo, ki mlajšim plavalcem daje prve plavalno - tekmovalne izkušnje. To poteka v sodelovanju z drugimi klubi, saj vsak klub to kolo kdaj organizira. Kamničani to storijo v začetku poletja (Hieng, 2007).

V preteklosti so organizirali dve šprinterski prvenstvi Slovenije in sicer v letih 1995 in 1996, nato še dve državni prvenstvi za mladince in kadete v letih 1997 ter leta 2000. Na ta spisek lahko dodamo tudi odprto absolutno prvenstvo Slovenije in veteransko prvenstvo Slovenije leta 1995.

Za organizacijo vsake tekme je bil zadolžen organizacijski odbor, ki je bil sestavljen iz staršev plavalcev. To so bili običajno vodilni v klubu s priložnostno pomočjo ostalih staršev.

Tudi sodniki so vedno prihajali iz vrst staršev. Sodniki so bili tako moški kot ženske. Vsi so opravili sodniški tečaj ter izpit in vedno sodili na domačih tekmah. Nataša Colnar, Gita Kosec, Dragica Kuhar, Nada Kumar, Slavko Lužar, Borivoj Nežmah, Uroš in Marjana Plaznik, Robert Koželj in Sonja je le nekaj imen kamniških sodnikov. Za tiste, ki jih nismo omenili, se opravičujemo. Za večja tekmovanja so hodili tudi na druge bazene in prireditve, ko je bilo potrebno zagotoviti sodnike iz vsakega posameznega kluba v Sloveniji. Takšen primer so državna prvenstva.

Omeniti moramo še sponzorje. V začetnem delu opisanega obdobja je bil največji pokrovitelj podjetje Edigs. Kasneje so zaradi težav prvega pobudo prevzeli na podjetju Calcit Kamnik, ki je ostal največji in najbolj zvest spremljevalec Plavalnega kluba iz Kamnika. Zraven so prispevali

še podjetja Birox, Meso Kamnik, Zavarovalnica Triglav, Gras, Občina Kamnik in tako dalje. Gotovo je še kakšen pokrovitelj, ki smo ga pozabili omeniti in se zato tudi opravičujemo.

1.4 INTEGRACIJA PKK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE

Plavalni klub Kamnik je včlanjen v Plavalno zvezo Slovenije, ki skrbi za vzpodbujanje množičnosti in kakovosti športnega plavanja, daljinskega plavanja, skokov v vodo, skladnostnega plavanja in rekreativnih vodnih/plavalnih aktivnosti ter tako prispevati k vsestranskemu razvoju le - tega.

Plavalna zveza Slovenije deluje na področju plavanja, daljinskega plavanja, skokov v vodo, skladnostnega plavanja ter se trudi pripeljati čimveč sodelujočih na rekreativne vodno - plavalne aktivnosti.

Korenine Plavalne zveze gre iskati v organiziranju Ljubljanske plavalne podzveze 16.6.1922 v Ljubljani, ki je bila del centralne Jugoslovanske plavalne zveze. Po drugi svetovni vojni in športni reorganizaciji po republiškem ključu je bila 16. 05. 1948 ustanovljena Plavalna zveza Slovenije, ki ima sedež na Celovski 25. Plavalna zveza Slovenije je članica Olimpijskega komiteja Slovenije in priznava svetovno plavalno organizacijo FINA kot edino telo na svetu, ki je zadolženo za plavanje, vaterpolo, skoke v vodo in skladnostno plavanje.

Plavalna Zveza Slovenije je članica tako Svetovne plavalne zveze (FINA) kot Evropske plavalne zveze (LEN). Kot članica je bila sprejeta v obe in sicer v FINA 8.2.1992, v LEN pa 4.4.1992.

Prva je bil ustanovljena leta 1908 v Londonu in sicer 19. julija. Danes se njen sedež nahaja v Lozani v Švici. Naloge FINE so naslednje:

- skrb za razvoj plavanja po vsem svetu,
- trud za zagotavljanje športa brez nedovoljenih poživil,
- skrb za razvoj mednarodnega sodelovanja,
- skrb za pravila in tekmovalne propozicije,
- organizacija svetovnih prvenstev in ostalih tekmovanj FINA in
- predstavlja in promovira šport.

Druga je bila ustanovljena nekoliko kasneje in sicer 19.8.1926 v Budimpešti. Njen sedež je danes v Rimu. Njene naloge ter organizacija je podobna kot pri FINI. Deluje le na področju Evrope in organizira evropska prvenstva za vsak plavalni šport posebej.

PZS je članica Olimpijskega komiteja Slovenije in priznava svetovno plavalno organizacijo FINA kot edino telo na svetu, ki je zadolženo za plavanje, vaterpolo, skoke v vodo in skladnostno plavanje.

1.5 REZULTATI: NAJBOLJŠI OSEBNI ČASI KAMNIŠKIH PLAVALCEV IN PLAVALK TER UVRSTITVE NA DRŽAVNIH PRVENSTVIH V 50 METRSKIH BAZENIH

V tem poglavju rezultati smo predstavili tekmovalne športne dosežke kamniških plavalcev na daljših razdaljah v 50 metrskih bazenih. Tudi v teh je razvidnih kar nekaj uspehov. Vseeno je potrebno omeniti tudi krajše razdalje, ki so bile v kamniškem klubu vedno nekoliko v ospredju. Predvsem sta v tem pogledu prednjačila dva plavalca. To sta Vojko Jončeski in Luka Prodnik. Slednja dva sta najbolj zaznamovala uspehe kamniškega kluba na razdaljah 50 metrov prosto ter 50 metrov delfin. Oba sta se ponašala z mnogimi odličnimi uvrstitvami v svojih kategorijah in tudi absolutno, v ali pod vrh slovenskega plavanja. To je samo nekaj njunih najboljših uvrstitev:

Vojko Jončeski, rojen 09.01.1980 v Ljubljani, je osvojil prvo mesto na mladinskih in kadetskih prvenstvih v letih 1995,1996,1998 ter četrto v letu 1997. Te uspehe je nadgradil še s tremi petimi mesti in enim četrtem in enim šestim na absolutnih prvenstvih Slovenije v letih od1997 do 2001. Prav tako je bil v sezoni 1997/98 sprejet v člansko reprezentanco za nastop na Interlandu v Splitu in mednarodnem mitingu v Pragi. Prvi nastop je za kamniški klub opravil leta 1990. V Kamniku je tudi živel vso svojo tekmovalno kariero. Kasneje je zaključil srednjo šolo in študij na UL ter se zaposlil v bančništvu.

Še uspešnejši je bil Luka Prodnik, rojen 12.01.1981 v Ljubljani. Bil je trikrat prvi in enkrat četrti na šprintrskih prvenstvih Slovenije v letih od 1995 do 1999. Osvojil je tudi dva naslova v članski konkurenci v letih 2000 in 2001. Sodeloval je tudi na Eurograh mladih v Lisboni in na Svetovnih igrah mladih v Moskvi kjer je osvojil 16 mesto in deseto na 100 delfin. Vrhunec kariere je bila uvrstitev na Univerzijado v Južno Korejo v sezoni 2002/03. Tam je dosegel

odlično 13 mesto in hkrati odplaval zadnjo mednarodno tekmo v karieri. Po zaključeni srednji šoli je odšel na študij medicine na UL v Ljubljani in ga uspešno končal. Zaposlen je v zdravstvu.

Seveda je poleg teh dveh še nekaj plavalcev kamniškega kluba, ki so dosegli lepe uspehe in naslove državnih prvakov in uvrstitev v reprezentance. To so bili Timotej Pirc Podobnik, Teja Koželj, Peter Hribar, Nejc Zupan, Ana Dukovič, Petra Jeras, Tanja Marentič in tako dalje. Dodati moramo, da se tudi iz preglednic vidi, da so bile krajše razdalje bolj priljubljene v Kamniku in so tako tudi precej bolj pogosto zastopane na tekmovanjih za državne naslove. Tabele z uvrstitvami vsebujejo le tista leta, v katerih so kamniški plavalci in plavalke nastopali na DP v 50 metrskih bazenih. Tabele predstavljajo le najboljše osebne rezultate kamniških plavalcev in plavalk. Vsi podatki so pridobljeni iz tabel najboljših osebnih časov in uvrstitev na DP v 50 metrskih bazenih vseh plavalcev v Sloveniji. Najboljše osebne čase ter uvrstitve iz 25 metrskih bazenov smo zaradi preobilice vseh podatkov o rezultatih izpustili.

1.5.1 MOŠKI

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	JONČESKI Vojko	1980 (21)	0:24,66	02.08.2001	Koper
2.	PRODNIK Luka	1981 (18)	0:25,28	22.05.1999	Ljubljana
3.	HRIBAR Peter	1985 (18)	0:25,49	05.08.2003	Kranj
4.	ŽIBERT Žiga	1987 (17)	0:26,32	21.07.2004	Kranj
5.	BAJC Blaž	1981 (22)	0:26,52	12.07.2003	Kamnik
6.	SADNIKAR Sandi	1979 (18)	0:26,64	25.07.1997	Kamnik
7.	OGRIN Žiga	1980 (17)	0:26,67	07.06.1997	Kranj
8.	BAJC Rok	1984 (18)	0:26,82	07.08.2002	Radovljica
9.	VUČKO Vlado	1978 (19)	0:26,98	08.08.1997	Kamnik
10.	BALOH Anže	1985 (16)	0:27,13	15.06.2001	Kamnik
11.	KUHAR Aleš	1989 (18)	0:27,22	07.07.2007	Kamnik
12.	GRILJ Uroš	1989 (18)	0:27,26	28.07.2007	Ljubljana
13.	SUŠNIK Grega	1986 (17)	0:27,26	05.08.2003	Kranj
14.	PIRC PODOBNIK	1992 (15)	0:27,33	07.07.2007	Kamnik

	Timotej				
15.	KUMAR Anže	1989 (17)	0:27,41	13.07.2006	Ravne na Koroškem
16.	LUŽAR Gašper	1988 (19)	0:27,54	07.07.2007	Kamnik
17.	TEKAVČIČ Anže	1991 (17)	0:27,72	24.05.2008	Ljubljana
18.	LIMONI Rok	1994 (14)	0:28,50	20.12.2008	Maribor
19.	STARE Žiga	1993 (15)	0:28,51	20.12.2008	Maribor
20.	POLIČNIK Sebastijan	1983 (14)	0:28,61	07.06.1997	Kranj
21.	MIKUŠ Nejc	1985 (16)	0:28,68	15.06.2001	Kamnik
22.	VIDIC Matjaž	1979 (16)	0:28,73	04.08.1995	Trbovlje
23.	PODBEVŠEK Rok	1981 (16)	0:28,75	25.07.1997	Kamnik
24.	PLAZNIK Martin	1990 (18)	0:28,90	31.07.2008	Ravne na Koroškem
25.	COLNAR Jure	1988 (15)	0:28,95	20.12.2003	Maribor
26.	ARH Matevž	1982 (14)	0:29,33	26.07.1996	Maribor
27.	ZUPAN Adam	1996 (12)	0:29,62	19.07.2008	Ljubljana
28.	SVETEC Jošt	1989 (15)	0:29,73	10.07.2004	Kamnik
29.	NOVAK David	1985 (14)	0:29,99	22.05.1999	Ljubljana
30.	ZORE Grega	1982 (17)	0:30,22	22.05.1999	Ljubljana
31.	PODGORŠEK Benjamin	1989 (14)	0:30,58	12.07.2003	Kamnik
32.	RUS Matevž	1983 (14)	0:30,75	17.05.1997	Ljubljana
33.	JEREB Andraž	1982 (14)	0:31,10	25.05.1996	Kamnik
34.	SADNIKAR Rok	1982 (16)	0:31,12	27.06.1998	Krško
35.	ZORNADA Nik	1992 (12)	0:31,29	30.05.2004	Gorica/Gorizia
36.	ŠPENKO Žan	1996 (12)	0:31,65	19.07.2008	Ljubljana
37.	JERAS Matevž	1989 (13)	0:32,06	26.07.2002	Kranj
38.	PERKO Nejc	1985 (13)	0:32,23	27.06.1998	Krško
39.	LAVRIČ Gašper	1988 (15)	0:32,49	05.08.2003	Kranj
40.	PAVLINIČ Peter	1988 (14)	0:32,53	11.07.2002	Kamnik
41.	BOROVNIK Matevž	1983 (15)	0:32,82	06.06.1998	Kamnik

42.	REJC Žiga	1986 (12)	0:33,16	13.06.1998	Krško
43.	NADVEŠNIK Matej	1991 (13)	0:33,21	10.07.2004	Kamnik
44.	PODJED Jaka	1997 (11)	0:33,23	14.06.2008	Ljubljana
45.	ZABAVNIK Gašper	1983 (13)	0:33,23	25.05.1996	Kamnik
46.	ŽAVBI Benjamin	1981 (15)	0:33,33	25.05.1996	Kamnik
47.	ZUPAN Anže	1994 (11)	0:33,87	14.05.2005	Ljubljana
48.	ILIČ Dejan	1989 (13)	0:33,89	26.07.2002	Kranj
49.	SIKOŠEK Jan	1986 (11)	0:34,24	12.07.1997	Ljubljana
50.	ŽURBI Rok	1992 (11)	0:34,88	17.05.2003	Ljubljana
51.	PUŠ Nejc	1992 (11)	0:35,14	17.05.2003	Ljubljana
52.	VRHOVNIK Gašper	1997 (11)	0:35,16	19.07.2008	Ljubljana
53.	PODGORŠEK Jan	1991 (12)	0:37,45	14.06.2003	Ljubljana
54.	PFAJFAR Rok	1993 (11)	0:37,65	12.06.2004	Kranj
55.	PERHAVC Nejc	1987 (10)	0:38,19	12.07.1997	Ljubljana
56.	UČAKAR Valentin	1991 (10)	0:38,34	15.06.2001	Kamnik
57.	ŠTEBE Gašper	1987 (12)	0:38,51	17.07.1999	Maribor
58.	ZORE Miha	1988 (10)	0:38,92	16.05.1998	Ljubljana
59.	BENKOVIČ Jure	1994 (10)	0:39,50	12.06.2004	Kranj
60.	ARH Gašper	1985 (12)	0:39,60	12.07.1997	Ljubljana
61.	KLINKON Klemen	1986 (11)	0:40,36	07.06.1997	Radovljica
62.	TAVČAR Rok	1984 (12)	0:40,78	25.05.1996	Kamnik
63.	PETERLIN Luka	1997 (11)	0:40,94	19.07.2008	Ljubljana
64.	KONČAR Mihael Boštjan	1998 (10)	0:42,36	14.06.2008	Ljubljana
65.	BENKOVIČ Blaž	1993 (10)	0:43,02	19.07.2003	Ljubljana
66.	ROMŠAK Matej	1991 (13)	0:43,80	15.05.2004	Ljubljana
67.	ZORE Aljaž	1995 (11)	0:45,64	08.07.2006	Kamnik
68.	LORBEC Luka	1994 (9)	0:46,66	14.06.2003	Ljubljana
69.	PUČNIK Rok	1990 (10)	0:47,50	01.07.2000	Kamnik
70.	RUTAR Luka	1994 (9)	0:48,28	17.05.2003	Ljubljana

71.	ADROVIČ Emir	1986 (11)	0:48,55	07.06.1997	Radovljica
72.	PETEK Tomaž	1986 (11)	0:48,73	07.06.1997	Radovljica
73.	KEMPEREL Tomi	1989 (11)	0:48,86	01.07.2000	Kamnik
74.	IGLIČ Urban	1987 (11)	0:54,25	16.05.1998	Ljubljana
75.	BOROVNIK Nejc	1987 (11)	0:55,18	06.06.1998	Kamnik
76.	PIRNAT Anže	2001 (7)	0:55,83	19.07.2008	Ljubljana
77.	SPRUK Klemen	1986 (11)	0:57,67	07.06.1997	Radovljica
78.	URŠIČ Jan	2000 (8)	1:02,24	14.06.2008	Ljubljana
79.	ZUPAN Domen	1992 (9)	1:05,60	16.06.2001	Ljubljana
80.	PREZELJ Bor	2000 (8)	1:06,26	19.07.2008	Ljubljana
81.	VRHOVNIK Rok	1999 (9)	1:07,99	14.06.2008	Ljubljana
82.	PETERLIN Rok	1998 (10)	1:19,13	12.07.2008	Kamnik

Tabela 1: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 50 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	BAJC Blaž	1981 (22)	4:18,52	05.08.2003	Kranj
2.	SUŠNIK Grega	1986 (16)	4:20,27	07.08.2002	Radovljica
3.	PIRC PODOBNIK Timotej	1992 (14)	4:22,09	28.07.2006	Kranj
4.	BALOH Anže	1985 (16)	4:25,56	02.08.2001	Koper
5.	KUHAR Aleš	1989 (18)	4:29,21	19.05.2007	Ljubljana
6.	KUMAR Anže	1989 (17)	4:32,46	13.07.2006	Ravne na Koroškem
7.	TEKAVČIČ Anže	1991 (15)	4:37,91	13.07.2006	Ravne na Koroškem
8.	NOVAK David	1985 (14)	4:41,64	23.07.1999	Kamnik
9.	LUŽAR Gašper	1988 (18)	4:41,82	13.07.2006	Ravne na Koroškem
10.	GRILJ Uroš	1989 (17)	4:42,17	14.05.2006	Ptuj

11.	BAJC Rok	1984 (15)	4:48,68	18.06.1999	Kamnik
12.	HRIBAR Peter	1985 (14)	4:48,83	18.06.1999	Kamnik
13.	PODGORŠEK Benjamin	1989 (14)	4:54,18	25.07.2003	Maribor
14.	COLNAR Jure	1988 (14)	5:02,94	25.05.2002	Ljubljana
15.	STARE Žiga	1993 (15)	5:07,20	10.05.2008	Ljubljana
16.	ŽIBERT Žiga	1987 (14)	5:07,83	01.06.2001	Kamnik
17.	ZUPAN Adam	1996 (12)	5:17,83	19.07.2008	Ljubljana
18.	LIMONI Rok	1994 (14)	5:19,62	25.07.2008	Nova Gorica
19.	MIKUŠ Nejc	1985 (14)	5:26,44	18.06.1999	Kamnik
20.	LAVRIČ Gašper	1988 (14)	5:26,57	26.07.2002	Kranj
21.	PERKO Nejc	1985 (13)	5:28,67	06.06.1998	Kamnik
22.	PLAZNIK Martin	1990 (14)	5:29,80	30.07.2004	Maribor
23.	NADVEŠNIK Matej	1991 (12)	5:31,60	19.07.2003	Ljubljana
24.	SADNIKAR Rok	1982 (15)	5:32,42	17.06.1997	Radovljica
25.	ŠPENKO Žan	1996 (12)	5:34,72	19.07.2008	Ljubljana
26.	RUS Matevž	1983 (14)	5:35,63	17.06.1997	Radovljica
27.	PAVLINIČ Peter	1988 (13)	5:36,46	01.06.2001	Kamnik
28.	ZABAVNIK Gašper	1983 (13)	5:40,66	08.06.1996	Radovljica
29.	REJC Žiga	1986 (12)	5:42,38	18.06.1998	Radovljica
30.	JERAS Matevž	1989 (12)	5:45,81	01.06.2001	Kamnik
31.	PUŠ Nejc	1992 (11)	5:47,61	19.07.2003	Ljubljana
32.	ŽURBI Rok	1992 (11)	5:47,97	20.06.2003	Kamnik
33.	SVETEC Jošt	1989 (11)	5:53,11	22.07.2000	Kranj
34.	ZUPAN Anže	1994 (11)	5:56,56	23.07.2005	Maribor
35.	PODJED Jaka	1997 (11)	6:03,70	18.06.2008	Kamnik
36.	BOROVNIK Matevž	1983 (13)	6:06,71	08.06.1996	Radovljica
37.	SIKOŠEK Jan	1986 (11)	6:19,09	17.06.1997	Radovljica
38.	ZORE Miha	1988 (10)	6:21,16	11.07.1998	Radovljica
39.	ILIČ Dejan	1989 (11)	6:21,81	03.06.2000	Radovljica
40.	VRHOVNIK Gašper	1997 (11)	6:22,43	18.06.2008	Kamnik

41.	ČRTANEC Uroš	1986 (15)	6:28,28	01.06.2001	Kamnik
42.	UČAKAR Valentin	1991 (10)	6:45,78	01.06.2001	Kamnik
43.	PETERLIN Luka	1997 (11)	7:25,95	18.06.2008	Kamnik
44.	LORBEC Luka	1994 (9)	7:46,64	20.06.2003	Kamnik
45.	BENKOVIČ Blaž	1993 (10)	7:47,46	20.06.2003	Kamnik
46.	RUTAR Luka	1994 (9)	8:04,92	20.06.2003	Kamnik

Tabela 2: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 400m prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	SUŠNIK Grega	1986 (16)	9:07,27	07.08.2002	Radovljica
2.	BAJC Blaž	1981 (20)	9:18,24	19.05.2001	Radovljica
3.	TEKAVČIČ Anže	1991 (15)	9:37,42	13.07.2006	Ravne na Koroškem
4.	KUMAR Anže	1989 (13)	10:31,93	02.07.2002	Radovljica
5.	ŽIBERT Žiga	1987 (14)	10:37,74	19.05.2001	Radovljica
6.	COLNAR Jure	1988 (14)	10:39,89	02.07.2002	Radovljica
7.	SVETEC Jošt	1989 (13)	11:28,43	02.07.2002	Radovljica
8.	LAVRIČ Gašper	1988 (14)	11:28,59	02.07.2002	Radovljica

Tabela 3: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 800 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	SUŠNIK Grega	1986 (16)	17:19,14	07.08.2002	Radovljica
2.	BAJC Blaž	1981 (21)	17:26,77	11.07.2002	Kamnik
3.	BALOH Anže	1985 (15)	17:29,20	04.08.2000	Kamnik
4.	NOVAK David	1985 (14)	18:21,70	23.07.1999	Kamnik
5.	KUMAR Anže	1989 (15)	18:34,27	21.07.2004	Kranj
6.	TEKAVČIČ Anže	1991 (14)	18:53,72	29.07.2005	Ravne na Koroškem
7.	HRIBAR Peter	1985 (14)	19:04,39	30.06.1999	Kamnik
8.	BAJC Rok	1984 (14)	20:09,56	18.06.1998	Radovljica

9.	POLIČNIK Sebastijan	1983 (14)	20:59,90	29.06.1997	Kranj
10.	ZUPAN Adam	1996 (11)	21:22,21	03.07.2007	Kamnik
11.	ŽIBERT Žiga	1987 (13)	21:29,41	28.06.2000	Kamnik
12.	PERKO Nejc	1985 (13)	21:29,61	18.06.1998	Radovljica
13.	RUS Matevž	1983 (14)	22:23,84	29.06.1997	Kranj
14.	SADNIKAR Rok	1982 (15)	22:28,90	29.06.1997	Kranj
15.	BOROVNIK Matevž	1983 (14)	24:22,43	29.06.1997	Kranj

Tabela 4: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 1500 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	KUHAR Aleš	1989 (17)	2:37,52	11.02.2006	Kranj
2.	GRILJ Uroš	1989 (17)	2:39,44	13.07.2006	Ravne na Koroškem
3.	PIRC PODOBNIK Timotej	1992 (15)	2:42,61	30.06.2007	Trbovlje
4.	MIKUŠ Nejc	1985 (14)	2:54,59	23.07.1999	Kamnik
5.	BAJC Rok	1984 (15)	2:54,80	30.04.1999	Dunaj
6.	BALOH Anže	1985 (14)	2:59,06	29.05.1999	Ljubljana
7.	PAVLINIČ Peter	1988 (14)	2:59,50	26.07.2002	Kranj
8.	LUŽAR Gašper	1988 (17)	3:07,40	21.05.2005	Češke Budejovice
9.	NOVAK David	1985 (13)	3:07,87	20.06.1998	Kamnik
10.	PLAZNIK Martin	1990 (16)	3:10,60	06.05.2006	Ljubljana
11.	PODJED Jaka	1997 (11)	3:13,75	19.07.2008	Ljubljana
12.	ŽAVBI Benjamin	1981 (14)	3:16,84	28.07.1995	Krško
13.	RUS Matevž	1983 (14)	3:20,70	20.06.1997	Kamnik
14.	POLIČNIK Sebastijan	1983 (14)	3:21,37	20.06.1997	Kamnik
15.	SUŠNIK Grega	1986 (13)	3:21,74	11.06.1999	Radovljica
16.	ZUPAN Adam	1996 (12)	3:23,51	18.06.2008	Kamnik
17.	STARE Žiga	1993 (15)	3:23,74	18.06.2008	Kamnik

18.	REJC Žiga	1986 (12)	3:25,39	11.07.1998	Radovljica
19.	PODGORŠEK Jan	1991 (12)	3:27,16	20.06.2003	Kamnik
20.	ILIČ Dejan	1989 (13)	3:28,76	26.07.2002	Kranj
21.	SIKOŠEK Jan	1986 (11)	3:29,84	20.06.1997	Kamnik
22.	LIMONI Rok	1994 (13)	3:31,91	20.06.2007	Kamnik
23.	SADNIKAR Rok	1982 (15)	3:32,51	20.06.1997	Kamnik
24.	HRIBAR Peter	1985 (12)	3:33,18	20.06.1997	Kamnik
25.	ZORE Miha	1988 (10)	3:34,54	11.07.1998	Radovljica
26.	KUMAR Anže	1989 (11)	3:39,72	28.06.2000	Kamnik
27.	ŠTEBE Gašper	1987 (12)	3:40,04	24.07.1999	Ljubljana
28.	PUŠ Nejc	1992 (11)	3:41,93	19.07.2003	Ljubljana
29.	BENKOVIČ Jure	1994 (10)	3:41,99	17.07.2004	Maribor
30.	ŽURBI Rok	1992 (11)	3:43,53	19.07.2003	Ljubljana
31.	SVETEC Jošt	1989 (11)	3:44,84	28.06.2000	Kamnik
32.	VRHOVNIK Gašper	1997 (11)	3:45,81	19.07.2008	Ljubljana
33.	ŠPENKO Žan	1996 (11)	3:48,27	20.06.2007	Kamnik
34.	ZUPAN Anže	1994 (10)	3:51,40	05.06.2004	Kranj
35.	PODGORŠEK Benjamin	1989 (11)	3:52,55	22.07.2000	Kranj
36.	PERHAVC Nejc	1987 (10)	3:53,03	20.06.1997	Kamnik
37.	ARH Gašper	1985 (12)	3:59,52	20.06.1997	Kamnik
38.	BENKOVIČ Blaž	1993 (10)	4:06,02	19.07.2003	Ljubljana
39.	ŽIBERT Žiga	1987 (12)	4:06,59	11.06.1999	Radovljica
40.	JERAS Matevž	1989 (10)	4:17,07	24.07.1999	Ljubljana
41.	KLINKON Klemen	1986 (12)	4:18,63	11.07.1998	Radovljica
42.	LORBEC Luka	1994 (9)	4:23,16	20.06.2003	Kamnik
43.	PETERLIN Luka	1997 (11)	4:24,32	18.06.2008	Kamnik
44.	RUTAR Luka	1994 (9)	4:24,56	20.06.2003	Kamnik
45.	IGLIČ Urban	1987 (11)	4:24,64	20.06.1998	Kamnik

Tabela 5: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	PRODNIK Luka	1981 (18)	2:09,30	06.08.1999	Radovljica
2.	BAJC Blaž	1981 (22)	2:10,94	05.08.2003	Kranj
3.	HRIBAR Peter	1985 (14)	2:38,52	29.05.1999	Ljubljana
4.	JERAS Matevž	1989 (13)	2:47,68	26.07.2002	Kranj
5.	SVETEC Jošt	1989 (14)	2:55,88	25.07.2003	Maribor
6.	BALOH Anže	1985 (13)	2:57,43	20.06.1998	Kamnik
7.	LIMONI Rok	1994 (13)	3:03,60	20.06.2007	Kamnik
8.	ŠPENKO Žan	1996 (12)	3:24,42	18.06.2008	Kamnik

Tabela 6: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	HRIBAR Peter	1985 (15)	2:23,90	04.08.2000	Kamnik
2.	PIRC PODOBNIK Timotej	1992 (15)	2:34,95	03.07.2007	Kamnik
3.	TEKAVČIČ Anže	1991 (14)	2:36,27	17.12.2005	Maribor
4.	COLNAR Jure	1988 (15)	2:37,70	05.08.2003	Kranj
5.	BAJC Rok	1984 (15)	2:38,24	18.06.1999	Kamnik
6.	ŽIBERT Žiga	1987 (16)	2:40,76	21.06.2003	Stuttgart
7.	BALOH Anže	1985 (14)	2:40,93	18.06.1999	Kamnik
8.	ZUPAN Adam	1996 (12)	2:43,16	19.07.2008	Ljubljana
9.	NOVAK David	1985 (13)	2:46,73	06.06.1998	Kamnik
10.	MIKUŠ Nejc	1985 (15)	2:46,96	16.06.2000	Kranj
11.	SVETEC Jošt	1989 (14)	2:47,28	25.07.2003	Maribor
12.	ZORE Grega	1982 (14)	2:47,47	26.07.1996	Maribor
13.	JEREB Andraž	1982 (14)	2:48,21	26.07.1996	Maribor
14.	POLIČNIK Sebastijan	1983 (14)	2:49,37	01.08.1997	Ljubljana
15.	KUMAR Anže	1989 (14)	2:51,12	20.06.2003	Kamnik
16.	NADVEŠNIK Matej	1991 (13)	2:54,28	30.07.2004	Maribor
17.	ŽAVBI Benjamin	1981 (14)	2:55,38	01.07.1995	Ljubljana

18.	SUŠNIK Grega	1986 (12)	3:02,36	03.07.1998	Nova Gorica
19.	RUS Matevž	1983 (14)	3:02,87	17.06.1997	Radovljica
20.	ŠPENKO Žan	1996 (12)	3:02,97	07.07.2008	Kamnik
21.	PODJED Jaka	1997 (11)	3:06,38	07.07.2008	Kamnik
22.	SIKOŠEK Jan	1986 (11)	3:06,66	12.07.1997	Ljubljana
23.	ZUPAN Anže	1994 (11)	3:08,16	23.07.2005	Maribor
24.	REJC Žiga	1986 (12)	3:10,25	03.07.1998	Nova Gorica
25.	ZABAVNIK Gašper	1983 (13)	3:10,90	08.06.1996	Radovljica
26.	LUŽAR Gašper	1988 (14)	3:11,98	22.06.2002	Radovljica
27.	SADNIKAR Rok	1982 (15)	3:13,35	17.06.1997	Radovljica
28.	PAVLINIČ Peter	1988 (13)	3:13,42	11.05.2001	Radovljica
29.	JERAS Matevž	1989 (12)	3:16,01	11.05.2001	Radovljica
30.	PODGORŠEK Benjamin	1989 (12)	3:16,25	21.07.2001	Ljubljana
31.	STARE Žiga	1993 (13)	3:16,25	09.06.2006	Kranj
32.	ŽURBI Rok	1992 (11)	3:16,39	20.06.2003	Kamnik
33.	ILIČ Dejan	1989 (12)	3:17,42	11.05.2001	Radovljica
34.	LAVRIČ Gašper	1988 (14)	3:18,69	22.06.2002	Radovljica
35.	PERKO Nejc	1985 (13)	3:18,92	06.06.1998	Kamnik
36.	VRHOVNIK Gašper	1997 (11)	3:19,08	19.07.2008	Ljubljana
37.	BOROVNIK Matevž	1983 (14)	3:19,77	17.06.1997	Radovljica
38.	ZORE Miha	1988 (10)	3:29,79	06.06.1998	Kamnik
39.	KUHAR Aleš	1989 (13)	3:31,02	22.06.2002	Radovljica
40.	KLINKON Klemen	1986 (12)	3:32,43	03.07.1998	Nova Gorica
41.	PERHAVC Nejc	1987 (10)	3:34,40	12.07.1997	Ljubljana
42.	ŠTEBE Gašper	1987 (12)	3:43,13	18.06.1999	Kamnik
43.	PUŠ Nejc	1992 (11)	3:44,02	19.07.2003	Ljubljana
44.	ARH Gašper	1985 (12)	3:56,70	07.06.1997	Radovljica
45.	PETERLIN Luka	1997 (11)	4:07,41	07.07.2008	Kamnik

Tabela 7: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	BAJC Blaž	1981 (22)	5:01,46	05.08.2003	Kranj
2.	HRIBAR Peter	1985 (14)	5:26,37	14.05.1999	Kranj
3.	SUŠNIK Grega	1986 (15)	5:29,48	13.07.2001	Radovljica
4.	BALOH Anže	1985 (14)	5:31,65	14.05.1999	Kranj
5.	NOVAK David	1985 (14)	5:39,14	23.07.1999	Kamnik
6.	BAJC Rok	1984 (14)	5:52,21	23.05.1998	Kranj
7.	SVETEC Jošt	1989 (14)	6:02,20	20.06.2003	Kamnik
8.	POLIČNIK Sebastijan	1983 (14)	6:05,84	31.05.1997	Kamnik
9.	SADNIKAR Rok	1982 (15)	6:20,29	31.05.1997	Kamnik
10.	RUS Matevž	1983 (14)	6:20,67	31.05.1997	Kamnik

Tabela 8: Najboljši osebni rezultati plavalcev PK Kamnik na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

1.5.2 ŽENSKE

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	GORJUP Petra	1981 (17)	0:28,38	01.05.1998	Dunaj
2.	ALPNER Tina	1986 (14)	0:28,47	04.08.2000	Kamnik
3.	RNJAK Anja	1981 (16)	0:28,99	25.07.1997	Kamnik
4.	JERAS Petra	1987 (13)	0:29,31	04.08.2000	Kamnik
5.	MARENTIČ Tanja	1983 (16)	0:29,52	22.05.1999	Ljubljana
6.	STELE Saša	1989 (17)	0:29,61	13.07.2006	Ravne na Koroškem
7.	DUKOVIČ Ana	1981 (14)	0:29,64	26.05.1995	Kamnik
8.	KOSEC Barbka	1993 (15)	0:29,64	24.05.2008	Ljubljana
9.	MAVRIČ Hana	1996 (12)	0:30,11	25.07.2008	Nova Gorica
10.	ZORE Sandra	1987 (14)	0:30,20	13.07.2001	Radovljica
11.	ILIČ Vesna	1980 (16)	0:30,24	02.08.1996	Radovljica
12.	LAVRINC Živa	1989 (17)	0:30,26	11.02.2006	Kranj
13.	PRODNIK Polona	1982 (15)	0:31,03	08.08.1997	Kamnik

14.	ZUPANČIČ Maja	1985 (13)	0:31,32	27.06.1998	Krško
15.	KOŽELJ Urša	1984 (14)	0:31,40	24.07.1998	Maribor
16.	ZUPAN Patricija	1994 (13)	0:31,57	07.07.2007	Kamnik
17.	ARNUŠ Katja	1983 (15)	0:31,59	24.07.1998	Maribor
18.	JONČESKI Petra	1982 (16)	0:31,59	27.06.1998	Krško
19.	LORENZZI Gaja	1989 (18)	0:31,80	28.07.2007	Ljubljana
20.	KALAN Anka	1987 (13)	0:32,29	04.08.2000	Kamnik
21.	KAPLJA Karmen	1994 (14)	0:32,57	20.12.2008	Maribor
22.	BAJC Ana	1980 (16)	0:32,62	25.05.1996	Kamnik
23.	KUMAR Nina	1992 (14)	0:32,95	30.06.2006	Kamnik
24.	PIKL Tamara	1986 (13)	0:33,26	30.07.1999	Maribor
25.	TEKAVČIČ Tina	1995 (13)	0:33,28	31.07.2008	Ravne na Koroškem
26.	URŠIČ Liza	1996 (12)	0:33,53	21.06.2008	Ravne na Koroškem
27.	ILOVAR Urška	1981 (14)	0:33,70	28.07.1995	Krško
28.	KLEMENČIČ Nina	1988 (13)	0:33,77	13.07.2001	Radovljica
29.	BIRK Karin	1985 (14)	0:33,87	18.06.1999	Kamnik
30.	ZORE Polona	1984 (16)	0:34,01	04.08.2000	Kamnik
31.	URŠIČ Kristina	1998 (10)	0:34,20	07.06.2008	Čatež
32.	ŠENK Zala	1984 (13)	0:34,37	07.06.1997	Kranj
33.	BOLHAR Manca	1986 (13)	0:34,43	30.07.1999	Maribor
34.	ŠINKOVEC Barbara	1992 (14)	0:34,57	30.06.2006	Kamnik
35.	LORENZZI Janina	1994 (11)	0:35,04	29.07.2005	Ravne na Koroškem
36.	REPNIK Daša	1985 (10)	0:35,95	14.05.1995	Wolfsberg
37.	STELE Veronika	1989 (12)	0:36,63	27.07.2001	Maribor
38.	HRIBAR Renata	1983 (14)	0:36,74	07.06.1997	Kranj
39.	NEŽMAH Katarina	1995 (13)	0:37,07	31.07.2008	Ravne na Koroškem
40.	NEŽMAH Barbara	1998 (10)	0:37,33	19.07.2008	Ljubljana
41.	KOS Maša	1985 (14)	0:37,64	22.05.1999	Ljubljana
42.	REPANŠEK Tjaša	1991 (13)	0:37,87	12.06.2004	Kranj
43.	ŠMID Nina	1991 (11)	0:37,99	14.07.2002	Kamnik

44.	BRUNEC Lučka	1993 (12)	0:38,00	30.06.2005	Kamnik
45.	PLAZNIK Eva	1993 (13)	0:38,61	13.07.2006	Ravne na Koroškem
46.	PUČNIK Leja	1988 (12)	0:38,66	28.07.2000	Ljubljana
47.	POTOČNIK Ana	1993 (14)	0:38,92	17.03.2007	Ravne na Koroškem
48.	PIKL Katjuša	1988 (11)	0:38,93	22.05.1999	Ljubljana
49.	NOVAK Ana	1986 (13)	0:39,45	18.06.1999	Kamnik
50.	PAVLINIČ Katarina	1989 (12)	0:39,73	27.07.2001	Maribor

Tabela 9: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 50 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	klub	čas	datum	kraj
1.	STELE Saša	1989 (17)	KA	4:54,56	13.07.2006	Ravne na Koroškem
2.	ZUPAN Patricija	1994 (13)	KA	4:59,48	28.07.2007	Ljubljana
3.	STELE Veronika	1989 (12)	KA	5:00,63	01.06.2001	Kamnik
4.	ZUPANČIČ Maja	1985 (13)	KA	5:03,57	30.05.1998	Ljubljana
5.	KOŽELJ Urša	1984 (14)	KA	5:15,07	12.07.1998	Radovljica
6.	KOSEC Barbka	1993 (15)	KA	5:18,14	12.06.2008	Kranj
7.	JERAS Petra	1987 (12)	KA	5:19,26	18.06.1999	Kamnik
8.	KUMAR Nina	1992 (14)	KA	5:26,13	13.07.2006	Ravne na Koroškem
9.	PIKL Tamara	1986 (13)	KA	5:28,32	18.06.1999	Kamnik
10.	ZORE Sandra	1987 (12)	KA	5:30,92	18.06.1999	Kamnik
11.	URŠIČ Liza	1996 (12)	KA	5:34,17	10.05.2008	Ljubljana
12.	ŠENK Zala	1984 (14)	KA	5:36,43	06.06.1998	Kamnik
13.	LAVRINC Živa	1989 (14)	KA	5:36,51	20.06.2003	Kamnik
14.	KAPLJA Karmen	1994 (13)	KA	5:43,07	28.07.2007	Ljubljana
15.	ARNUŠ Katja	1983 (15)	KA	5:44,02	06.06.1998	Kamnik
16.	MAVRIČ Hana	1996 (12)	KA	5:50,56	18.06.2008	Kamnik
17.	TEKAVČIČ Tina	1995 (10)	KA	5:54,19	21.05.2005	Ljubljana

18.	ALPNER Tina	1986 (13)	KA	5:54,22	18.06.1999	Kamnik
19.	BOLHAR Manca	1986 (13)	KA	6:04,59	18.06.1999	Kamnik
20.	REPANŠEK Tjaša	1991 (13)	KA	6:06,64	21.07.2004	Kranj
21.	ZORE Polona	1984 (14)	KA	6:07,00	06.06.1998	Kamnik
22.	URŠIČ Kristina	1998 (10)	KA	6:08,18	18.06.2008	Kamnik
23.	NEŽMAH Katarina	1995 (13)	KA	6:17,04	18.06.2008	Kamnik
24.	REPANŠEK Klara	1994 (10)	KA	6:18,32	05.06.2004	Kranj
25.	ŠMID Nina	1991 (11)	KA	6:22,29	26.07.2002	Kranj
26.	HRIBAR Renata	1983 (15)	KA	6:27,31	06.06.1998	Kamnik
27.	NEŽMAH Barbara	1998 (10)	KA	6:31,00	18.06.2008	Kamnik
28.	LORENZZI Janina	1994 (10)	KA	6:31,33	17.07.2004	Maribor
29.	PIKL Katjuša	1988 (10)	KA	6:36,54	11.07.1998	Radovljica
30.	PLAZNIK Meta	1997 (11)	KA	6:43,66	18.06.2008	Kamnik
31.	LORENZZI Gaja	1989 (13)	KA	6:52,28	22.06.2002	Radovljica
32.	KLEMENČIČ Nina	1988 (13)	KA	7:08,30	01.06.2001	Kamnik
33.	UDOVČ Simona	1990 (13)	KA	7:31,72	20.06.2003	Kamnik
34.	KALAN Anka	1987 (10)	KA	7:44,41	19.07.1997	Radovljica

Tabela 10: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	ZUPAN Patricija	1994 (11)	10:30,90	29.07.2005	Ravne na Koroškem
2.	JERAS Petra	1987 (13)	10:31,62	22.06.2000	Kamnik
3.	ZUPANČIČ Maja	1985 (12)	10:50,71	01.08.1997	Ljubljana
4.	STELE Saša	1989 (13)	10:55,07	02.07.2002	Radovljica
5.	ZORE Sandra	1987 (12)	11:09,24	23.07.1999	Kamnik
6.	KUMAR Nina	1992 (14)	11:31,60	23.06.2006	Kranj
7.	ŠENK Zala	1984 (14)	11:58,79	18.06.1998	Radovljica

8.	KALAN Anka	1987 (13)	12:01,62	22.06.2000	Kamnik
9.	ALPNER Tina	1986 (13)	12:15,03	30.06.1999	Kamnik
10.	KOSEC Barbka	1993 (12)	12:16,63	23.06.2005	Kamnik
11.	TEKAVČIČ Tina	1995 (10)	12:16,81	23.06.2005	Kamnik
12.	URŠIČ Liza	1996 (11)	12:20,89	20.07.2007	Trbovlje
13.	ZORE Polona	1984 (14)	12:38,15	18.06.1998	Radovljica
14.	HRIBAR Renata	1983 (15)	12:45,58	18.06.1998	Radovljica
15.	PIKL Tamara	1986 (11)	12:47,75	29.06.1997	Kranj
16.	ZULE Urša	1979 (12)	14:00,21	22.06.1991	Ljubljana
17.	BAJC Ana	1980 (11)	15:09,89	22.06.1991	Ljubljana

Tabela 11: Najboljši osebni rezultati plavalk PK Kamnik na 800 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	klub	čas	datum	kraj
1.	DUKOVIČ Ana	1981 (14)	KA	2:49,46	28.07.1995	Krško
2.	LORENZZI Gaja	1989 (16)	KA	2:59,25	04.08.2005	Radovljica
3.	ZUPAN Patricija	1994 (12)	KA	2:59,30	28.07.2006	Kranj
4.	JERAS Petra	1987 (13)	KA	3:01,68	28.06.2000	Kamnik
5.	LAVRINC Živa	1989 (14)	KA	3:09,63	05.08.2003	Kranj
6.	ALPNER Tina	1986 (14)	KA	3:10,28	01.07.2000	Stuttgart
7.	ZUPANČIČ Maja	1985 (12)	KA	3:10,77	21.06.1997	Stuttgart
8.	ZORE Sandra	1987 (13)	KA	3:12,39	28.06.2000	Kamnik
9.	URŠIČ Liza	1996 (12)	KA	3:14,58	18.06.2008	Kamnik
10.	KUMAR Nina	1992 (14)	KA	3:20,62	13.07.2006	Ravne na Koroškem
11.	MAVRIČ Hana	1996 (12)	KA	3:20,77	25.07.2008	Nova Gorica
12.	KOSEC Barbka	1993 (15)	KA	3:25,09	18.06.2008	Kamnik
13.	URŠIČ Kristina	1998 (10)	KA	3:25,95	19.07.2008	Ljubljana
14.	TEKAVČIČ Tina	1995 (13)	KA	3:28,05	18.06.2008	Kamnik
15.	KOŽELJ Urša	1984 (14)	KA	3:29,08	20.06.1998	Kamnik

16.	ZORE Polona	1984 (14)	KA	3:30,60	20.06.1998	Kamnik
17.	ŠINKOVEC Barbara	1992 (14)	KA	3:31,91	14.05.2006	Ptuj
18.	KALAN Anka	1987 (12)	KA	3:32,16	23.07.1999	Kamnik
19.	KAPLJA Karmen	1994 (13)	KA	3:34,17	19.05.2007	Ljubljana
20.	ŠENK Zala	1984 (14)	KA	3:37,98	30.05.1998	Ljubljana
21.	NEŽMAH Katarina	1995 (13)	KA	3:38,25	31.07.2008	Ravne na Koroškem
22.	PERHAVC Neva	1984 (13)	KA	3:41,06	20.06.1997	Kamnik
23.	PAVLINIČ Katarina	1989 (12)	KA	3:44,60	01.06.2001	Kamnik
24.	HRIBAR Renata	1983 (15)	KA	3:44,62	20.06.1998	Kamnik
25.	KLEMENČIČ Nina	1988 (12)	KA	3:45,71	28.06.2000	Kamnik
26.	PIKL Tamara	1986 (11)	KA	3:50,74	20.06.1997	Kamnik
27.	LOGAR Gaja	1987 (12)	KA	3:55,27	11.06.1999	Radovljica
28.	STELE Saša	1989 (11)	KA	3:58,21	28.06.2000	Kamnik
29.	PUČNIK Leja	1988 (12)	KA	3:59,01	28.06.2000	Kamnik
30.	PLAZNIK Eva	1993 (12)	KA	3:59,50	28.05.2005	Kranj
31.	BIRK Karin	1985 (13)	KA	4:01,41	20.06.1998	Kamnik
32.	BOLHAR Manca	1986 (12)	KA	4:02,68	20.06.1998	Kamnik
33.	JURČIČ Dora	1984 (13)	KA	4:04,81	20.06.1997	Kamnik
34.	NADVEŠNIK Maja	1990 (12)	KA	4:06,71	22.06.2002	Radovljica
35.	PLAZNIK Meta	1997 (11)	KA	4:07,60	18.06.2008	Kamnik
36.	LORENZZI Janina	1994 (9)	KA	4:07,75	19.07.2003	Ljubljana
37.	NEŽMAH Barbara	1998 (9)	KA	4:09,60	20.06.2007	Kamnik
38.	PIKL Katjuša	1988 (11)	KA	4:10,61	11.06.1999	Radovljica
39.	UREK Manca	1994 (11)	KA	4:10,77	28.05.2005	Kranj
40.	VAVPETIČ Neža	1996 (9)	KA	4:42,11	23.07.2005	Maribor
41.	REPANŠEK Klara	1994 (8)	KA	5:21,95	22.06.2002	Radovljica

Tabela 12: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	URŠIČ Liza	1996 (12)	2:54,14	25.07.2008	Nova Gorica
2.	ZUPAN Patricija	1994 (12)	2:55,57	28.07.2006	Kranj
3.	TEKAVČIČ Tina	1995 (12)	3:08,21	20.07.2007	Trbovlje
4.	ZORE Sandra	1987 (12)	3:18,12	11.06.1999	Radovljica
5.	ALPNER Tina	1986 (12)	3:33,97	20.06.1998	Kamnik
6.	ŠENK Zala	1984 (14)	3:35,11	20.06.1998	Kamnik

Tabela 13: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	MARENTIČ Tanja	1983 (17)	2:28,03	13.07.2000	Maribor
2.	ZORE Sandra	1987 (13)	2:38,70	04.08.2000	Kamnik
3.	STELE Saša	1989 (14)	2:43,52	24.05.2003	Ljubljana
4.	KOSEC Barbka	1993 (15)	2:45,16	07.07.2008	Kamnik
5.	JONČESKI Petra	1982 (15)	2:45,90	25.07.1997	Kamnik
6.	ZUPAN Patricija	1994 (13)	2:47,22	05.05.2007	Ljubljana
7.	PIKL Tamara	1986 (13)	2:51,51	30.07.1999	Maribor
8.	URŠIČ Liza	1996 (12)	2:52,38	19.04.2008	Maribor
9.	JERAS Petra	1987 (12)	2:55,21	18.06.1999	Kamnik
10.	ŠENK Zala	1984 (13)	2:59,92	25.07.1997	Kamnik
11.	ALPNER Tina	1986 (13)	3:00,08	29.05.1999	Ljubljana
12.	ARNUŠ Katja	1983 (15)	3:00,57	24.07.1998	Maribor
13.	ILOVAR Urška	1981 (14)	3:00,96	01.07.1995	Ljubljana
14.	ZUPANČIČ Maja	1985 (12)	3:02,04	17.06.1997	Radovljica
15.	KOŽELJ Urša	1984 (14)	3:02,36	06.06.1998	Kamnik
16.	URŠIČ Kristina	1998 (10)	3:02,39	19.07.2008	Ljubljana

17.	LORENZZI Janina	1994 (11)	3:05,93	29.07.2005	Ravne na Koroškem
18.	KALAN Anka	1987 (14)	3:07,56	26.05.2001	Ljubljana
19.	KUMAR Nina	1992 (14)	3:12,26	01.07.2006	Trbovlje
20.	KLEMENČIČ Nina	1988 (14)	3:15,61	07.08.2002	Radovljica
21.	MAVRIČ Hana	1996 (12)	3:16,27	07.07.2008	Kamnik
22.	TEKAVČIČ Tina	1995 (13)	3:17,84	07.07.2008	Kamnik
23.	REPANŠEK Klara	1994 (10)	3:20,93	17.07.2004	Maribor
24.	REPANŠEK Tjaša	1991 (13)	3:22,63	12.06.2004	Kranj
25.	PIKL Katjuša	1988 (11)	3:23,18	23.07.1999	Kamnik
26.	NEŽMAH Barbara	1998 (10)	3:39,24	07.07.2008	Kamnik
27.	LORENZZI Gaja	1989 (13)	3:44,35	07.08.2002	Radovljica
28.	PLAZNIK Meta	1997 (11)	3:50,91	07.07.2008	Kamnik
29.	HRIBAR Renata	1983 (14)	3:53,99	17.06.1997	Radovljica
30.	ZORE Polona	1984 (13)	4:06,99	17.06.1997	Radovljica

Tabela 14: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

mesto	ime	letnik (starost)	čas	datum	kraj
1.	JERAS Petra	1987 (13)	5:41,32	04.08.2000	Kamnik
2.	ZUPAN Patricija	1994 (12)	5:44,29	28.07.2006	Kranj
3.	URŠIČ Liza	1996 (12)	5:59,40	25.07.2008	Nova Gorica
4.	ZORE Sandra	1987 (13)	6:00,25	16.06.2000	Kranj
5.	ALPNER Tina	1986 (14)	6:06,73	16.06.2000	Kranj
6.	ZUPANČIČ Maja	1985 (12)	6:18,01	31.05.1997	Kamnik
7.	ŠENK Zala	1984 (13)	6:33,68	31.05.1997	Kamnik
8.	PIKL Tamara	1986 (12)	6:40,68	23.05.1998	Kranj
9.	TEKAVČIČ Tina	1995 (11)	6:46,97	28.07.2006	Kranj

Tabela 15: Najboljši osebni rezultati plavalok PK Kamnik na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

1.5.3 UVRSTITVE NA PRVENSTVIH SLOVENIJE V 50 METRSKIH BAZENIH V LETIH OD 1995 DO 2008

50 METRSKI BAZENI

RAZDALJA PLAVANJA

400 PROSTO

1500 PROSTO

800 PROSTO

200 PRSNO

200 DELFIN

200 HRBTNO

400 MEŠANO

1.5.3.1 MOŠKI

Preglednica 1: uvrstitve plavalcev na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 400 PROSTO	Absolutno DP	DP mladinci in kadeti	DP dečki	DP mlajši dečki
Leto 1997				3. Novak David 11. Hribar Peter 17. Baloh Anže 54. Sušnik Grega
Leto 1998			9. Novak David 15. Bajc Rok 17. Baloh Anže	17. Sušnik Grega 29. Rejc Žiga 49. Zore Miha 57. Žibert Žiga 58. Kumar Anže
Leto 1999	11. Bajc Blaž		2. Novak David 3. Baloh Anže 17. Sušnik Grega	37. Žibert Žiga 38. Kumar Anže 43. Svetec Jošt 45. Ilič Dejan
Leto 2000	8. Bajc Blaž	5. Baloh Anže	3. Sušnik Grega 23. Žibert Žiga	24. Kumar Anže 36. Svetec Jošt

				41. Jeras Matevž 49. Colnar Jure 52. Lavrič Gašper
Leto 2001	8. Sušnik Grega 10. Baloh Anže 11. Bajc Blaž		25. Colnar Jure 28. Lavrič Gašper	13. Kumar Anže 25. Podgoršek Ben. 39. Nadvešnik Matej 46. Učakar Valentin
Leto 2002	12. Sušnik Grega	3. Sušnik Grega 15. Žibert Žiga	12. Podgoršek Benjamin 18. Colnar Jure 22. Kumar Anže 27. Lavrič Gašper	29. Tekavčič Anže 30. Nadvešnik Matej 49. Žurbi Rok 57. Puš Nejc
Leto 2003	8. Bajc Blaž 13. Sušnik Grega 29. Lužar Gašper	3. Sušnik Grega 7. Bajc Blaž 15. Lužar Gašper	2. Podgoršek Benjamin 4. Kumar Anže 25. plaznik Martin 26. Grilj Uroš	12. Tekavčič Anže 17. Pirc Podobnik Tim 19. Nadvešnik Matej 34. Puš Nejc
Leto 2004			19. Tekavčič Anže	

			28. Plaznik Martin	
Leto 2005	7. Lužar Gašper		2. Pirc Podobnik Tim 14. Tekavčič Anže	43. Zupan Adam
Leto 2006	24. Kumar Anže 29. Tekavčič Anže 33. Lužar Gašper		2. Pirc Podobnik Tim	46. Zupan Adam
Leto 2007		12. Tekavčič Anže 24. Tekavčič Anže		
Leto 2008	11. Tekavčič Anže		23. Limoni Rok	14. Zupan Adam 33. Špenko Žan

Preglednica 2 : uvrstitve plavalcev na 1500 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 1500 PROSTO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 2002	6. Sušnik Grega		14. Kumar Anže	
Leto 2003			11. Kumar Anže	
Leto 2004	16. Kumar Anže	8. Kumar Anže	16. Tekavčič Anže	
Leto 2005			7. Tekavčič Anže	
Leto 2006	14. Tekavčič Anže			

Preglednica 3 : uvrstitve plavalcev na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 PRSNO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1995		20. Žavbi Benjamin		
Leto 1996			38. Rus Matevž 41. Bajc Rok	
Leto 1997			23. Bajc Rok	10. Novak David 17. Baloh Anže 38. Mikuš Nejc
Leto 1998			7. Bajc Rok 19. Mikuš Nejc 23. Baloh Anže	27. Rejc Žiga 39. Zore Miha 58. Klinkon Klemen
Leto 1999			10. Mikuš Nejc	33. Pavlinič Peter 36. Štebe Gašper 47. Ilič Dejan 51. Podgoršek Benjamin 53. Jeras Matevž
Leto 2000		9. Mikuš Nejc		13. Pavlinič Peter 32. Ilič Dejan 36. Pirc Podobnik Tim 38. Podgoršek Benjamin

				43. Podgoršek Jan
Leto 2001		10. Mikuš Nejc	19. Pavlinič Peter 22. Lužar Gašper	16. Pirc Podobnik Tim 20. Ilič Dejan 23. Kuhar Aleš 40. Puš Nejc
Leto 2002			3. Pavlinič Peter 21. Lužar Gašper 25. Ilič Dejan 26. Kuhar Aleš	6. Pirc Podobnik Tim 29. Podgoršek Jan 39. Puš Nejc 42. Žurbi Rok
Leto 2003			7. Kuhar Aleš	7. Pirc Podobnik Tim 22. Podgoršek Jan 36. Puš Nejc 39. Žurbi Rok 49. Benkovič Blaž
Leto 2004	20. Kuhar Aleš			2. Pirc Podobnik Tim 37. Benkovič Jure
Leto 2005	8. Kuhar Aleš			
Leto 2006	14. Grilj Uroš			

	16. Kuhar Aleš			
Leto 2007	3. Kuhar Aleš 5. Grilj Uroš			
Leto 2008				13. Podjed Jaka 52. Vrhovnik Gašper

Preglednica 4 : uvrstitve plavalcev na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 DELFIN	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinja	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1997	Bajc Blaž	3. Prodnik Luka 10. Bajc Blaž		
Leto 1999	8. Prodnik Luka 14. Bajc Blaž			
Leto 2002			12. in 4. Jeras Matevž	
Leto 2003	9. Bajc Blaž	4. Bajc Blaž	17. in 6. Svetec Matevž	
Leto 2004	16. Bajc Blaž	6. Bajc Blaž		
Leto 2005	10. Bajc Blaž			

Preglednica 5 : uvrstitve plavalcev na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 HRBTNO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1995			22. Zore Grega 28. Jereb Andraž 31. Poličnik Sebastjan	
Leto 1996		19. Zore Grega 21. Jereb Andraž		
Leto 1997			21. Poličnik Sebastjan	6. Hribar Peter 10. Novak David 22. Sikošek Jan 39 Rejc Žiga 46. Perharc Nejc
Leto 1998			13. in 4. Hribar Peter	18 Sušnik Grega 35. Rejc Žiga 49. Klinkon Klemen 53. Kumar Anže 57. Žibert Žiga
Leto 1999			4. Hribar Peter	41. Kumar Anže 44. Svetec Jošt

				51. Podgoršek Benjamin 52. Pavlinič Peter
Leto 2000		5. Hribar Peter		24. Kumar Anže 47. Colnar jure 52. Tekavčič Anže
Leto 2001		4. Hribar Peter	18. Žibert Žiga 29. Pavlinič Peter	11. Kumar Anže 26. Svetec Jošt 32. Podgoršek Benjamin 39. Tekavčič Anže
Leto 2002	14. Žibert Žiga		17. Svetec Jošt 20. Kumar Anže	32. Tekavčič Anže 33. Nadvešnik Matej 42. Žurbi Rok
Leto 2003	23. Colnar Jure	11. Colnar Jure	13. in 5. Svetec Jošt	17. Nadvešnik Matej 19. Tekavčič Anže 36. Žurbi Rok
Leto 2004			14. in 6- Tekavčič Anže 16. in 8. Nadvešnik Matej	55. Zupan Adam
Leto 2005				23. Zupan Adam 35. Zupan Anže 73. Stare Žiga
Leto 2006				21. Zupan Adam

Leto 2007	11. Tekavčič Anže			
Leto 2008				3. Zupan Adam 37. Podjed Jaka

Preglednica 6 : uvrstitve plavalcev na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 400 MEŠANO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinja	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1998			16. in 8. Baloh Anže	
Leto 1999			14. Novak David	
Leto 2001		9. Sušnik Grega		
Leto 2003	9. Bajc Blaž			

1.5.3.2 ŽENSKE

Preglednica 7: uvrstitve plavalk na 400 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 400 PROSTO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1997			11. Zupančič Maja	3. Jeras Petra 12. Zore Sandra 34. kalan Anka
Leto 1998				18. Pikel Katjuša
Leto 2001			16. Stele Saša 24. Stele Veronika	
Leto 2002	18. Stele Saša		27. Šmid Nina 28. Repanšek Tjaša	30. Tekavčič Tina
Leto 2003				19. Zupan Patricija 26. Tekavčič Tina 28. Kosec Barbka 37. Repanšek Klara
Leto 2004	32. Stele Saša 49. Repanšek Tjaša	7. Stele Saša 30. Repanšek Tjaša		6. Zupan Patricija 12. Tekavčič Tina 20. Repanšek Klara 24. Lorenzzi Janina

Leto 2006	36. Stele Saša 60. Kumar Nina			
Leto 2007		13. Zupan Patricija 31. Kaplja Karmen		
Leto 2008		12. Kosec Barbka		

Preglednica 8: uvrstitve plavalk na 800 metrov prosto v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 800 PROSTO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1997			Zupančič Maja	
Leto 1999			Zore Sandra	
Leto 2005			6. Zupan Patricija	

Preglednica 9: uvrstitve plavalk na 200 metrov prsno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 PRSNO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1995		1. Dukovič Ana		
Leto 1996			10. Zupančič Maja	
Leto 1997			11. Zupančič Maja 35. Alpner Tina	8 Zora Sandra 28. Kalan Anka

Leto 1998			4. in 5. Jeras Petra 10 Zore Sandra 19. Alpner Tina 38. Kalan Anka	
Leto 1999		18. Alpner Tina	7. Jeras Petra 11. Zore Sandra 21. Kalan Anka	
Leto 2000			25. Pavlinič Katarina	
Leto 2001				35. Kumar Nina
Leto 2002				27. Kumar Nina 34. Zupan Patricija 37. Kosec Barbka
Leto 2003	20. in 29. Lavrinc Živa 21. in 31. Lorenzzi Gaja		35. Kumar Nina	15. Zupan Patricija 35 Lorenzzi Janina
Leto 2005	3. Lorezi Gaja(odprto prv.)		2. in 13. Zupan Patricija 36. Plaznik Eva 38. Urek Manca	47. Vavpetič Neža
Leto 2006	30. Lorenzzi Gaja 42. Kumar Nina		6. in 7. Zupan Patricija	
Leto 2007	12. Kumar Nina			
Leto 2008		8. Zupan Patricija	22.Mavrič Hana	8. Uršič Katarina

		25. Nežmah Katarina		
--	--	---------------------	--	--

Preglednica 10: uvrstitve plavalk na 200 metrov delfin v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 DELFIN	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1998			2. in 11. Jeras Petra 18. Zore Sandra	
Leto 1999			5. Jeras Petra 8. Zore sandra	
Leto 2000		Jeras Petra		
Leto 2005			8. Zupan Patricija	
Leto 2006			6. Zupan Patricija 17. Tekavčič Nina	
Leto 2008			8. Uršič Liza	

Preglednica 11: uvrstitve plavalk na 200 metrov hrbtno v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 200 HRBTNO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinje	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1995		7. Jončeski Petra 14. Ilovar Urška		
Leto 1996		10. Jončeski Petra	13. Šenk Zala 15. Zupančič Maja	
Leto 2000	3. Marentič Tanja	6. Zore Sandra		
Leto 2001		3. Zore Sandra		
Leto 2002	7. in 12. Zore Sandra 7. in 22. Stele Saša 12. Klemenčič Nina 18. Lorenzzi Gaja			28. Kumar Nina 30. Zupan Patricija 32. Kosec Barbka 33. Tekavčič Tina
Leto 2003				17. Zupan Patricija 22. Kosec Barbka 34. Tekavčič Tina
Leto 2004			25. Kosec Barbka	7. Zupan Patricija 20. Repanšek Klara
Leto 2005			6. in 15. Kosec Barbka 22. Lorenzzi Janina	
Leto 2008				3. Uršič Kristina

Preglednica 12: uvrstitve plavalk na 400 metrov mešano v letih 1995 – 2008 (<http://www.pzsana.net>)

RAZDALJA PLAVANJA 400 MEŠANO	Absolutno DP	DP mladinci/mladinke in kadeti/ kadetinja	DP dečki in deklice	DP mlajši dečki in deklice
Leto 1998			11. in 2. Jeras Petra 18. Zore Sandra	
Leto 1999			5. Jeras Petra 8. Zore Sandra	
Leto 2000		Jeras Petra		
Leto 2005			8. Zupan Patricija	
Leto 2006			6. Zupan Patricija 17. Tekavčič Tina	
Leto 2008			8. Uršič Liza	

2. VATERPOLO

Vaterpolo je opredeljen kot moštvena igra v vodi, ki se je razvila v drugi polovici 19. stoletja v Angliji. Vaterpolo spada med polistrukturne kompleksne moštvene športe (Štirn in Dorić, 1995). Je eden izmed plavalnih športov, ki ga tako kot plavanje, skoke v vodo, skladnostno in daljinsko plavanje, štejemo med celoletne športe, ki so na programu poletnih olimpijskih iger. V svetu je igra vaterpola zelo razvita, saj je zanimiva tako za gledalce kot za igralce. To je šport, ki povezuje plavanje in igro z žogo.

Slika 6: Eden izmed prvih načinov vaterpola, London, 1876, Water polo legends [Legende vaterpola].

Vaterpolo je najstarejši moštveni olimpijski šport z žogo, kjer mora biti vsak vaterpolist oziroma vaterpolistka spreten oziroma spretna z žogo in mora imeti izjemne plavalne sposobnosti. Poleg tega ne sme delovati kot posameznik, ampak se mora podrežati ekipi in njihovim tehnično taktičnim idejam in rešitvam. Cilj moštva v napadu je, da preigra nasprotnika in doseže zadetek, medtem ko nasprotno moštvo želi zadetek preprečiti, dobiti v posest žogo in s tem prevzeti vlogo napadalca (Štirn in Dorić, 1995).

Vaterpolo se igra v vodi, igrišče je veliko 30 x 20 metrov za moške in 25 x 17 metrov za ženske. Globina vode ne sme biti nikjer manjša od 1,80 metra, tako da igralci oziroma igralke nimajo

možnosti stopiti na tla oziroma na dno bazena (Jenšterle, J., Jakopin, I., Marinček, J., Košir, G., 2003). Moštvi igrata s sedmimi igralci oziroma igralkami v igri, in še s šestimi rezervnimi igralci oziroma igralkami, ki se lahko menjajo. Vrata imajo razsežnost 0,9 metra krat 3 metre. Igra traja 4 krat 8 minut z dvema odmoroma po 2 minuti in 5 minut med polčasom (Brežnik, 2009).

Prva igra z žogo v vodi, ki se je pojavila v drugi polovici 19. stoletja v Angliji in na Škotskem, je potekala praktično brez pravil ter bila bolj malo podobna današnjemu vaterpolu. Igralci so sedeli na poslikanih lesenih sodih, da so bili videti kot konji, veslali z rokami ali prirejenimi vesli in z njimi udarjali žogo. Bolj kot športna igra je bila v ospredju zabava in sprostitvev. Od tedaj, ko so igralci jahali na plavajočih sodih, je ostalo le še ime water polo, najverjetneje zaradi podobnosti z angleškim nacionalnim športom polom, kjer igralci jahajo na konjih (Lancaster, 2000, povzeto po Brežnik, 2009).

V letu 1889 so se na britanskem otoku pravila poenotila in so jih sprejeli vsi britanski klubi. Omeniti velja še tri letnice. Leta 1894 je igra prestopila meje Velike Britanije in sicer najprej v Nemčijo, v naslednjih letih pa povsod po Evropi. Prvič se vaterpolo pojavi na olimpijskih igrah leta 1900 v Parizu. Leta 1941 so se spremenila pravila, ki so do sedaj, sicer z majhnimi spremembami, veljala. Tu so bile določene nekatere značilnosti sodobne igre kot so najstrožja kazni - četverec, izključitev igralca ter še nekaj novosti (Brežnik, 2009).

V tej obliki se je vaterpolo razvil po vsej Evropi in se igral tudi na OI v Parizu leta 1900. Žal so se Američani, ki so igro prevzeli okrog leta 1888, navdušili za stari angleški ragbi način igranja in po takšnih pravilih naj bi se igralo tudi na OI leta 1904 v St. Louisu. Evropska moštva se s tem niso strinjala in niso pripotovala v ZDA, zato so na vaterpolskem turnirju na OI l. 1904 sodelovali samo nekateri ameriški klubi. (Lancaster, 2000, povzeto po Brežnik, 2009).

Naslednja pravila, ki so povzročila pomemben preskok v vaterpolski igri, so bila l. 1932 uvedena razdelitev na navadne in izključitvene prekrške ter prekrške za kazenski met, ter še posebej l. 1949 uvedeno pravilo, ki je igralcem dovoljevalo gibanje tudi po sodnikovem pisku. Do takrat so se namreč igralci morali ob vsakem prekršku zaustaviti in obstati na mestu. Sistem igre v tistem obdobju je bil 2:2:2; dva napadalca sta bila ves čas pred nasprotnikovim golom in sta bila zadolžena za doseganje zadetkov, dva krilna igralca sta bila nekje na sredini in sta poskušala

spraviti žogo iz obrambne polovice do napadalcev, dva obrambna igralca sta bila ob vratarju ves čas pred svojim golom. Igra je bila zelo statična (Brežnik, 2009).

Po uvedbi slednjega pravila se je takoj uveljavil model igre, kjer vsi igralci igrajo v obeh fazah igre, v napadu in obrambi. Posledično so se pojavile nove faze igre - igra z igralcem več oziroma manj in prehod igralcev in žoge iz obrambne v napadalno polovico igrišča. Pojavil se je torej protinapad (in seveda obramba proti protinapadu) - hitra oblika prehoda v napad, kjer se ustvari številčna ali vsaj pozicijska prednost. Profil igralcev se je iz močnih statistov spremenil v okretne plavalce (Brežnik, 2009).

Po olimpijskih igrah v Rimu je bilo sprejetih več pozitivnih sprememb. Igra se je razdelila v 4 četrtine, dovoljena je bila menjava igralcev po doseženem голу ali koncu četrtine. Ob sedmih igralcih v vodi so bile dovoljene še štiri menjave. To je pomenilo možnost novih taktičnih zamisli in vzdrževanje visokega tempa igre, kar je sprožilo nove potrebe pri vadenju igralcev.

Leta 1967 je bilo uvedeno pravilo kazenskih točk, ki je skoraj uničilo vaterpolo. Pravilo je določalo, da se po tretji osebni napaki (izključitveni prekršek in prekršek v napadu) izvaja štirimetrovka. Finalna tekma med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo na OI v Mehiki, se je končala z rezultatom 13:11, od 24 zadetkov pa jih je bilo 22 doseženih iz kazenskega meta! Vaterpolo je zaradi tega postal predmet javnega posmeha, predlagatelji pravil pa v dneh olimpijskega turnirja niso vedeli, kje naj se skrijejo. (Sitarenios, 2000, povzeto po Brežnik, 2009). Pravilo je bilo leta 1970 ukinjeno.

Po olimpijskih igrah 1968 v Mehiki se je zmanjšala kazen za izključenega igralca na eno minuto. Napad se je omejil na trajanje 45 sekund. Leta 1977 je bil čas za napad še skrajšan na 35 sekund, čas izključitve na 45 sekund, pomembni novosti pa sta bili še pravili, da prosti met lahko izvaja katerikoli od igralcev in da igralec lahko izvede prosti met, preden izključeni igralec zapusti igrišče.

Od leta 1986 se prekršek v napadu ne šteje več kot osebna napaka. Istega leta je bilo tudi ukinjeno pravilo, da trije zaporedni navadni prekrški enega obrambnega igralca pomenijo izključitev tega igralca. Z ukinitvijo tega pravila center ni več iskal navadnega prekrška, ampak je poskušal metati na gol, zato so ga bili obrambni igralci prisiljeni trše prijeti. Nastala je (roko)

borba med centrom in »bekom« (tako imenujemo igralca, ki pokriva centra), ki je ves čas na meji izključitvenega prekrška ali prekrška v napadu (Brežnik, 2009).

Zadnje spremembe pravil so zmanjšale čas izključenega igralca na dvajset sekund (1991), uvedle mejo sedem metrov (1994), izven katere lahko igralec po prekršku neposredno meče proti golom, trenerji vaterpola so dobili možnost do dveh minut odmora (1994) (Brežnik, 2009).

2.1 VATERPOLO V JUGOSLAVIJI IN V SLOVENIJI

Vaterpolo so na področje bivše Jugoslavije prinesli študenti, ki so študirali na univerzitetnih središčih v Pragi, Budimpešti in na Dunaju. Študenti iz Budimpešte so vaterpolo prinesli na območje Samobora leta 1907, praški študentje pa leto kasneje na področje Splita. Zagreb je po zaslugi študentov iz Dunaja dobil svoje prve vaterpoliste v letu 1921. Prvi uradni turnir je organiziralo Samoborsko sportsko društvo leta 1911. Slovenci smo se z vaterpolom začeli ukvarjati po prvi svetovni vojni. Celo desetletje se je vaterpolo v Sloveniji igral le v Ljubljani. Prvi so bili člani Ljubljanskega športnega kluba, ki je bil tudi najmočnejši. Vaterpolo so občasno igrali tudi v preostalih dveh ljubljanskih klubih Iliriji in ASK Primorju. V vseh se je vaterpolo igral le za zabavo (Stanišič, 1984). Leta 1921 so bile odigrane prve uradne tekme v Ljubljani (Stanišič, 1984), prvo slovensko prvenstvo v vaterpolu je zagledalo luč 19. in 20. avgusta 1922 na Bledu. Vaterpolo naj bi igrali na kopališču Hotela Toplice (Jenšterle idr., Informativni bilten Vaterspolske zveze Slovenije, EP v vaterpolu, 2003). Po izgradnji in otvoritvi Ilirijinega umetnega bazena leta 1929 je vodilno vlogo v Slovenskem vaterpolu prevzela Ilirija. (Stanišič, 1984).

Ilirija je tako sodelovala v tekmovanjih na jugoslovanskih prvenstvih in se redno borila za odličja, največkrat s sušaškim klubom Victoria. Do druge svetovne vojne in pa tudi po njej je bila Ilirija torej najboljši slovenski klub. Vendar so se leta 1951 ti nastopi končali. V tem času so se razvijale tudi druge sredine v Sloveniji, predvsem klub Triglav iz Kranja, obstajala so še druga okolja iz Ljubljane, Maribora, Kamnika in Bleda, v naslednjih petih do desetih letih še klubi iz Renč, Krškega, Pirana (Stanišič, 1984).

Nov vzpon vaterpolo je dosegel ponovno koncem šestdesetih in začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Takrat se je z vaterpolom spet začelo ukvarjati več klubov in ljudi, v okoljih,

kjer niso prenehali s tem športom, so imeli še boljše pogoje za delo in vadbo in seveda tudi uspeh (Stanišič, 1984) .

Predvsem je v Sloveniji prednjačil kranjski Triglav, ki je igral tudi v prvi jugoslovanski zvezni ligi z najboljšimi klubi, ki še danes veljajo za ene najboljših na tem območju, v Evropi ter svetu nasploh (Brinovec, 2006).

2.2 VATERPOLSKO DRUŠTVO KAMNIK OZIROMA VATERPOLSKA SEKCIJA PLAVALNEGA DRUŠTVA KAMNIK

2.2.1 OBDOBJE 1995/2000

Plavalno dejavnost v Kamniku so poskušali prebuditi v letih 1960 – 1962 ter 1969 – 1974, vendar brez velikega uspeha. V prvem dvoletju se je poskus ponesrečil, ker pač ni bilo dovolj zanimanja. V drugem obdobju se je nato močno razvil vaterpolo in doživel svoj največji vzpon. Vodstvo, ki je bilo leta 1971 izvoljeno, je dalo prednost vaterpolu (Hieng, 2007). Nekdanji plavalci so opustili plavanje in se pridružili vadbi vaterpolistov. Vaterpolisti so se nato na republiških tekmovanjih borili z ostalimi klubi iz Slovenije in večkrat dosegli lepe uspehe. Seveda so bila tudi tu nihanja, spet se je pokazalo, da je odsotnost lastnega bazena velika pomanjkljivost. Ko so klub zapustili še nekoliko sposobnejši ljudje, se je vse obrnilo navzdol. Finance in organizacija sta močno padla in tako se odmiranje vaterpola začne z letom 1983 in konča leta 1988. Vmes so vaterpolo igrali le še za zabavo in Kamničani občasno nastopili na kakšnem tekmovanju (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Vaterpolska sekcija Plavalnega društva se je po dolgoletnem premoru in delovanju le na rekreacijski ravni leta 1993 ponovno začela. Leta 1983 sta klub zapustila vodilna delavca Stane Šnabl in trener vaterpola Vojko Podvršček. Bivši igralci nekoč zelo uspešne ekipe so vaterpolo igrali le še na rekreativni ravni in samo v poletnih mesecih. Na ta način se je vsaj nek zametek vaterpola v Kamniku še obdržal. Ponovno je bilo potrebno začeti graditi temelje. Bivši igralci, ki so sodelovali v ekipah, ko je vaterpolsko društvo imelo največje uspehe, so brez organizacijskih izkušenj začeli obujati ta šport. Posebno sedanji predsednik Darko Homar je bil zelo aktiven. Zanimivo je, da se je vse skupaj začelo z nekim plakatом izobešenim na vratih kamniškega letnega bazena. Nanj se je odzvalo nekaj mladeničev starih med 12 in 15 let in tako se je začelo.

Klub je bil ustanovljen, oziroma vaterpolska sekcija znotraj Plavalnega društva Kamnik, izoblikoval se je tudi upravni odbor, ki je izvolil predsednika. To je postal Geoplin Bojan Kambič gradbeni tehnik zaposlen v podjetju. Velik del pri zagonu kluba so prispevali starši vadečih, saj so pomagali na vseh področjih, ki so to pomoč zahtevali: od priprave bazena, iskanja pokroviteljev, do prevoza otrok na in z vadbe. Ekipa je začela sodelovati na tekmovanjih. Leta 1994 se je na mladinskem prvenstvu v Mariboru ob pogovoru pojavila ideja o shodu slovenskih vaterpolistov. Zamisel se je porodila predsedniku Bojanu Kambiču in trenerju vaterpola Daretu Homarju. Še istega leta, konec avgusta, se je prvič na enem mestu zbralo blizu 150 vaterpolistov vseh generacij, od veteranov, članov in pionirjev, vsi so imeli najmanj dve tekmi (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

V kamniškem klubu se so to leto dogovorili tudi za sodelovanje s vaterpolskim strokovnjakom iz Kranja, Danijelom Rožmanom, ki je prinesel še nekaj dodatne kakovosti in znanja. Prevzel je starejše selekcije, mlajše je še naprej budno spremljal Dare Homar.

Delo se je obrestovalo saj so se v državnih prvenstvih enakovredno kosali z Olimpijo in Koproj ter Kokro. Še vedno, tako kot v preteklosti, je povzročalo težave majhno število igralcev. Zato so morali mlajši tekmovalci igrati v ekipah starejših kategorij. Kljub temu so posamezniki kazali veliko mero nadarjenosti in trkali na reprezentančna vrata. Tako kot plavalci, tudi vaterpolisti niso imeli možnosti vadbe v svojem bazenu. V poletnem času, ko je ta možnost obstajala pa je vadba potekala v slabših pogojih, saj je najboljše termine in pogoje za delo dobil plavalni klub, ki je bil tudi upravljalec bazena (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Leta 1996 v prvi državni ligi začela ponovno nastopati članska ekipa Kamnika. V najmočnejši Slovenski ligi Kamnik je nastopal s samimi golobradimi mladeniči. To so bila seveda leta učenja in prihajalo je do visokih porazov. Članske ekipe drugih moštev so bile pač premočne. Isti igralci so sodelovali tudi na tekmovanjih mlajših selekcij, kjer so dosegali tudi že lepe zmage. Slednje so bile sicer lepa vzpodbuda, vendar so pri članih visoki porazi uničevali moralo mladih vaterpolistov (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Leto 1997 je prineslo viden napredek v igri na tekmah ter vadbi. Potrditev tega dela je bilo osvojeno drugo mesto mlajših kadetov v finalu državnega prvenstva. Prav tako je tudi mlada članska ekipa zmanjševala zaostanek v kvaliteti za ostalimi moštvi iz Slovenije. Pri tem so pomagali tudi posojeni igralci s strani AVK Tiglav. V omenjeni klub, ki je bil v tem trenutku premočan nasprotnik za vse ostale, je prestopil tudi veliki kamniški up David Baš. Slednji je v naslednjem letu postal član kadetske državne reprezentance na EP v Mariboru. To je bil za kamniški klub velik dosežek in potrditev, da so kljub težavam dobro načrtali svojo pot. Član državne reprezentance je postal leto kasneje tudi Gašper Šenica, ki je v Sofiji na EP osvojil odlično peto mesto. Na pot delovanja kot vaterpolski strokovnjak, se je podal tudi doma vzgojeni vaterpolist, ki študira na UL FŠ Uroš Kralj in je tarat prevzel skrb za najmlajše (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Leta 2000 je postalo finančno breme prve lige preveliko, zato Kamnik v tem tekmovanju ni tekmoval več. Še vedno so delali z mladimi, vendar so bile težave vsakršnih oblik ogromne. Velik problem so bile vožnje na vadbo in sami objekti, na katerih so vadili. Pozni termini vadbe ter povečevanje finančnih dolgov so izčrpavali vaterpolsko sekcijo plavalnega kluba. Uspešni nastopi ter napredek ekip so bili pravzaprav pravi mali čudež, ki so ga omogočali predani vaterpolski delavci in starši. V tem obdobju so bili nosilci igre v skoraj vseh kategorijah David Baš, Uroš Kralj, Primož Romšak, Marjan Tivadar, Gašper Šenica, Elvis Begič, Jure Zule, Goran Lelek, Darko Drovenik, Jure Mali, Matej Pilič, Matjaž Novak, Anže Urh in morda še kdo, ki ga nismo omenili (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

2.2.2 OBDOBJE 2001/2005

Vaterpolska sekcija Plavalnega društva Kamnik je zdržala do leta 2001, ko sta se zaradi nepokritih finančnih obveznosti ter blokade računa plavalna ter vaterpolska sekcija razšli in vaterpolisti so, z novo ekipo upravnega odbora, ki so jo sestavljali starši, ustanovili svoje društvo.

Dolgovi so bili ogromni in postavljeni so bili pred odločitev, kako nadaljevati. Poravnava obstoječih dolgov ter ureditev finance za tekoče delovanje je bilo za klub, ki nima velikih pokroviteljev ogromen zalogaj (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

6.12.2001 je bil ustanovni občni zbor Vaterpolskega društva Kamnik. Funkcije predsednika ni hotel sprejeti nihče. Največ izkušenj je imel dolgoletni trener vaterpola Darko Homar, ki je zato začasno sprejel predsedniško mesto. Začelo se je novo obdobje kamniškega vaterpola in finančna sanacija kluba.

Ustanovili so vaterpolsko plavalno šolo, ki je najmlajše učila plavanja ter prvih in osnovnih vaterpolskih veščin. Vodil jo je vaditelj vaterpola Bojan Jovanovič, vadbo ekip do 13 in 15 let pa je prevzel Uroš Kralj. Selektor slovenske kadetske reprezentance Rado Čermelj je povabil predsednika Dareta Homarja na mesto pomočnika. Ta je sodeloval na EP V Hagnu v Nemčiji. Po dobrem sodelovanju v reprezentanci so ga povabili še v svoj matični klub AVK Triglav, kjer je vadal ekipo dečkov do 13 let. Tako je ohranjal stik z najboljšim klubom v Sloveniji, a je imel veliko dela tudi v svojem matičnem klubu (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

V Kamniku so ustanovili novo žensko vaterpolsko ekipo, katero je vodil trener vaterpola Dare Homar. Ekipo Kamnika so sestavljale igralko: Meta Suhadolnik, Tina Jeran, Dunja Likozar, Saša Skubic, Petra Grahovac, Neža Rebolj, Petra Ogrizek, Špela Kalan, Alenka Jereb, Nina Hajdinjak, Eva Potočnik, Špela Potočnik, Lea Jaklič in Špela Bogataj (Jenšterle idr., Informativni bilten Vaterpolske zveze Slovenije, EP v vaterpolu, 2003).

Izkazalo se je, da je bila odločitev o lastnem društvu pravilna. Sanacija dolgov je potekala izredno uspešno in zato so se le ti hitro manjšali. Vaterpolska plavalna šola je bila zadetek v polno.

V tem letu je Vaterpolska zveza Slovenije začela s tekmovanjem v malem vaterpolu. V tem tekmovanju so dečki do 11 let osvojili drugo mesto v državi. Kot trener vaterpola se je ekipi trenerjev pridružil še en bivši igralec domačega kluba Primož Romšak, ki je prevzel najmlajše vaterpoliste. Ker morajo klubi imeti tudi sodnike na določenih tekmah, je vsako leto kak posameznik opravil tudi sodniški izpit.

Tudi leta 2002 je bil Dare Homar pomočnik trenerja reprezentance - tokrat mladinske (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Leta 2003 je na evropskem prvenstvu za člane v Kranju sodelovala tudi ekipa pomožnih sodnikov iz Kamnika, kar je bilo priznanje kamniškemu vaterpolu.

Naslednje leto so na dnevu vaterpolistov igrali prijateljsko tekmo Slovenija : Hrvaška

Slika 7: Najuspešnejša ekipa kamniških vaterpolistov leta 2007. Na sliki stojijo od leve proti desni: Nik Nikolič, Urban Steele, Sebastjan Novak, Gašper Žurbi, Matej Pinterič, Blaž Benkovič, Erik Drolc, Tilen Leskovec, Grega Šuštar, Martin Steele, Luka Jeretina in trener vaterpola Uroš Kralj (Kamniški občan, 2007).

V teh letih so nato starejši otroci vadili v Kranju mlajši v Snoviku. Seveda je bilo to med zimsko sezono, poleti so vadbo kljub končani sezoni izvajali na kamniškem letnem kopališču Pod skalco. Z vztrajnim delom se je v naslednjih letih nabralo nekaj naslovov državnih prvakov in pokalnih prvakov v mlajših kategorijah. Prav tako pa je za mlajše kategorije slovenske izbrane vrste igralo nemalo število kamniških vaterpolistov. Cilj postavitve klubske sobe in fitness sobe, ki je bil zastavljen, se ni izpolnil (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

2.2.3 OBDOBJE 2006/2008

V letu 2006 je v pokalu po dolgih letih zaigrala članska ekipa Kamnika, ki je izpadla v predtekmovanju. Luka Komatar je bil kapetan kadetske reprezentance na igrah Alpe – Adria in član mladinske reprezentance Slovenije na EP, pomočnik trenerja je bil Kamničan Uroš Kralj.

Naslednje leto se je izkazalo kot eno najuspešnejših doslej. Mlajši kadeti so namreč osvojili dvojno lovoriko. Naslov so osvojili tako v državnem prvenstvu kot pokalnem tekmovanju. Na obeh frontah so bili suvereno najboljši. Fantje so z prizadevnim delom in uspehom nagradili svojo strokovno skupino, navijače in klubske delavce. Tilen Leskovec je bil najboljši igralec DP, Sebastijan Novak pa najboljši strelec (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Luka Komatar je bil udeleženec EP mladincev, v isti kategoriji je bil pomočnik trenerja Uroš Kralj. Kristijanu Novaku je malo zmanjkalo do vključitve v reprezentanco za Olimpijado mladih v Beogradu (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Jesen tega leta so v Kamniku v ZUIM - u (Zavod za usposabljanje invalidne mladine) odprli pokriti bazen velikosti 16 metrov x 8 metrov. Z odprtjem tega bazena so se odprle tudi večje možnosti za vadbo z najmlajšimi.

Tako se je v tem letu začel poleg že obstoječe vaterpolo šole tudi program vaterpolo plavalne šole, ki se ukvarja predvsem z najmlajšimi. Učenje plavanja in vadba v telovadnici je v klub privabil preko 50 otrok. Program se je izkazal za bistveno uspešnejšega od tistega, kjer je bil vključen tudi prevoz v Kranj. Število se je povečalo za 300% odstotkov.

Tega leta so se klubu kot vaditelji plavanja pridružili Nina Modrijan, Tomaž Kladnik, Peter Klemenc ter Radko Švraka (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

V letu 2008 so začeli člani kamniškega kluba preko reprezentance nastopati v novonastalem tekmovanju Olimpijski upi. V njem so nastopali reprezentanca Slovenije in trije klubi iz najbolj

razvitih vaterpolskih sredin na Hrvaškem. To so Dubrovnik, Kotor ter Hercegnovi (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

V raznih reprezentancah je igralo kar devet kamniških mladih vaterpolistov, v dveh je bil pomočnik trenerja Uroš Kralj. Tilen Leskovec je bil najboljši strelec prvenstva, zato ga je selektor kadetske reprezentance povabil v reprezentanco Slovenije za kvalifikacije za evropsko prvenstvo na Cipru. Tam se je z ekipo uvrstil na EP v Beogradu od 27.7.08 - 3.8.08.

V kvalifikacijah v Makedoniji sta se na mladinsko EP z reprezentanco Slovenije uvrstila Luka Komatar in Kristijan Novak

Jeseni so nadaljevali z vaterpolo plavalno šolo. Odziv je bil dober, saj so že takoj na začetku zapolnili vse termine.

November 2008 je bil, kljub uspehom, za kamniški vaterpolo zelo boleč, saj je v nesreči med igro izgubil življenje mlad obetajoč športnik Bojan Dojčinovič.

V tem obdobju so največje uspehe dosegali vaterpolisti pod vodstvom Uroša Kralja in sicer so to Novak Kristjan in Sebastjan, Pinterič Matej, Stele Urban in Martin, Benkovič Blaž, Nikoloč Nik, Drolc Erik, Leslovec Tilen, Žurbi Gašper, Robin Pantič, Gregor Šuštar, Luka Jeretina (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Leta 2007 so kupili tudi avto in sicer za lastno prevažanje na tekme in vadbo. Sicer so morali še vedno pri najstarejših pri prevozu sodelovati starši, vendar je avto omogočil zmanjšanje porabe klubskega denarja (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Slika 8: Bodoči vaterpolisti leta 2007 (H2O polo Novice, 2007).

2.3 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ VDK

Vaterpolsko društvo Kamnik organizira več tekem in eno večjo prireditev. Ker klub nastopa v ligaškem tekmovanju, prav tako v pokalnem tekmovanju, je dolžan organizirati svoje domače tekme. Seveda se mora klub ob dejstvu, da nima svojega zimskega objekta, dogovoriti, da svoje domače tekme igra v tujih bazenih, kar ni vedno lahko. Domače tekme se igrajo ali v Kranju ali v Ljubljani. Na turnirje, ki se organizirajo v selekcijah, kjer ni možnosti za več kol tekmovanja, je potrebno pripeljati tudi svoje sodnike.

Organizacija tekem v DP in PP je Kamničanom vedno pripadla le v mlajših kategorijah. Organizacija je bila omejena le na turnirje, ki so jih izvajali slovenski klubi, ko ni bilo dovolj ekip za izvedbo ligaškega dela tekmovanja ali na zaključne turnirje štirih najboljših ekip v posamezni tekmovalni kategoriji. Kamničani so organizirali turnirje za pokal Slovenije in sicer za dečke do 13 let leta 1996 in nato v kadetski kategoriji v letih 1998 ter 1999. V letu 2000 so organizirali tudi enega izmed turnirjev v novo porajajočem se tekmovanju dečkov do 11 let. Vse ostale tekme so bile vedno organizirane na zaprtih zimskih bazenih v Ljubljani ali v Kranju.

Organizirali so tudi nekaj taborov za nadarjene vaterpoliste v sodelovanju z asist. dr. Igorjem Štirnom prof. šp. vzg., ki deluje na UL FŠ.

Kamnik, tako kot ostale ekipe v Sloveniji, skoraj nikoli ni imel tekmovalnih ekip v vseh kategorijah, če že, so bile sestavljene iz istih igralcev. Nekateri so nemalokrat igrali kar na treh frontah. Pogosto je bilo tako, da v določenih kategorijah ni bilo dovolj ekip za ligaško tekmovanje. Zato so igralci igrali v več kategorijah, da so sploh imeli kakšno tekmo. Igralci so si

na ta način pridobivali nove igralne izkušnje. Vendar je to lahko tudi dvorezni meč, saj je prihajalo do poškodb in padca motivacije za vadbo in tekmovanja (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Največja prireditev, ki jo organizira klub, je Dan vaterpolistov Slovenije. To je dogodek, ki se zgodi na začetku poletja in pritegne številne klube iz Slovenije pa tudi iz drugih držav. Nekajkrat se je na tem vaterpolskem prazniku slovenska mladinska vrsta pomerila z ostalimi klubskimi moštvi iz Slovenije in Hrvaške. Prav tako med seboj tekmujejo vsi udeleženi klubi in tako na neuradnih tekmah preverjajo svoja osvojena znanja in sposobnosti. Vedno dogodek spremlja tudi zabavni program s glasbo, pijačo in jedačo.

Seveda je poleg druženja to ena glavnih priložnosti za predstavitev vaterpola v občini, v Sloveniji ter tujini nasploh. Vendar se tudi pri vaterpolistih kot pri plavalcih večino odzovejo le ljudje, ki v vaterpolu že sodelujejo in pravega odziva ostale javnosti pravzaprav ni. Zraven se s to prireditvijo tudi nekaj zasluži in pridobi kakšnega malega sponzorja, ki olajša poslovanje kluba (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Pri organizaciji tega dogodka poleg vodstva kluba močno sodelujejo starši, brez pomoči katerih bi celotno stvar težko izpeljali. Ideja se je porodila v letu 1993/94 po neki tekmi v Mariboru. Sama izpeljava ideje je bila izjemno hitra in do poletja je bil prvi Dan vaterpolistov že izveden.

Dan vaterpolistov Slovenije je po petnajstih letih organiziranja te prireditve že omogočil pogled nazaj. V Kamniku je v vseh teh letih te prireditve udeležilo 30 klubov z 267 ekipami, ki so odigrale preko 300 tekem (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Tudi ženske so odigrale nekaj tekem na Dnevih vaterpolistov leta 2001. Takrat je poleg kamniške ekipe igralo še pet ekip. To so bile Pošk Split, Triestina Trst, Koper, Milano in Aurom Zagreb (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Slika 9: Vaterspolska tekma Kamničanov na Dnevu vaterpolistov leta 2004 (arhiv Dare Homar, 2004).

Višek teh prireditev je do sedaj tekma slovenske in hrvaške članske izbrane vrste, ki se je odigrala leta 2004. V letu 2008 je bil prvič v sodelovanju z odbojkarskim klubom organiziran tako imenovani kvadratlon. Ekipe, ki so sestavljene iz petih igralcev, se med seboj pomerijo v košarki, nogometu na zunajih igriščih, odbojki na mivki ter vaterpolu. Ekipe igrajo v vseh športih z istimi športniki. Za slednjo prireditev je bilo precej zanimanja in vse je kazalo, da se bo tudi ta prireditev razvila v vsakoletno ponovitev (Dare Homar, osebna komunikacija, 2009).

Slika 10: Udeleženci prvega kvadratlonav letu 2008 (Kamniški občan, 2008).

Omeniti velja še sodnike v vaterpolo klubu. Tu so to nalogo opravljali bivši igralci ali trenerji vaterpola, ki so opravili sodniški izpit. Sodniki so v kamniškem primeru le moškega spola. Sodili so na domačih in tujih tekmah, saj so kot sodniki tudi člani sodniške organizacije. Ta jih nato razvrsti na različne tekme različnih moštev. Pogosto se je dogajalo, da je na tekmi domače ekipe sodil sodnik, ki je prihajal iz istega kluba oziroma kraja, kjer je bil klub doma. V vaterpolskem društvu Kamnik so bili sodniki Dare Homar, Uroš Kralj, Primož Romšak. Verjetno je izpit za sodnika vaterpola opravil še kdo, ki ga nismo omenili, za kar so krive luknje v naših spominih.

Vaterpolsko društvo Kamnik je bilo pri pridobivanju pokroviteljev vedno nekoliko manj uspešno od obeh klubov, ki jih še omenjamo. Vendar so vseeno prišli do različnih pokroviteljev, ki so jim pomagali prebroditi finančne težave. To so bila le nekatera podjetja kot so Geodrill d.o.o, Bistro Orhideja, Mali d.o.o, Občina Kamnik, Goldi d.o.o, Meso Kamnik, Menina d.d, Rollsan studio design d.o.o, studio Rot Mitja Rot s.p., Avtobusni prevozi Edita in Brane Urankar, Wrigley d.o.o in tako dalje. Vsem, ki jih nismo omenili, se opravičujemo.

2.4 INTEGRACIJA VDK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE

Vaterpolo klub Kamnik je član Vaterpolske zveze Slovenije od njenega nastanka in preko nje tudi član evropskih in svetovnih vaterpolskih organizacij.

Vaterpolska zveza Slovenije je bila ustanovljena leta 1973. S tem se je vaterpolo ločil od Plavalne zveze Slovenije, saj zaradi nazadnjaškega pogleda tedanjih organov Plavalne zveze Slovenije vaterpolistom ni bilo več moč sodelovati. Sedež zveze je bil in še vedno ostaja v Kranju.

Zveza je članica Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez, koordinacijskega odbora športov FINA pri Plavalni zvezi Slovenije ter mednarodnih organizacij LEN (Evropska plavalna zveza) in FINA (Svetovna plavalna zveza). Zveza se lahko včlani v druge slovenske in mednarodne športne organizacije, ki vključuje vaterpolo.

Dne 23.11.1998, je bila v samostojni Sloveniji pod zaporedno številko 233, Vaterpolska zveza Slovenije vpisana v register društev pri Upravni enoti Kranj.

Dokler je bila Vaterpolska zveza Slovenije vodena s strani funkcionarjev, ki so prihajali iz kranjskega kluba, je bila zveza močna in je delovala zelo dobro. Po letu 2003 se je kakovost vodenja slednje nekoliko upadla.

2.5 USPEHI KAMNIŠKIH VATERPOLSKIH EKIP

V državi obstaja državno prvenstvo in pokalno tekmovanje. Kamniški vaterpolisti od svojega ponovnega začetka tekmujejo na skoraj vseh mladinskih ravneh teh tekmovanj. Vse je bilo odvisno od trenutnega števila igralcev ter zasedenosti v posamezni kategoriji.

Kategorije so naslednje:

- mlajši dečki do 11 oziroma 10 let,
- starejši dečki do 13 oziroma 12 let,
- mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let,
- kadeti do 17 oziroma 16 let,
- mladinci do 19 let,
- člani.

Leto 1995

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – peto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – peto mesto na državnem prvenstvu in šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – sedmo mesto v pokalnem tekmovanju.

Mladinci do 19 let – ni ekipe.

Člani – ni ekipe.

Leto 1996

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – šesto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – četrto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – četrto mesto na državnem prvenstvu in šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mladinci do 19 let – ni ekipe.

Člani – ni ekipe.

Leto 1997

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – četrto mesto na državnem prvenstvu .

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – drugo mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – šesto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mladinci do 19 let – četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Člani – ni ekipe.

Leto 1998

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – deveto mesto na državnem prvenstvu .

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – peto mesto na državnem prvenstvu .

Kadeti do 17 oziroma 16 let – četrto mesto na državnem prvenstvu in tretje mesto v pokalnem tekmovanju.

Mladinci do 19 let – peto mesto na državnem prvenstvu in peto mesto v pokalnem tekmovanju.

Člani – šesto mesto na državnem prvenstvu.

Leto 1999

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – deveto mesto na državnem prvenstvu šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – ni ekipe.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – peto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mladinci do 19 let – peto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Člani – šesto mesto na državnem prvenstvu.

Leto 2000

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – peto mesto na državnem prvenstvu in peto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – peto mesto na državnem prvenstvu.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – sedmo mesto na državnem prvenstvu.

Mladinci do 19 let – četrto mesto na državnem prvenstvu.

Člani – šesto mesto na državnem prvenstvu in šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Leto 2001

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – tekmovanje še ni obstajalo.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – peto mesto na državnem prvenstvu in drugo mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – ni ekipe.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – ni ekipe.

Mladinci do 19 let – peto mesto na državnem prvenstvu.

Člani – ni ekipe.

Leto 2002

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – drugo mesto v državi.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – šesto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – peto mesto na državnem prvenstvu in peto mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – ni ekipe.

Mladinci do 19 let – ni ekipe.

Člani – šesto mesto na državnem prvenstvu.

Leto 2003

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – prvo mesto v državi.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – peto mesto na državnem prvenstvu.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – peto mesto na državnem prvenstvu.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – šesto mesto na državnem prvenstvu.

Mladinci do 19 let – šesto mesto na državnem prvenstvu in šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Člani – ni ekipe.

Leto 2004

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – drugo mesto v državi.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – četrto mesto na državnem prvenstvu in tretje mesto v pokalnem tekmovanju.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – ni ekipe.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – šesto mesto na državnem prvenstvu.

Mladinci do 19 let – ni ekipe.

Člani – ni ekipe.

Leto 2005

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – drugo mesto v državi.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – prvo mesto na državnem prvenstvu.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – četrto mesto na državnem prvenstvu.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – ni ekipe.

Mladinci do 19 let – četrto mesto na državnem prvenstvu.

Člani – ni ekipe.

Leto 2006

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – ni ekipe.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – drugo mesto na državnem prvenstvu.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – četrto mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – ni ekipe.

Mladinci do 19 let – peto mesto na državnem prvenstvu.

Člani – šesto mesto v pokalnem tekmovanju.

Leto 2007

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – ni ekipe.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – drugo mesto na državnem prvenstvu.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – prvo mesto na državnem prvenstvu in prvo mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – četrto mesto na državnem prvenstvu.

Mladinci do 19 let – tretje mesto na državnem prvenstvu.

Člani – ni ekipe.

Leto 2008

Mlajši dečki do 11 oziroma 10 let – četrto mesto v državi.

Starejši dečki do 13 oziroma 12 let – prvo mesto na državnem prvenstvu.

Mlajši kadeti do 15 oziroma 14 let – drugo mesto na državnem prvenstvu in 1 mesto v pokalnem tekmovanju.

Kadeti do 17 oziroma 16 let – drugo mesto na državnem prvenstvu.

Mladinci do 19 let – četrto mesto v državnem prvenstvu.

Člani – ni ekipe.

Vir: (Brinovec, 2006, Dare Homar, osebna komunikacija, 2009, Bilten, 2007, *Bilten*, 2008).

3. TRIATLON

Triatlon uvrščamo med monostrukturne ciklične športe (Zupan, 1998). Triatlon je multi-športni dogodek v vzdržljivostnih športih, ki ga sestavljajo plavanje, kolesarjenje in tek v neposrednem zaporedju na različnih razdaljah. Triatlonci poskušajo končati vse tri discipline v najhitrejšem možnem času, vključno s časi prehodov med posameznimi (Garrett, W., Kirkendall, D., 2000).

Triatlon je sorazmerno mlad šport. Prvič se pojavi v sedemdesetih letih, ko ga tekaški klub iz San Diega vključi v svoj program kot alternativo in popestritev svoji običajni tekaški vadbi. Njihova prva tekma je bila sestavljena iz deset kilometrov teka, osem kilometrov kolesarjenja ter pol kilometra plavanja.

V letu 1974 so v ZDA prvič izvedli triatlonsko tekmovanje. Gre za olimpijsko panogo, pri kateri tekmovalci najprej plavajo, nato kolesarijo in nazadnje še tečejo. Vse to poteka brez prekinitve, v skupni čas pa se štejeta tudi časa obeh menjav – ko tekmovalec preide iz vode na kolo in nato še iz kolesa na tek. Skupaj tekmujejo vrhunski in rekreativni tekmovalci vseh starosti – od kadetov do veteranov starih nad 60 let (Zupan, 1998).

Večinoma se tekmuje v naslednjih disciplinah:

Sprint triatlon (0,75 kilometra plavanje / 20 kilometrov kolesarjenje / 5 kilometrov tek),

Olimpijski ali kratki triatlon (1,5 kilometra plavanje / 40 kilometrov kolesarjenje, 10 kilometrov tek),

Half IronMan triatlon (2 kilometra plavanje, 80 kilometrov kolesarjenje, 20 kilometrov tek),

IronMan triatlon (3,8 kilometra plavanje, 180 kilometrov kolesarjenje, 42 kilometrov tek).

Vir: (Triatlon, 2004).

Triatlonci nastopajo še na akvatlonih in duatlonih različnih razdalj:

Akvatlon: je izpeljanka iz triatlona, pri kateri tekmovalci najprej plavajo, nato še tečejo. Kolesarjenja, ki je sestavina triatlonskega tekmovanja, pri akvatlonu torej ni. Plavanje in tek potekata zaporedoma, brez prekinitve, v skupni dosežen čas se šteje tudi čas menjave, ko tekmovalci preidejo iz vode na tekaško progo. Razdalje plavanja in teka so različne in jih določi organizator.

Duathlon: je izpeljanka iz triatlona, pri kateri tekmovalci najprej tečejo, nato kolesarijo in spet tečejo. V skupni dosežen čas se šteje tudi čas obeh menjav, ko tekmovalci preidejo s teka na kolo in kolesa na tek (Planko, 2007).

Vsak tekmovalec dobi štartno številko, ki jo nosi okrog pasu: med kolesarjenjem zadaj, med tekom spredaj. Zaradi lažje identifikacije je tekmovalec še dodatno označen s številka na ramenu in stegnu. Kolo in ostalo opremo potrebno za kolesarjenje in tek, si pripravi v menjalnem prostoru. Dovoljene so vse vrste koles. Obvezna je uporaba kolesarske čelade in zgornjega dela oblačila. Običajno tekmovalci nosijo kopalke in majico ali triatlonski dres.

Če je le mogoče štartajo vsi udeleženci hkrati. Kadar se plavalni del odvija v bazenu, kjer običajno v eni plavalni progi plava največ šest tekmovalcev, lahko štartajo v več skupinah. Plavajo v kopalnih ali triatlonskih dresih, ob nizkih temperaturah vode, v skladu s pravili, tudi v neoprenskih plavalnih oblekah. Dovoljene so vse plavalne tehnike. Ko tekmovalec premaga plavalno progo, steče v menjalni prostor. Tam obuje kolesarske čevlje, obleče majico, si nadene štartno številko in čelado, vzame kolo in prične s kolesarjenjem. Ali je vožnja v zavetrju sotekmovalecev dovoljena, določi organizator tekme – praviloma je dovoljena na vseh krajših tekmah. Po prevoženem kolesarski progi se tekmovalec pripelje do črte, kjer mora stopiti s kolesa. Kolo odloži na stojalo, si sname čelado, se preobuje in steče na tekaško progo. Po prehodu čez ciljno črto se zabeleži dosežen čas, na podlagi katerega se izračuna uvrstitev v absolutni konkurenci in v njegovi starostni kategoriji (Triatlon, 2004).

Triatlon se je kot mlad šport neverjetno razvijal ter pridobil na veljavi. Leta 1989 je bila v Avignonu v Franciji ustanovljena tudi Mednarodna triatlonska zveza (ITU), v katero je včlanjenih že več kot sto nacionalnih zvez (ITU History, 2010).

Tam tudi določajo tekmovalno razdaljo, ki jo triatlonci premagujejo na uradnih svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah. Na slednjih so, po odločitvi kongresa Mednarodnega olimpijskega komiteja v Parizu leta 1994, triatlonci in triatlonke prvič nastopili na poletnih olimpijskih igrah v Sydneyu leta 2000 (ITU History, 2010).

Uradno disciplino, v kateri nastopajo na olimpijskih igrah ter svetovnih prvenstvih, sestavlja 1500 metrov plavanja, 40 kilometrov kolesarjenja, 10 kilometrov teka in se imenuje olimpijski oziroma kratki triatlon.

Tekmovalci v triatlonu najprej plavajo, nato kolesarijo in nazadnje še tečejo. Vse to poteka brez prekinitve, v skupni čas pa se štejeta tudi časa obeh menjav – ko tekmovalec preide iz vode na kolo in nato še iz kolesa na tek (Triatlon, 2004).

3.1 TRIATLON V SLOVENIJI

Slovenski triatlonci so se v osemdesetih letih prejšnjega stoletja prvič udeleževali triatlonskih tekmovanj v sosedskih državah. Avstrija in Italija sta imeli s tem že nekaj izkušenj. Potem je padla ideja in organiziral se je prvi triatlon tudi pri nas. Prvi triatlon v Sloveniji, ki ga je s pomočjo avstrijskih prijateljev na Bledu leta 1984 organiziralo Turistično društvo Bled pod vodstvom Alojza Hvale, je potekal pod okriljem akcije Brazde vzdržljivosti. Udeležba je bila izjemna, saj se je tekme udeležilo preko 570 rekreativcev obeh spolov. Istega leta so organizirali tudi tekmovanje v Bohinju. Imelo je osnovne lastnosti triatlona, vendar se je namesto plavanja pojavilo veslanje. To tekmovanje so poimenovali Triatlon jeklenih in je veliko pripomoglo k prepoznavnosti triatlona nasploh (Zupan, 1998).

Leta 1987 je bilo ustanovljeno prvo triatlonsko društvo in sicer v Celju. Tako se je pojavljalo vedno več tekmovanj in triatlonskih društev ali klubov. Zato se je pojavila težnja po združevanju v zvezo. Naslednji logični korak ustanovitve te zveze se je zgodil leta 1990 v Bohinju. Vanjo so spadali tako triatloni kot duatloni, prihajale so še nove različice. Triatonska zveza Slovenije je imenovala vse potrebne organe in sprejela pravila in tako so pod njenim okriljem izpeljali prvo domače slovensko, takrat še republiško, prvenstvo. Zmagovalca sta bila pri moških Jani Tomšič in pri ženskah Nataša Nakrst (Zupan, 1998).

Istega leta je bilo organizirano še prvenstvo za mlajše kategorije, naslednje leto je bilo uvedeno tekmovanje za slovenski pokal.

Nato je ta šport doživel velik razcvet in organizatorji tekem so rastle kot gobe po dežju. Začetnim prizoriščem Bohinju, Bledu, Sevnici, Braslovčam in Kamniku se je kmalu pridružilo še veliko drugih, ki so organizirali tekme v različnih različicah in razdaljah (Zupan, 1998).

3.2 ZAČETKI TRIATLONA V KAMNIKU

Proti koncu osemdesetih let so člani Kolesarskega društva Kamnik ustanovili tudi triatlonsko sekcijo znotraj društva. Kamničani Miro Kregar, Andrej Lanišek in Bogdan Jamšek so nato tekmovali na prvem triatlonu v Sloveniji, na Bledu. Andrej Lanišek in Bogdan Jamšek iz Kolesarskega društva Kamnik sta leta 1989 organizirala prvo tekmo v Kamniku, ki še ni potekala po pravilih triatlona, ki veljajo danes (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Nato so nekaj let tekmovanja v Kamniku potekala pod okriljem Kolesarskega društva Kamnik. Organizirali so se duatloni, triatloni za slovenski pokal kot tudi za državno prvenstvo. Bilo je kar nekaj uspehov tako na domači kot na tuji sceni.

Največ je k tem uspehom pripomogel Kamničan Miro Kregar, ki se je udeleževal različnih ultramaratonskih prireditev in Ironmanov povsod po svetu. Sodeloval je sicer tudi na krajših progah, a največje uspehe je dosegel na daljših preizkušnjah (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

3.3 TRIATLONSKO DRUŠTVO TRISPORT

Miro Kregar je na evropskem prvenstvu v Ironman triatlonu leta 1995 v Nemčiji s še dvema članoma reprezentance, Urošem Velepecem in Igorjem Kogojem, dosegel odlično tretje mesto med reprezentančnimi ekipami. Doma je prišel v navzkrižje s svojim matičnim Kolesarskim društvom in se odločil za ustanovitev svojega lastnega triatlonskega društva. To se je zgodilo leta 1996 in k sodelovanju je povabil Igorja Kogoja, Damjana Žepiča in Grego Hočevarja, obenem so mu pri ustanovitvi društva pomagali tudi prijatelji iz okolice. S to ustanovitvijo je položil temelje sedanjemu triatlonskemu klubu Trisport (Kamniški občan).

Slika 11: Miro Kregar leta 2007 ob osvojitvi treh zmag v sprint akvatlonu, duatlonu in triatlonu v veteranski kategoriji (Kamniški občan, 2007).

V začetnih letih je v društvu sodelovalo kar nekaj znanih imen iz slovenskega triatlona. Večinoma so ti športniki vadili sami in niso vodili nikakršnih skupnih vadb, kot tudi ni bilo organizirane vadbe za mlajše. Člani kluba so bili poleg Mira Kregarja tudi Igor Kogoj, Erik Močnik in Grega Hočevnar. O tem času je tudi bolj malo zapisanega, saj v klubu še niso delovali na osnovi skupin, ampak kot skupina zainteresiranih posameznikov. Obstajajo podatki o njihovih uspehih na državnih prvenstvih in ostalih, tudi mednarodnih tekmovanjih. V sestavi so bili predvsem Miro Kregar, Igor Kogoj, Damjan Žepič in Grega Hočevnar. Prva dva sta bila bolj dolgoprogaša, slednja dva sta večinoma tekmovala na olimpijski triatlonski razdalji. V teh so tudi doseženi odlični zgoraj omenjeni rezultati in v tej postavi so osvajali praktično vse tekme, od posameznih do ekipnih (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Kasneje, ko so se s triatlonom začeli ukvarjati tudi drugi posamezniki in mlajši Matic Romšak, Aleš Podgoršek, Andreja Burja prof. šp. vzg., Grega Zore, Mateja Šimic in kasneje Domen Hribar prof. šp. vzg, so vadili dvakrat tedensko skupaj. Če je bilo vodenje vadbe že potrebno sta to storila Miro Kregar ali Igor Kogoj. Torej do tedaj je še vedno vse potekalo na individualni osnovi in lastnem zanimanju tekmovalca ali rekreativca. Kljub temu sta zgoraj omenjena poskušala delovati in privabljati tudi mlajše z raznimi kampi in drugimi prireditvami, vendar je po besedah Kregarja stvar potrebovala čas, da dozori. Vendar se je priljubljenost športa vseskozi dvigala in ob lepih vzgledih starejših članov, so uspehe dosegali tudi mlajši. Tekmovalci so

tekmovali v ekipnih ter posamičnih konkurencah na različnih tekmah. Udeleževali so se tako duatlonskih, akvatlonskih ter triatlonskih tekmovanj (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

V letih 1998 do 2004 se je število starejši članov že zmanjševalo zaradi odhodov v druge klube kot so TK Ljubljana, ŠD Sokol, ekipa športnikov pod imenom Novice Extrem in tako dalje. Nekateri so prenehali z aktivnostjo, vendar so se v klub začeli vključevati mlajši, tako da je bilo število članov kluba tako rekoč skoraj vedno enako veliko (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Vseskozi so bili triatlonci športniki, ki so redno dobivali občinska priznanja za športne dosežke in delo v športu. Večino časa jih je veliko pridobilo razne kategorije državne ravni. Status športnika Slovenije so dobili Kamničana Miro Kregar, Grega Zore, in Ljubljanki Nataša Nakrst prof. šp. vzg. in Mateja Šimic.

Ko je z aktivnim tekmovanjem letu 2004 prenehal študent UL FŠ Grega Zore, je dozorela ideja o triatlonski šoli. Takrat so se v klubu odločili, da je čas, da ob vseh aktivnostih, ki jih že vodijo dodajo še načrtovano vzgojo mladih triatloncev. Miro Kregar in Grega Zore sta po osnovnih šolah v Kamniku in okolici poiskala nekaj otrok, ki naj bi bili potencialno nadarjeni za triatlon in jih razdelila v skupine, ki so vadile po matičnih osnovnih šolah. Vadba je potekala na OŠ Stranje in OŠ Frana Albrehta - podružnica Nevlje. Te skupine so nato pod svojo strokovno taktirko vzeli trener triatlona Grega Zore, vaditelj triatlona Domen Hribar prof. šp. vzg. in vaditeljica triatlona Andreja Burja prof. šp. vzg, ki so opravili licenco za vaditelja triatlona. Leto kasneje se je trenerskemu kadru pridružila tudi bivša tekmovalka in vaditeljica triatlona Anja Cerut prof. šp. vzg. ter tudi ona prevzela povsem novo skupino vadečih in sicer še nekoliko mlajših. V naslednji sezoni sta se k strokovni ekipi priključila še zakonca ter vaditelja triatlona Nataša in Tomaž Planko, ki sta prevzela še mlajšo skupino. Še leto kasneje tedaj najmlajšo skupino je sama prevzela Nataša Planko. Anjo Cerut je že leto poprej zamenjal vaditelj triatlona Aleš Sušnik, ki študira na visokošolskem program na UL FŠ. Kot je razvidno, se je z vsakim letom delovanja triatlonski šoli pridruževalo vedno več mlajših vadečih. Šolo triatlona še vedno vodi Grega Zore. Potrebno je povedati, da so mladi triatlonci zelo uspešni in pogosto so v svojih kategorijah kar preplavili vrh lestvice z uvrstitvami (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Danes število triatloncev, ki so združeni pod streho triatlon šole Triatlonskega kluba Trisport, šteje že 50 članov. Ostali člani so nekateri stalni, spet drugi se vključijo le občasno, ko se preko kluba prijavljajo na tekmovanja.

Licence, ki so potrebne za vodenje vadbe, je sedanji strokovni kader pridobival na izobraževanjih, ki jih je organizirala Triatlonska zveza Slovenije. Tam so predavali strokovnjaki z UL FŠ prof. dr. Branko Škof, prof. šp. vzg, doc. dr. Boro Štrumbelj prof. šp. vzg., ter bivši uspešni triatlonci kot so Igor Kogoj, dipl. iur., Grega Hočevnar, dipl. ing fiz, prof. šp. vzg. Matjaž Zupan, prof. šp. vzg. Miloš Petelin (Programi usposabljanaj amaterskih delavcev v triatlonu 2007). Dva izmed teh fantov in deklet obiskuje tudi študij na UL Fakulteti za šport, prav na smeri triatlon. To sta Grega Zore in Aleš Sušnik (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Slika 12: Šola triatlona POS Elektronček Trisport 2007. Na sliki so: strokovna skupina Grega Zore, Miro Kregar, Tomaž Planko in njihovi varovanci. (Kamniški občan, 2007).

Potrebno je tudi omeniti, da so na tekmovanjih za slovensko državno prevenstvo kamniški triatlonci zelo uspešni, saj so uvrstitve na vrh in pod njega zelo pogoste. Seveda so solidne uvrstitve, včasih tudi na sam vrh, tudi na tekmovanjih izven slovenskih meja in zato lahko rečemo, da se v klubu dela dobro in imajo njihovi tekmovalci izredno pravilen pristop do vadbe in do tekmovanj. V začetnem obdobju so, kot je že omenjeno, prednjačili Kamničan Miro

Kregar, Ljubljčan Igor Kogoj, Erik Močnik, nato je nase opozoril Grega Zore in nastopil tudi na tekmovanju Mladi upi na Slovaškem (sedmo mesto), v zadnjem obdobju je zelo uspešen tudi Domen Hribar, ki se je že udeležil svojega prvega evropskega prvenstva v duatlonu na ekipni tekmi. Tam je še z dvema sotekmovalcema Dejanom Henigmanom in Vidom Pucljem iz ribniškega kluba zasedel odlično drugo mesto (Kamniški občan). Nihče izmed omenjenih se s triatlonom ne ukvarja poklicno, vendar je triatlon postal njihov način življenja (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009). Na določenih tekmah se vendarle pojavljajo nagrade, ki so različne. od denarnih do praktičnih.

V pogovoru z Mirom Kregarjem je bila izražena neka zaskrbljenost za triatlon kot ga poznamo kot olimpijsko disciplino, saj se pojavljajo vedno nove različice. Tako se v svetu razvijajo vedno nova tekmovanja z različnimi kombinacijami teka, kolesarjenja in plavanja. Problem je obdržati najboljše triatlonce v samem triatlonu, saj so pogosto nagrade pri ostalih športnih tekmovanjih večje, kar posledično privabi tudi tiste najboljše v triatlonu. Triatlonci se tako po določenem času odločajo za daljše in ekstremnejše tekme in napore ter tako na nek način zmanjšujejo kakovostno konkurenco v klasičnem triatlonu (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

V Triatlonskem klubu Trisport ne moremo obiti tudi tekmovanj, ki predstavljajo največje gibalne izzive za vsakega triatlonca na vseh ravneh prestajanja športnega napora. To so tako imenovani Ironmani ali druge preizkušnje, ki so sestavljene iz daljših razdalj, kot so na tekmah slovenskih prvenstev. Tudi tu so Kamničani zelo uspešni. Na tem področju najbolj izstopa Miro Kregar, ki se je večkrat udeležil tako Ironmana na Havajih kot tudi Ultramanov in Inkamana v Peruju.

Spisek tekmovanj Mira Kregarja in staž v reprezentanci je dolg. Od 1992 do 2001 je končal 17 Ironmanov, Powerman, trikrat Inkaman, šest let član je bil državne reprezentance za dolgi triatlon. Nekaj njegovih odmevnejših uspehov:

- 1994 – svetovni dolžinski rekord – Slovenski mega triathlon,
- 1995 – slovenski kolesarski 24 urni rekord,
- 1995 – ekipno tretje mesto na Evropskem prvenstvu,
- 1998 in 2000 – zmagi na Titicaca Inkaman triatlonu,

- 2001 – drugo mesto na svet v Ultraman triatlonu.

Vir: (Kregar, 2003)

Na tem področju mu zelo uspešno sledi tudi Matic Romšak, ki se je že tudi udeležil nekaj Ironmanov po svetu (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

3.4 ORGANIZACIJA TEKMOVANJ TRIATLON KLUBA TRISPORT

Triatlonski klub Trisport organizira kar nekaj tekmovanj. Največja prireditev je vsakoletni triatlon na Bledu, potem sta tu še duatlon v Kamniku in aquatlon v Snoviku. Slednji vedno predstavlja državno prvenstvo v tej disciplini. Organizacija tekmovanj Triatlonskega kluba Trisport so se začela v Kamniku s duatlonom in akvatlonom pod imenom Športni dnevi Elektrončka leta 2000. Od takrat se to tekmovanje odvija vsako leto. Leta 2002 se je akvatlon začel organizirati v Snoviku, prej se je odvijal v Kamniku in okolici.

Slika 13: Akvatlon v Snoviku leta 2004 (Kamniški občan, 2004).

Največja prireditev, ki jo organizira kamniški klub, je vsakoletni triatlon na Bledu, kjer se vedno zbere veliko število tekmovalcev iz več držav. Prvič je bila ta tekma organizirana s strani kamniškega kluba leta 2003 kot še en dan v Trišportnih dnevih Elektrončka. Dodan je bil kot »očkov« triatlon, razvoj tekmovanja je vodil vedno samo navzgor. Čeprav Kregar zagotavlja, da se število udeležencev običajno ne približa prvemu triatlonu v Sloveniji, prav tako organiziranem na Bledu (Kamniški občan).

Organizacijo tekem se na Triatlonski zvezi razdelijo med klube. Organizacija je zelo zahtevna saj je potrebno poskrbeti za veliko stvari. Prvo je zagotoviti vse kraje in njihovo ustrezno zavarovanje ali zaprtje ceste. Za občinske ceste naredi Komunalno podjetje Kamnik (KPK) elaborat z vrisanimi zaporami in redarji.

Za slovenske ceste naredi elaborat Cestno podjetje (CP) Kranj, potrditi ga mora nato še Direkcija Republike Slovenije za ceste (DRSC). Na osnovi tega se potem odda vloga na občini. Poskrbi se še za zdravniške službe, redarske službe in tako naprej. Ko občina odobri vlogo, se ta odda na Upravno enoto, kjer se skliče ustna obravnava, ko se dokončno dogovori o prireditvi (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Nato je zelo veliko dela tudi s prijavami, saj je že med tekmovalci, ki tekmujejo v državnem prvenstvu ali pokalu, zelo veliko kategorij. Skoraj vedno je zraven še tekma za rekreativce, ki ne sodelujejo v bojih za državne naslove ter tuje tekmovalce, če se slučajno pridružijo.

Tekmovanje v akvatlonu v Snoviku poteka na zunanjem 25 meterskem bazenu tega termalnega kopališča ter na okoliški cesti. Vedno je zraven organizirano tudi tekmovanje za najmlaše. V bazenu odplavajo določene razdalje s skupinskim štartom in se nato pred bazenom preobujejo in odtečejo razdaljo primerno letom in kategoriji. Podobno je tudi na duatlonu, ki poteka po ulicah Kamnika in okoliških cestah (Prireditve in tekmovanja Trisport, 2010). Triatlon na Bledu poteka v okolici jezera in vedno pritegne največje število tekmovalcev. Najmlajši udeleženci, ki zberejo tri tekme v organizaciji kamniškega kluba, sodelujejo tudi v Pokalu Lumpi (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Klub sodeluje tudi v tekmovanju triatlonski pokal Alpe Adria, ki je bilo ustanovljeno (soustanovitelj je Miro Kregar) leta 2008 in obsega seštevek treh tekem iz področja regij, katere spadajo v področje med Alpami in Jadranom (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Na svojih tekmah običajno podelijo nagrade vendar pri denarnih nagradah zraven postavijo še kakšen pogoj, da je nagrado težje doseči. Drugače se podeljujejo kolajne oziroma pokali za zmagovalce (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Klub že lepo število let (začetki okoli leta 2000) organizira tudi kolesarske izlete v Avstrijo in Italijo. Teh izletov na različne kolesarske poti, ki vsebujejo tudi težke prelaze, se vedno udeleži veliko, tako članov kot drugih rekreativnih kolesarjev (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Sodniki morajo, tako kot pri plavanju in vaterpolu, opraviti sodniški izpit. Sodnike imajo tudi svoje - vsako leto imajo usposabljenje na Triatlonski zvezi Slovenije (TZS). Na tekmah jih po dolžnostih razporedi delegat TZS. Na plavanju nadzorujejo štetje preplavlanih dolžin, sodniki so navadno tudi okoli menjalnega prostora. To je proctor, kjer tekmovalci končajo eno disciplino in začnejo drugo. Na primer po plavanju pridejo na menjalni prostor in vzamejo kolo in začnejo kolesariti. Na motorjih so na tekmah, kjer ni dovoljena vožnja v zavetrju (Miro Kregar, osebna komunikacija, 2009).

Omeniti velja še sponzorje Triatlonskega društva Trisport. Tudi tu bomo omenili le nekatere, saj so se nekateri pokrovitelji tudi, podobno kot pri plavalnem in vaterpolskem klubu, že zamenjali. To so podjetja Radio Hit, POS Elektronček, Alpem, Grec, Conex, Občina Kamnik in tako dalje. Vsem, ki jih nismo omenili se opravičujemo, kajti ni bilo namerno.

3.5 INTEGRACIJA VDK V DOMAČE IN TUJE ORGANIZACIJE

Triatlonski klub Trisport je član Triatlonske zveze Slovenije. Ustanovljena je bila 24. avgusta 1990 v Bohinju. Sedež Triatlonske zveze Slovenije je v Ljubljani na Celovski 25.

Dejavnost TZS je spodbujati športno aktivnost in uresničevati svoje skupne in državne interese na področju triatlona, duatlona, akvatlona in zimskega triatlona (v nadaljevanju športnih panog TZS) in s tem prispevati k razvoju športa v Republiki Sloveniji.

Športna dejavnost športnih panog TZS vključuje aktivnosti na področju organiziranja, financiranja, izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja strokovnih kadrov, vzgoje tekmovalcev, gradnje in vzdrževanja športnih objektov, prirejanja tekmovanj, predstavitvene in publicistične dejavnosti.

Triatlonska zveza Slovenije je članica Olimpijskega komiteja Slovenije in mednarodnih triatlonskih organizacij Mednarodne triatlonske zveze (ITU) in članica Evropske triatlonske zveze (ETU).

3.6 REZULTATI

Sprint triatlon absolutno – rezultati in uvrstitve članov TK Trisport

Leto 1996:

1. Damjan Žepič, 2. Grega Hočevar, 8. Miro Kregar.

Leto 1997:

1. Damjan Žepič, 2. Igor Kogoj, 4. Erik Močnik, 6. Grega Hočevar.

Leto 1998:

8. Miro Kregar, 34. Anton Škrlep, 37. Grega Zore, 40. Boštjan Korošec, 60. Matevž Borovnik.

Leto 1999:

Tekmovanje se je odvijalo na eni izmed obeh tekmovalnih prizorišč. Ker se nihče ne spomni, na katerem prizorišču se je tekmovanje odvijalo, smo podali podatke za obe prizorišči.

Celje: 4. Igor Kogoj, 7. Miro Kregar, 10. Grega Zore, 13. Jurij Lovše, 29. Matevž Borovnik.

Kočevje: 5. Miro Kregar, 11. Grega Zore, 31. Matevž Borovnik, 41. Tomaž Planko.

Leto 2000:

Ni podatka.

Leto 2001:

5. Erik Močnik, 7. Grega Zore, 8. Nino Colan, 22. Viktor Ekart, 53. Jani Tomšič.

Leto 2002:

Moški: 8. David Kranjc, 10. Erik Močnik, 16. Grega Zore, 17. Jurij Lovše, 20. Sandi Ivančič, 37. Anton Škrlep, 38. Viktor Ekart, 56. Denis Kemperl.

Ženske: 2. Nataša Nakrst.

Leto 2003:

Moški: 8. Erik Močnik, 25. Sandi Ivančič, 38. Viktor Ekart, 46. Domen Hribar, 48. Anton Škrlep.

Ženske: 1. Mateja Šimic, 2. Nataša Nakrst, 3. Anja Cerut, 4. Ana Trnkoczy.

Leto 2004:

Moški: 8. Mirko Tišljär, 13. Miro Kregar, 22. Matic Romšak, 38. Viktor Ekart, 42. Aleš Stopar, 52. Miha Peterlin, 54. Marko Obreza.

Ženske: 1. Šimic Mateja, 2. Nataša Nakrst, 7. Neža Peterlin.

Leto 2005:

Moški: 14. David Kranjc, 20. Andrej Medved, 23. Jan Železnikar, 29. Grega Gantar, 34. Viktor Ekart, 43. Anton Škrlep, 45. Mitja Smrekar, 66. Luka Ferlan, 74. Matej Peljhan.

Ženske: 1. Nataša Nakrst, 5. Petra Mihalek Novak.

Leto 2006:

Moški: 6. Mirko Tišljär, 13. Miro Kregar, 17. Jan Železnikar Jan, 18. Tomaž Kovač, 24. Gregor Gantar, 25. Miha Rudl, 33. Viktor Ekart, 41. Aleš Stopar, 45. Marko Obreza, 47. Matej Peljhan, 55. Milan Dobnikar, 57. Janko Kryžanovski, 83. Erik Panič.

Ženske: 1. Mateja Šimic.

Leto 2007:

Moški: 14. Miha Rudl, 22. Miro Kregar, 25. Matic Romšak, 26. Gregor Gantar, 70. Milan Dobnikar.

Ženske: 1. Mateja Šimic, 2. Nataša Nakrst, 7. Petra Mihalek Novak.

Leto 2008:

Moški: 14. Miha Rudl, 15. Domen Hribar, 18. Miha Rojc, 27. Jani Železnikar, 29. Miro Kregar, 31. Štefan Griljc, 35. Viktor Ekart, 39. Simon Koželj, 40. Rok Vrhovnik.

Ženske: 3. Tjaša Romšak, 8. Ana Grkman.

4. SPLOŠNA VKLJUČENOST ŽENSK V ŠPORT

Na področju športa je vedno ogromno prostora za manifestacijo moči, privilegijev ter predsodkov. Obenem je to tudi področje, ki je že iz časa starih kultur rezervirano za moške. Že na olimpijskih igrah v stari Grčiji so na tekmah lahko nastopali samo moški. Tudi kasneje se skozi zgodovino z vadbo in športno telesno aktivnostjo, ki je bila večinoma namenjena urjenju vojaških veščin in sposobnosti, ukvarjajo le moški. Celo veliki ustanovitelj olimpijskih iger moderne dobe je ženski šport zavračal zaradi domnevne neestetskosti, nepraktičnosti, nezanimivosti in nekorektnosti. Vendar so se ženske sčasoma dokazovale in si priborile prve nastope na olimpijskih igrah leta 1900. Nastopile so v dveh disciplinah – tenisu in golfu. Nato se je ženska prisotnost v športu postopoma, a vztrajno širila tudi na druge športe in discipline, čeravno so doživljale vedno veliko nasprotovanj tako pri športnih funkcionarjih kot z njimi povezanimi mediji. V plavanju so na olimpijskih igrah prvič nastopile leta 1912 (Doupona Topič, 2004), v vaterpolu leta 2000 in v triatlonu leta 2000 skupaj z moškimi. To kaže na velik napredek v razmišljanju, čeprav je bilo spremljanje ženskih športov vedno manj opaženo (Doupona Topič, 2004).

Na žalost se v športu tudi danes še vedno pojavljajo predstave o moškem in ženskem jazu, ki se v športu odraža s tako imenovanimi moškimi in ženskimi športi. Za to razlikovanje in njegovo upravičenost se uporabljajo mnoga telesna, družbena in čustvena ter spolna razlikovanja. Tako se še v enem zadnjih desetletij prejšnjega stoletja nekateri avtorji naslanjajo na viktorijanske ideale ženskosti ter tedanjega pojmovanja ženskega športa. Le to sta dva avtorja razdelila na kategorično neprimerne, splošno nesprejemljive ter splošno sprejemljive športe (Doupona Topič, 2007).

Vendar se, kljub še vedno nekoliko bolj subtilnemu načinu predstavljanja in dojemanja ženskega športa ter njihovih dosežkov v družbi, pomembnost slednjega povečuje. Število športnih panog ter disciplin, v katerih ženske sodelujejo, se iz leta v leto povečuje, tudi na največjih tekmovanjih. Vendar popolne enakovrednosti še niso dosegle, saj se njihove dosežke bolj poudarjeno omenja le, ko moški predstavniki niso dosegli kakšnega odmevnega rezultata. Drugače se te uspehe nekako predstavi tudi v luči lepotnega tekmovanja in drugih za rezultat

manj pomembnih dejavnikov in na ta način zmanjšuje njihovo pomembnost (Doupona Topič, 2007).

4.1 VKLJUČENOST ŽENSK V PLAVALNIH, VATERPOLSKIH IN TRIATLONSKIH VRSTAH

Ženske se večinoma odločajo za športe, ki vsebujejo manj telesnega stika, kar se dobro vidi tudi v tem primeru, ko lahko med triatlonci in plavalci zasledimo enako ali celo večjo zastopanost žensk. Po raziskavi iz leta 1997 se je pokazalo, da se od leta 1992 med najbolj priljubljenimi športi pri ženskah ne znajde niti en ekipni šport. Še več, od leta 1976 pa niti eden od športov, ki zahtevajo telesni stik oziroma kontaktni šport. Res je sicer, da je to raziskava, ki je potekala med rekreativci, vendar je lep pokazatelj, kam se večina ženskega zanimanja za šport obrne. Ženske so se našle predvsem v športih, ki ne zahtevajo veliko denarja ter niso tako tekmovalne narave, ampak bolj estetske. Kljub temu je plavanje kar visoko na lestvici priljubljenih ženskih športov (Doupona Topič, 2004).

Tudi v kamniških klubih, ki so predmet tega diplomskega dela, se že na prvi pogled pri udeležbi na vadbi, vidi, da imata triatlonski in plavalni klub bistveno oziroma 100% več deklet od fantov v svojih vrstah. Seveda to velja le za tiste kategorije, ki že sodelujejo na raznih tekmovanjih. V plavalnih šolah in podmladkih imajo v zadnjih letih vsi trije klubi kar podoben delež deklet. Te plavalne šole zagotavljajo učenje plavanja znotraj plavalne šole Plavalnega Kluba Kamnik, Vaterpolske šole Vaterpolskega društva Kamnik ter Šole triatlona Triatlonskega kluba Trisport (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009, Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

Potrebno je povedati, da je bilo tako pri plavalcih kot pri triatloncih na začetku obdobja, ki ga opisujem, več predstavnikov moškega spola in posledično tudi več tekmovalnega uspeha. Vendar se je z leti to stanje v deležu moških in žensk v omenjenih klubih nekako izenačevalo in se pri plavalcih prevesilo na večjo zastopanost deklet. Tudi v rezultatskem smislu so dosežki deklet v plavanju ter triatlonu velikokrat boljši in bolj žlahtni kot v moških kategorijah. Seveda so zaradi telesne moči in splošnih gibalnih značilnosti in danosti rezultati za nekaj desetink ali sekund slabši, vendar ženske in dekleta prispevajo pomemben del k uspešnosti klubov v

Kamniku. Triatlonci imajo v svojih vrstah, v zadnjih letih nekajkratno državno prvakinja v več tekmovalnih disciplinah, Matejo Šimic (Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

Povsem drugače je z vaterpolom, kjer prihaja do ogromnega števila grobih telesnih stikov, se z njim v Sloveniji ne ukvarja veliko žensk. Čeprav je kamniški klub tudi na tem področju oral ledino v zadnjem desetletju. V tekmovalnem smislu deklice in ženske ne sodelujejo. Bilo je nekaj izjem. Pred nekaj leti je imel kamniški vaterpolo nekaj časa tudi svojo žensko ekipo, ki je na žalost zamrla. Vzrok je bila, kljub želji vaterpolistk po nadaljnjem ukvarjanju s športom, neprimerna materialna vzpodbuda. Tudi v kategoriji mlajših dečkov je s svojimi fantovskimi sovrstniki nekaj tekem odigrala Kamničanka Barbara Šinkovec. Vsekakor pohvalno, vendar se je tudi to končalo, morda delno zaradi tega, ker to ni praksa, ki bi se pojavljala po Sloveniji in je bil prej izjemen primer. V svetu, kjer so športi kot je vaterpolo bolj razviti, je drugače (Dare Homar, Osebna komunikacija).

Slika 14: Vaterpolistke Kamnika leta 2000 (*H2Opolo novice*, 2001).

V sosednjih državah kot so Hrvaška, Italija in Madžarska obstaja kar nekaj zanimanja za ženski vaterpolo in obstaja večje število ekip. Seveda je vse to do določene mere posledica večjega števila prebivalstva in veliko boljše predstavitve tega športa in organiziranosti klubov. Predvsem

je pomembna prednost pristop krovne zveze, priljubljenost športne panoge in medijska podprtost (Dare Homar, Osebna komunikacija).

Nekaj besed bi lahko namenili tudi športnemu strokovnemu kadru. V vseh klubih najvišja mesta v strokovnih skupinah zasedajo moški. Ženske strokovne sodelavke navadno delajo z začetniki, ki se šele učijo osnov posameznega športa. Predvsem so to vaditeljice plavanja, ki najmlajše učijo prvih plavalnih zaveslajev. To je podobno v vseh treh klubih.

V Vaterpolskem društvu se šele v zadnjem letu pojavljajo ženske. Sodelujejo kot vaditeljice plavanja v njihovi vaterpolski plavalni šoli. V obravnavanem obdobju je kot strokovna sodelovka delovala le vaditeljica plavanja Nina Modrijan. V višjih kategorijah, ki se s športom ukvarjajo že bolj resno, ni niti ene ženske strokovnjakinje. Kar ni presenetljivo, saj nimamo v Kamniku nobene bivše igralka in tako posledično tudi ne strokovnjakinje. Verjetno trenutno v letu 2010 lahko trdimo, da se zaradi neprijubljenosti vaterpola pri dekletih, to še nekaj časa ne bo spremenilo (Dare Homar, Osebna komunikacija).

Nekoliko drugačno je stanje pri ostalih dveh klubih. Plavalci so imeli v času športnega strokovnjaka Hanžekoviča v svoji strokovni skupini tri ženske in sicer učiteljico plavanja Alenko Pirc, prof. šp. vzg, trenerko plavanja Srebro Milenkovič ter vaditeljico plavanja Renato Bohinc. To sodelovanje je potekalo kar nekaj časa, vendar se je kasneje zaradi različnih interesov in boljših ponudb v drugih krajih in klubih, razdrlo. V zadnjih letih tudi plavalno strokovno skupino sestavljajo zgolj moški. Sodelovanje deklet oziroma žensk je tudi tu kot pri vaterpolistih omejeno na poučevanje plavanja v njihovi plavalni akademiji ter njihovih tečajih (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009).

V Triatlonskem klubu Trisport imajo trenutno poleg treh strokovnjakov še eno žensko sodelavko, ki sodeluje z najmlajšo skupino, vendar ta že nastopa na tekmovanjih. To je vaditeljica triatlona Nataša Planko. V preteklosti so v sicer ne številčnem strokovnem kadru polovico le tega sestavljala dekleta in sicer vaditeljici triatlona Andreja Burja prof. šp. vzg. in Anja Cerut prof. šp. vzg., občasno je pomagala tudi vaditeljica triatlona Sandra Zore. To se je seveda začelo v sezoni 2004/05, saj prej skupinske vadbe za članice in člane ni bilo (Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

Potrebno je povedati, da nobena izmed vaditeljic plavanja ni zaposlena pri posameznem klubu in po večini delajo kot študentke preko napotnic študentskega servisa.

V razgovorih s strokovnjaki smo zastavili vprašanje, ali je težje vaditi in načrtovati vadbo deklet ali fantov. Vsi so bili enotnega mnenja, da kaj takega niso opazili. Edina razlika je bila pri najboljših, ko pač zaradi večje telesne moči fantje dosegajo nekoliko boljše rezultate. Obenem je potrebno dodati, da so kar lep prispevek k uspešnosti kamniških klubov dala prav dekleta.

To ne drži le za vaterpolo klub, kjer dekleta tega športa, z enim izjemnim primerom, ne igrajo.

5. MEDSEBOJNI ODNOSI IN PRIMERJAVA

Medsebojni odnosi med klubi so različni. Na relaciji Plavalni klub, Vaterpolsko društvo ter Triatlonski klub Trisport so solidni. Ker je slednji v primerjavi z ostalima dvema nekoliko mlajši, še ni prišlo do medsebojnih trenj, a tudi večjih sodelovanj ni bilo. Vendar tudi v tem primeru ne prihaja do povezovanja na ravni skupnih vadb, skupni organizaciji prireditev in tekmovanj.

K temu zagotovo pripomore razlika med posameznimi športi. Način tekmovanja ali organizacija neke tekme je pri vsakem od naštetih športov zelo različna. Plavanje in triatlon sta posamična športa, vaterpolo je ekipni šport. Tudi pri organiziranosti tekmovanj je velika razlika in temu primerne potrebe po izrabi bazena in okolice.

Odnosi med Plavalnim klubom ter Vaterpolskim društvom imajo dolgo tradicijo. Z leti je zaradi majhnih in večjih nesporazumov med vodstvi ali posamezniki prišlo do zmanjšane sodelovanja. Ogromno so k temu prispevali že zgoraj omenjeni razlogi, vendar bi lahko nekatere stvari ostale skupne. V obdobju med 1950 in 1990 so k nesodelovanju vodili drugačni razlogi. V teh letih je namreč nekaj časa delovala ali požela več zanimanja in uspeha ena ali druga oblika plavalnega športa v Kamniku. Po letu 1990 so se kljub skupnemu klubu začele razprtije zaradi vsemogočih zadev. Seveda so bile najprej vedno finančne težave, saj so te predstavljale največjo težavo pri organiziranem delovanju obeh sekcij v klubu. Potem je tu še saga o pokritem, zimskem bazenskem kopališču v Kamniku (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009).

Pri Triatlonskem klubu Trisport in Vaterploskem društvu Kamnik strokovne ekipe vodijo športni strokovni delavci, ki so svoje strokovne nazive pridobili skozi izobraževanja na matičnih zvezah. Vodja strokovne skupine Plavalnega kluba Kamnik je bil profesor športne vzgoje Vlado Hanžekovič. V letu 2008 so tudi tu kot vodjo strokovne skupine postavili trenerja plavanja Vlada Vučka.

Pokriti bazenski kompleks v Kamniku ali športni park ali center kot ga poznajo v kar nekaj krajih v Sloveniji in da ne govorimo v tujini, je velik manjko za športna društva v občini. Plavalci, vaterpolisti in triatlonci imajo v slovenskem merilu veliko uspehov. Vendar so to večinoma v nižjih starostnih kategorijah. Nadgradnja teh uspehov pogosto sploh ni mogoča oziroma je zelo redka zaradi različnih razlogov.

Oba kluba sta velikokrat uporabljala isti tuj bazen ob istem ali podobnem času v Kranju ali Ljubljani, a se nanj nikoli, razen redkih izjem, niso peljali skupaj v avtu. Seveda je bila to posledica različnih terminov vadbe na tujih bazenih. Težava se je pogosto pojavila tudi pri razporeditvi vadbe, terminov in časa, ki se porabi zanjo, na domačem bazenu v domačem kraju (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009).

Obe sekciji sta imeli, čeprav še združeni pod isto streho Plavalnega kluba, različne pokrovitelje ter načine pridobivanja denarnih sredstev. Plavalni del je imel ta sektor neprimerno bolje organiziran in pokrit in je zato lažje deloval. Vaterpolisti pri tem nikoli niso bili tako uspešni. Kljub temu se je klub kot celota redno soočal z rdečimi številkami.

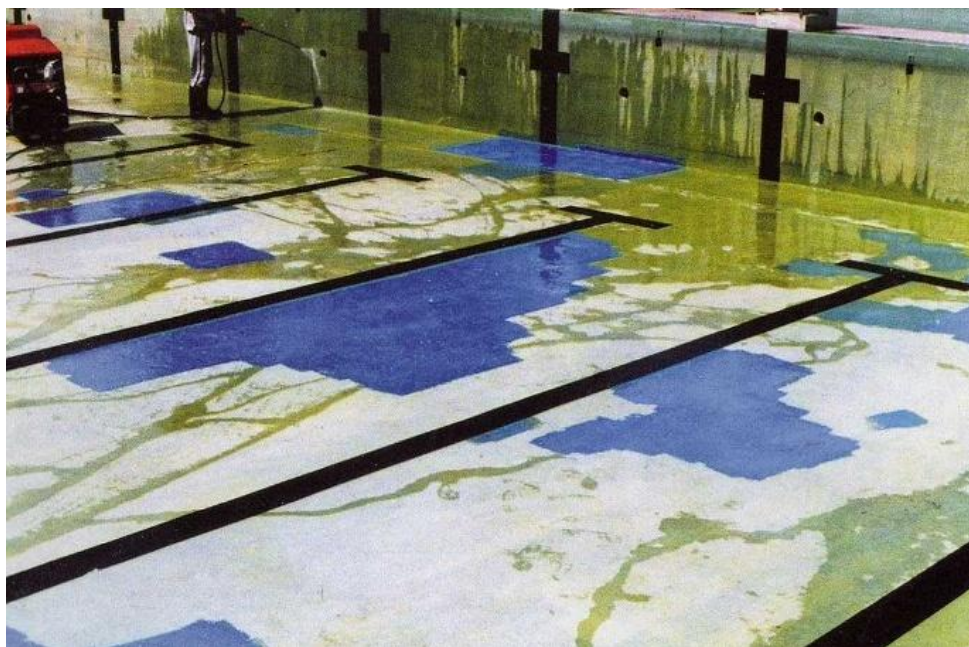
Ko sta se v letu 2001 kluba ločila, so se stvari spremenile organizacijsko. Finančne težave so še vedno prisotne pri obeh klubih.

Pridobivanje sponzorjev je bilo v različnih obdobjih za posamezne klube različno uspešno. Vedno je za vse veljalo, da so sponzorje po večini pripeljali v klub starši vadečih otrok in s svojimi povezavami in poznanstvi omogočili pristop sponzorja v klub. Seveda je potrebno reči, da je ob morebitnem prenehanju vadbe otrok in odhodu iz kluba v slovo pomahal tudi sponzor (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009, Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

Vloga staršev je pri vseh klubih nekoliko drugačna. V triatlonskem klubu so udeležbo staršev v procesih vadbe ter organizacije zmanjšali na minimum (Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009). V plavalnih in vaterpolskih vrstah starši dokaj aktivno sodelujejo pri prevozi na vadbo ter pri organizaciji športnih tekmovalnih prireditev. Še posebno so bili vedno pri organizaciji plavalnega mitinga Veronika aktivni starši plavalcev. Sodelovali so kot sodniki, napovedovalci in voditelji, pa tudi kot osebe za stike, ki so pripeljale kakšnega bolj odmevnega glasbenega gosta (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009).

Pri vaterpolistih se vključenost staršev prav tako najboljše vidi v pomoči prevažanja na vadbo ter aktivno sodelovanje na Dnevih vaterpolistov Slovenije. Takrat so polno zasedeni, pred tem pa večino potez in niti vleče predsednik Dare Homar.

Največji skupni podvig, ki družijo predvsem plavalce in vaterpoliste je priprava letnega bazena. Čiščenje, barvanje in urejanje okolice pomagajo urejevati člani kluba ter njihovi starši. To je bilo že tudi v preteklosti velik dogodek in nekakšno druženje, ki je predstavnike obeh klubov zbliževalo. Po drugi strani je isti dogodek povzročil tudi razprtije med delavci zaradi neredne udeležbe.

Slika 15: Kamniški bazen pred poletnim čiščenjem leta 1997 (Hieng, 2007).

Slika 16: Kamniški bazen sredi priprave na poletno sezono 1997 (Hieng, 2007).

Dodeljevanje terminov uporabe bazena za vadbo je ponovno ena od točk, ki pogosto pripelje do nezadovoljstva in prerekanja.

Skupno plavalcem in vaterpolistom je redna obiskanost vadbe ter izpad le te za mnoge športnike. Problem je uskladiti vse obveznosti v šolah in nato še s terminom vadbe. V prejšnjih letih se je to pojavljalo le na prehodu v srednješolsko izobraževanje, zdaj se to zgodi tudi pri osnovnošolcih. Vse to je povezano s prevozi na vadbo in pogosto prezgodnje ali prepozne termine slednje.

Skupno vsem trem klubom je, da zaradi premajhnega števila članov oziroma vadečih klubov ne morejo zadržati tekmovalcev v svojih vrstah do članskih kategorij. Izpad teh vadečih se zgodi zaradi različnih razlogov: od naveličanosti, šole, razpada ekip in tako dalje. Vsi sogovorniki se strinjajo, da je največji vzrok za osip pomanjkanje športnih objektov v Kamniku. Posebej vsi izpostavijo zimski bazen, ki ga ni. Le zimski bazen omogoča celoletno sistematično vadbo, ki je v tujini že dolgo stalnica. Vožnje na različne druge lokacije zahteva veliko časa in volje, katere včasih tudi zmanjka (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009, Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

Tudi finančno sta plavalni in vaterpolski klub pogosto podhranjena. Pogosto se je dogajalo, da je med sezono zmanjkalo denarja za najem objektov, še pogosteje za plačilo strokovnjaka. Na koncu se je vedno vse poravnalo a je to za nekatere delavce in strokovnjake včasih vendarle predolgo obdobje. Temu so botrovala neredna plačila podpisanih pokroviteljskih pogodb, občinskih subvencij in včasih tudi vadnin in članarin (Vlado Hanžekovič, Osebna komunikacija, april 2009, Dare Homar, Osebna komunikacija, april 2009).

Manj težav imajo s financami triatlonci, saj jim ni potrebno najemati toliko prostorov kot ostala dva kluba. Bazen za razliko od plavalcev in vaterpolistov najamejo le dvakrat tedensko. Želeli bi si tudi neko urejeno tekališče in objekt, ki bi ponujal različne možnosti vadbe na enem mestu (Miro Kregar, Osebna komunikacija, junij 2009).

6. ZAKLJUČEK

Z vodo in športom povezani klubi imajo nekaj medsebojnih razlik, ki so posledica različnosti športnih panog, načina vadbe, ponudbe programov ter upravljanja s svojimi financami in pokrovitelji. Vse te razlike večinoma izvirajo iz značilnosti posameznega športa. Drugače lahko ugotovimo, da so si klubi povsem podobni v razmišljanju o nadaljnjem delu, vpetosti v okolje, doseženih rezultatih, medsebojnih stikih in odnosih ter, na žalost, vsakdanjih težavah, ki tarejo vse tri klube.

Pot, katero so prehodili pregledani klubi iz Kamnika, je različna. Plavalno društvo ima najdaljšo in najbogatejšo zgodovino. Vaterpolsko društvo, ki je bilo do leta 2001 del plavalnega društva je svojo pot začelo nekoliko kasneje. Najmlajši je triatlonski klub.

Vaterpolisti in plavalci so v času skupnega življenja pod okriljem Plavalnega društva Kamnik imeli izmenično prevladujoč položaj. Zanimanje je zamrlo, plavalnega športa v Kamniku naslednjih štirinajst let ni bilo. Nato se je v začetku osemdesetih let plavalni šport spet pojavil v Kamniku. Spet je postalo plavanje vodilna panoga v klubu, vaterpolo je deloval le na amaterski ravni. V začetku devetdesetih se so vendarle organizirane vadbe lotili tudi vaterpolisti in sicer v svoji lastni sekciji. A takšen način sodelovanja in delovanja v društvu se je v letu 2001 zaradi pogostih sporov končalo in vsi so ubrali svojo pot. V tem času se je začela tudi pot Triatlonskega kluba Trisport. Vsi delujejo v različnih športih in imajo različen uspeh pri pridobivanju sredstev za delovanje klubov oziroma društev.

Vendar kljub zgoraj omenjenim dejavnikom, ki poleg zanimanja za šport, pogosto v največji meri odločajo o usodi posameznega kluba ali društva lahko najdemo mnogo skupnih točk. Največja skupna točka je odsotnost celoletnega bazenskega kompleksa v Kamniku, ki bi vsem trem klubom omogočil lažje, cenejše in kakovostnejše pogoje za sistematično delo in vadbo preko celega leta. Ker takšnega objekta ni, je, po besedah športnih strokovnjakov, slednje največja ovira klubov pri nadgradnji organizacije klubov in organizaciji kakovostnejše vadbe za vse selekcije, ki obstajajo v klubih. Seveda je potrebno omeniti, da bi to hkrati pomenilo tudi večje možnosti, da se obdrži tiste tekmovalce, ki sedaj zaradi nemogoče kombinacije vadbe in ostalih obveznosti vadbo opustijo.

Rezultati so ena izmed najsvetlejših točk obravnavanih kamniških klubov. Strokovne skupine in tekmovalci so v opisanem obdobju posegali po najvišjih odličjih na državni ravni, nekateri so se z izjemnimi uspehi dokazali tudi izven meja naše države. Sodelovanje posameznikov na mednarodnih tekmah, evropskih prvenstvih, študentskih prvenstvih Slovenije v plavanju, vaterpolu in triatlonu veliko pove o predanosti in dobrem strokovnem delu kamniških športnih strokovnjakov. To je seveda še večji uspeh, če pomislimo, kako majhna je izbira takšnih ljudi v tako malem kraju.

Ta predanost se pokaže tudi z vidika vodenja klubov. Večinoma so ideje, organizacija in vse ostalo, kar je potrebno za vodenje kluba, pristale na plečih vodje športnega strokovnega kadra in predsednika kluba v posameznem klubu. Seveda, če ni slučajno združeval kar obeh funkcij. Pregled vodenja klubov je pokazal, da so v opisanem obdobju klube vodili ali jih še vodijo iste osebe. To kaže na zelo predano delo, obstaja možnost, da to hkrati lahko pomeni tudi nekakšen handicap za morda hitrejši razvoj.

Vseeno bi si delavci v plavanju in drugih plavalnih dejavnostih v Kamniku zagotovo zaslužili več pozornosti s strani občinskih veljakov ter nov moderen zimski bazen. Slednji bi omogočil še večje uspehe športnikom iz teh panog, ki že sedaj ob slabih pogojih dosegajo najboljše rezultate med vsemi športniki in športnimi panogami v kamniški občini. Sem spadajo tudi tisti športniki in dogodki, ki jih zaradi preobsežnosti rezultatov morda nismo izpostavili in se jim zato iskreno opravičujemo.

7. VIRI

Bilten. (2007). Pridobljeno 15.06.2009 s svetovnega spleta: <http://www.vaterpolska-zveza.si/html/dokumenti/tekmovanje.pdf>.

Bilten. (2008). Pridobljeno 15.06.2009 s svetovnega spleta: <http://www.vaterpolska-zveza.si/html/dokumenti/Bilten2007-08.pdf>.

Brežnik, T. (2009). *Zgodovina ženskega vaterpola*. Diplomsko delo. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Brinovec, S. (2006). *Veličastnih šestdeset let kranjskega vaterpola*. Kranj: Akademski vaterpolski klub Triglav.

Doupona Topič, M. (2004). *Ženske in šport*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Doupona Topič, M. (2007). "*Šport in družba : sociološki vidiki*". Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Garrett, W., Kirkendall, D. (ur). (2000). *Exercise and sport science*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.

H2O polo novice. (2007). Št. 7. Kamnik. Vaterpolsko društvo Kamnik.

H2O polo novice. (2001). Št. 1. Kamnik. Vaterpolsko društvo Kamnik.

Hanžekovič, V. (Osebna komunikacija, april 2009).

Hieng, P. (ur.). (2007). *75 let Plavalnega kluba Kamnik (1932 – 2007)*. Kamnik: Plavalni klub Kamnik.

Homar , D. (Osebna komunikacija, april 2009).

ITU History. [ITU zgodovina]. (2010). Pridobljeno 13.07.2010 s svetovnega spleta: http://www.triathlon.org/about/itu_history/.

Jenšterle, J., Jakopin, I., Marinček, J., Košir, G. (2003). *Informativni bilten Vaterpolske zveze Slovenije, EP v vaterpolu 2003*. Kranj. Vaterpolska zveza Slovenije.

Kamniški občan. Kamnik: Šport, 1995 – 2008.

Kapus, V., Štrumbelj, B., Kapus, J., Jurak, G., Šajber Pincolič, D., Vute, R., Bednarik, J., Kapus, M., & Čermak, V. (2001). *“Plavanje : učenje in osnove biomehanike : slovenska šola plavanja za novo tisočletje : učbenik za učence-študente, učitelje profesorje, trenerje in starše”*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Kapus, V. (Osebna komunikacija, 2010).

Kregar, M. (2003). *Zanimivi dosežki Mira Kregarja*. Pridobljeno 25.08.2010 s svetovnega spleta: <http://www.kregar.trisport-klub.si/>.

Kregar, M. (Osebna komunikacija, junij 2009).

Paladin, J., (2004). Kamniški kurhaus. *Kamniški zbornik. Št 17. 113 – 123*.

Pavlin, T (2005). *Zanimanje za sport je prodrlo med Slovenci že v široke sloje*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Pavlin, T (1997). 95 let »plavalne dirke« na Bledu in delovanje Ljubljanskega športnega kluba. *Šport*, 45(2), 29 – 30.

Pavlin, T (1999). »Ljubljana, zibelka veslanja« ter začetki hokeja na ledu na Slovenskem. *Šport*, 47(3), 25 – 30.

Pavlin, T. (Osebna komunikacija, 2010).

Petkovič, D. (1996). *Zgodovina plavalnega športa v Kamniku*. Diplomsko delo. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Planko, T. (2007). *O triatlonu*. Pridobljeno 13.07.2010 s svetovnega spleta: http://sola-triatlona.awardspace.info/index.php?option=com_content&task=view&id=12&Itemid=29.

Prešern, M., Trbovc, S. (1995). *Plavanje v Sloveniji 1919 – 1994*. Ljubljana: Parex d. o. o., Inštitut za računalniški inženiring in svetovanje.

Prireditve in tekmovanja Trisport. (2010). Pridobljeno 12.07.2010 s svetovnega spleta <http://www.trisport-klub.si/>.

Programi usposabljanja amaterskih delavcev v triatlonu. (2007). Pridobljeno s svetovnega spleta: http://www.triatlonska-zveza.si/dokumenti/Program_usposabljanja_strokovnih_delavcev_2007-2011.pdf.

Rezultati. Pridobljeno 16.10.2009 s svetovnega spleta: <http://www.pzsana.net/pzsana/>.

Stanišič, S. (1984). *Zgodovina vaterpola v Sloveniji*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Stepišnik, D. (1968). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.

Štirn, I., Dorić, R. (1995). *Ugotavljanje gibalnih sposobnosti vaterpolistov*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Šugman R. (1997). *Zgodovina svetovnega in slovenskega športa*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Šugman, R. (ur.). (2006). *Športni menedžment*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

The Origins and roots of swimming – facts and information about collegiate swimming and diving. [Izvori in korenin plavanja - dejstva in informacije o kolektivni plavanje in potapljanje]. Pridobljeno 19.06.2009 s svetovnega spleta: <http://www.athleticscholarships.net/history-of-swimming.htm>.

Triatlon. (2004). Pridobljeno 03.03.2010. s svetovnega spleta: <http://www.triatlon-klub-maribor.si/poglavja/tekma2004/triatlon.htm>.

Water polo legends [Legende vaterpola]. Pridobljeno 19. 10. 2008 s svetovnega spleta: <http://waterpoloideas.blogspot.com/>).

Zgodovina plavanja. Pridobljeno 19.06.2009 s svetovnega spleta: http://nika-sola.freehost386.com/index_files/Zgodovinaplavanja.htm.

Zgodovina plavanja v Sloveniji. (2009). Pridobljeno 17.06.2009 s svetovnega spleta: http://www.gimvic.org/projekti/projektno_delo/2009/2e/plavanje/plavanje_slo.html.

Zupan, M. (1998). *Razvoj triatlona v svetu in pri nas*. Diplomsko delo. Ljubljana: Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.